

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 13. tammikuuta 2022
(OR. en)

5304/22

Toimielinten välinen asia:
2022/0009 (COD)

CORDROGUE 2
SAN 24

SAATE

Lähettiläjä:	Euroopan komission pääsihteeri, allekirjoittajana johtaja Martine DEPREZ
Saapunut:	13. tammikuuta 2022
Vastaanottaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri
Kom:n asiak. nro:	COM(2022) 18 final
Asia:	Ehdotus EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUKSEKSI Euroopan unionin huumausainevirastosta

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2022) 18 final.

Liite: COM(2022) 18 final

Bryssel 12.1.2022
COM(2022) 18 final

2022/0009 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

Euroopan unionin huumausainevirastosta

{SEC(2022) 45 final} - {SWD(2022) 8 final} - {SWD(2022) 9 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Laittomat huumausaineet ovat monimutkainen sosiaalinen ja terveysongelma, joka vaikuttaa miljooniin ihmisiin EU:ssa ja koko maailmassa. Euroopan huumeraportissa vuodelta 2021¹ todetaan, että 83 miljoonaa aikuista EU:ssa on kokeillut laittomia huumausaineita elämänsä aikana. EU:ssa tapahtui vuonna 2019 ainakin 5 150 yliannostuskuolemaa. Määrä on kasvanut tasaisesti joka vuosi vuodesta 2012 lähtien, myös 15–19-vuotiaiden teini-ikäisten keskuudessa. Raportista käy myös ilmi, että tilanne EU:ssa kokaiinin ja heroinin tuontimäärien suhteen on pahentunut, sillä määrät ovat ennätyksellisen suuria. Huumausaineita, erityisesti synteettisiä huumausaineita (amfetamiinit ja ekstaasi), tuotetaan EU:ssa sekä EU:n sisäiseen kulutukseen että vientiin.² Huumausainemarkkinoiden vähittäiskaupan arvoksi arvioidaan vähintään 30 miljardia euroa vuodessa.³ Huumekauppa on edelleen EU:n suurin rikollisen liiketoiminnan ala ja järjestäytyneiden rikollisryhmien merkittävä tulonlähde.⁴

Yleisimmin käytetty huumausaine on kannabis. Heroinin ja muiden opioidien käyttö yhdistetään tavallisimmin edelleen haitallisempiin huumeidenkäytön muotoihin. Crack-kokaiinia on saatavilla entistä enemmän. Erilaisia laittomia huumausaineita on vähitellen saatavilla myös pienempinä annoksina tai halvempina pakkauksina, joiden katsotaan soveltuvan paremmin kotikäyttöön. Bentsodiatsepiinien⁵ käytön on havaittu lisääntyneen myös suuririskisten huumeidenkäyttäjien, vankien ja huumausaineiden eräiden viihdekäyttäjärühmien keskuudessa, mikä saattaa johtua näiden aineiden saatavuudesta ja halpuudesta sekä pandemiaan liittyvistä mielenterveysongelmista. Sekakäyttö⁶ on yleistä huumeidenkäyttäjien keskuudessa, millä on vahingollinen vaikutus kansanterveyteen. Lisäksi muiden huumausaineiden, erityisesti kokaiinin ja eräiden synteettisten aineiden, saatavuuden kasvuun on yhdistettävissä huumausaineisiin liittyvän väkivallan ja muiden rikosten lisääntyminen.⁷

Tuoreimpien tutkimusten⁸ mukaan huumausainemarkkinat ovat selviytyneet huomattavan hyvin pandemian aiheuttamista häiriöistä. Pandemia ei ole juurikaan vaikuttanut huumausaineiden tuotantoon ja kauppaan, mutta toisaalta se on lisännyt syrjäytyneiden väestöryhmien riskejä. Covid-19-pandemiaan liittyvien ensimmäisten sulkutoimien aikana

¹ Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskus (EMCDDA), [Euroopan huumeraportti 2021](#).

² Vuonna 2019 Euroopassa purettiin yli 370 laittomien huumausaineiden tuotantolaboratoriota; Euroopan huumeraportti 2021.

³ EMCDDA/Europol, [EU Drug Markets Report 2019](#).

⁴ Ks. Transcrime, [From illegal markets to legitimate businesses: the portfolio of organised crime in Europe, 2015](#), Europolin laatima vakavaa ja järjestäytynyttä rikollisuutta koskeva uhkakuva-arvio (SOCTA 2021)

⁵ Mukaan lukien lääkkeiksi tarkoitettujen bentsodiatsepiinien väärinkäyttö ja uudet bentsodiatsepiinit. ”Uudet bentsodiatsepiinit” ovat uusia psykoaktiivisia aineita, jotka sisältävät bentsodiatsepiiniytimen ja jotka eivät kuulu kansainvälisen huumausainevalvontajärjestelmän piiriin.

⁶ Maailman terveysjärjestön määritelmän mukaan sekakäyttö tarkoittaa sitä, että yksilö käyttää useampaa kuin yhtä ainetta tai aineyhtymää samanaikaisesti tai peräkkäin lyhyen ajan kuluessa. Lähde: https://www.who.int/substance_abuse/terminology/who_lexicon/en/.

⁷ EMCDDA/Europol, EU Drug Markets Report 2019.

⁸ EMCDDA, Euroopan huumeraportti 2021; EMCDDA, Impact of COVID-19 on drug markets, use, harms and drug services in the community and prisons, huhtikuu 2021 | www.emcdda.europa.eu.

havaittiin joitakin reittien ja menetelmien muutoksia tukkutasolla sekä joitakin häiriöitä ja paikallista pulaa. Huumausaineiden myyjät ja ostajat ovat kuitenkin sopeutuneet nopeasti uuteen tilanteeseen erityisesti lisäämällä salattujen viestintäpalvelujen, sosiaalisen median sovellusten, verkkolähteiden sekä posti- ja kotiintoihintuspalvelujen käyttöä. Ensimmäisten sulkutoimien aikana havaittiin huumausaineiden käytön vähenemistä, mutta se palautui entiselleen, kun rajoituksia kevennettiin. Useimpien huumausaineiden käyttömäärät palautuivat vuoden 2021 puoliväliin mennessä covid-19-pandemiaa edeltäneelle tasolle tai nousivat jopa korkeammalle. Tarjonnan ei myöskään havaittu vähenevän. Päinvastoin, Euroopan satamissa tehtiin usean tonnin kokaiinitakavarikkoja vuonna 2020 ja vuoden 2021 alussa, kannabiksen viljely ja synteettisten huumausaineiden tuotanto Euroopan unionissa jatkuivat pandemiaa edeltäneellä tasolla vuonna 2020 ja synteettisillä kannabinoideilla muunnettua kannabista koskevien tapausten määrä kasvoi. Vaikka huumeidenkäyttäjille tarkoitetut palvelut, mukaan lukien matalan kynnyksen palvelut, huumeidenkäyttöhuoneet sekä laitos- ja avohoitopalvelut, palasivat eri puolilla Eurooppaa toimintaan, niitä rajoittavat edelleen voimassa olevat tiukat pandemiatoimenpiteet ja niiden kapasiteetti on aiempaa pienempi.

Tämä kehitys edellyttää tehokkaita toimia unionin tasolla. Strategisen kehityksen niille muodostavat EU:n huumausainestrategia 2021–2025⁹ ja EU:n huumeidenvastainen toimintasuunnitelma 2021–2025¹⁰. Strategiassa muun muassa pyydetään komissiota ”mahdollisimman pian esittämään ehdotuksen

EMCDDA:n¹¹ toimeksiannon tarkistamiseksi, jotta varmistetaan, että virastolla olisi entistä vahvempi rooli huumausaineongelman nykyisiä ja tulevia haasteita käsiteltäessä”¹². Tällä ehdotuksella vastataan tähän pyyntöön.

Komissio toteutti vuosina 2018 ja 2019 seurantakeskuksen neljännen arvioinnin asetuksen (EY) N:o 1920/2006 vaatimusten mukaisesti.¹³ Siinä todettiin, että seurantakeskus toimii yleisesti ottaen hyvin mutta lisäparannukset ovat mahdollisia useilla aloilla, erityisesti kun otetaan huomioon huumeilmiön kehitys.

Tämä havainto on saanut tukea myös säännöllisissä yhteyksissä seurantakeskukseen ja sen sidosryhmiin, sillä niissä on tullut korostuneesti esiin kasvava ristiriita yhtäältä huumeilmiön monimutkaisuuden ja nopean kehityksen ja toisaalta seurantakeskuksen toimeksiannon välillä. Asetus (EY) N:o 1920/2006 ei vastaa tämänhetkistä huumetilannetta, eikä se sisällä tehtäviä, joita seurantakeskukselta tarvitaan huumeilmiön nykyisissä ja tulevaisissa haasteissa.

Sen vuoksi tässä ehdotuksessa säädetään Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen toimeksiannon **kohdennetusta tarkistamisesta** ja pyritään vahvistamaan sen toimeksiantoa, jotta virasto voisi tulevaisuudessa reagoida tuloksetkaasti uusiin haasteisiin, tukea jäsenvaltioita paremmin ja edistää kehitystä kansainvälisellä tasolla. Ehdotuksella pyritään erityisesti kattamaan sekakäyttö eli muiden riippuvuutta aiheuttavien aineiden käyttö yhdessä laittomien huumausaineiden kanssa; parantamaan valmiuksia seurantaan ja uhkien arviointiin; perustamaan laboratorio, jotta virastolla olisi käytettävissään

⁹ EUVL C 102I, 24.3.2021, s. 1.

¹⁰ EUVL C 272, 8.7.2021, s. 2.

¹¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1920/2006, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksesta (uudelleenlaadittu toisinto), EUVL L 376, 27.12.2006, s. 1–13.

¹² EU:n huumausainestrategia 2021–2025, strateginen prioriteetti 11, kohta 5.

¹³ COM(2019) 228.

kaikki rikostekninen ja toksikologinen tieto; lujittamaan kansallisten yhteyspisteiden asemaa, jotta ne kykenevät toimittamaan asiaankuuluvat tiedot; vahvistamaan viraston toimivalta laatia EU:n tason ennaltaehkäisy- ja valistuskampanjoita ja antaa varoituksia, jos markkinoille ilmaantuu erityisen vaarallisia aineita. Lisäksi ehdotuksessa selvennetään viraston roolia kansainvälisissä yhteyksissä.¹⁴ Samalla ehdotuksessa myös mukautetaan viraston institutionaalinen kehys EU:n erillisvirastoja koskevaan Euroopan parlamentin, EU:n neuvoston ja Euroopan komission yhteiseen lähestymistapaan¹⁵.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Tässä lainsäädäntöehdotuksessa otetaan huomioon monia EU:n toimintapolitiikkoja sisäisen turvallisuuden ja kansanterveyden alalla.

Huumausainepolitiikan osalta siinä otetaan huomioon EU:n huumausainestrategia 2021–2025 ja asiaa koskeva toimintasuunnitelma. Lisäksi otetaan huomioon asetuksen (EY) N:o 1920/2006 muutos¹⁶ sekä useita säädöksiä, joilla on lisätty aineita neuvoston puitepäätökseen 2004/757/YOS¹⁷ perustuvaan huumausaineiden määritelmään.

Tässä lainsäädäntöehdotuksessa otetaan huomioon myös EMCDDA:n yhteistyö muiden unionin elinten, erityisesti Euroopan unionin lainvalvontayhteistyöviraston (Europol)¹⁸, Euroopan unionin rikosoikeudellisen yhteistyön viraston (Eurojust)¹⁹, Euroopan unionin

¹⁴ Tarkempia tietoja 3 kohdan kuvauksessa parhaaksi arvioidusta vaihtoehdosta.

¹⁵ EU:n erillisvirastoja koskeva yhteinen lähestymistapa sisältää kattavat periaatteet, joiden avulla parannetaan EU:n erillisvirastojen toiminnan yhdenmukaisuutta ja tuloksellisuutta ja lisätään niiden vastuuvollisuutta. Ks. Euroopan parlamentin, EU:n neuvoston ja Euroopan komission yhteinen julkilausuma erillisvirastoista – Yhteinen lähestymistapa, 2012; https://europa.eu/european-union/sites/europaeu/files/docs/body/joint_statement_and_common_approach_2012_en.pdf.

¹⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2101, annettu 15 päivänä marraskuuta 2017, asetuksen (EY) N:o 1920/2006 muuttamisesta uusia psykoaktiivisia aineita koskevan tiedonvaihdon, varhaisen varoituksen järjestelmän ja riskinarviointimenettelyn osalta (EUVL L 305, 21.11.2017, s. 1).

¹⁷ EYVL L 335, 11.11.2004, s. 8. Ks. myös Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/2103, annettu 15 päivänä marraskuuta 2017, neuvoston puitepäätöksen 2004/757/YOS muuttamisesta uusien psykoaktiivisten aineiden sisällyttämiseksi huumausaineen määritelmään ja neuvoston päätöksen 2005/387/YOS kumoamisesta (EUVL L 305, 21.11.2017, s. 12). Komission delegoitu direktiivi (EU) 2019/369, annettu 13 päivänä joulukuuta 2018, neuvoston puitepäätöksen 2004/757/YOS liitteen muuttamisesta siltä osin kuin on kyse uusien psykoaktiivisten aineiden sisällyttämisestä huumausaineen määritelmään (EUVL L 66, 7.3.2019, s. 3). Komission delegoitu direktiivi (EU) 2020/1687, annettu 2 päivänä syyskuuta 2020, neuvoston puitepäätöksen 2004/757/YOS liitteen muuttamisesta uuden psykoaktiivisen aineen N,N-dietyyli-2-[[4-(1-metyylietoksi)fenyyl]metyyli]-5-nitro-1H-bentsimidatsoli-1-etaaniamiini (isotonitaseeni) huumausaineen määritelmään sisällyttämisen osalta (EUVL L 379, 13.11.2020, s. 55). Komission delegoitu direktiivi (EU) 2021/802, annettu 12 päivänä maaliskuuta 2021, neuvoston puitepäätöksen 2004/757/YOS liitteen muuttamisesta uusien psykoaktiivisten aineiden metyyli-3,3-dimetyyli-2-[1-(pent-4-en-1-yyli)-1H-indatsoli-3-karbonyyli]aminobutanoaatti (MDMB-4en-PINACA) ja metyyli-2-[1-(4-fluorobutyli)-1H-indoli-3-karbonyyli]amino-3,3-dimetylibutanoaatti (4F-MDMB-BICA) huumausaineen määritelmään sisällyttämisen osalta (EUVL L 178, 20.5.2021, s. 1).

¹⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/794, annettu 11 päivänä toukokuuta 2016, Euroopan unionin lainvalvontayhteistyövirastosta (Europol) sekä neuvoston päätösten 2009/371/YOS, 2009/934/YOS, 2009/935/YOS, 2009/936/YOS ja 2009/968/YOS korvaamisesta ja kumoamisesta (EUVL L 135, 24.5.2016, s. 53–114).

¹⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1727, annettu 14 päivänä marraskuuta 2018, Euroopan unionin rikosoikeudellisen yhteistyön virastosta (Eurojust) ja neuvoston päätöksen 2002/187/YOS korvaamisesta ja kumoamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 138–183).

lainvalvontakoulutusviraston (CEPOL), Euroopan lääkeviraston (EMA)²⁰ ja Euroopan tautien ehkäisy- ja -valvontakeskuksen (ECDC)²¹ sekä muiden EU:n erillisvirastojen ja elinten kanssa.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Tässä lainsäädäntöehdotuksessa otetaan huomioon muut asiaan liittyvät unionin politiikat, jotka on hyväksytty tai käynnistetty Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksesta annetun asetuksen (EY) N:o 1920/2006 (uudelleenlaadittu toisinto) voimaantulon jälkeen.

Innovoinnin osalta tässä lainsäädäntöehdotuksessa otetaan huomioon EU:n rahoitus huumausainepolitiikalle Horisontti 2020 -puiteohjelmasta²², sisäisen turvallisuuden rahastosta²³, oikeusalan ohjelman huumausainepolitiikan alan aloitteista²⁴, EU4Health-ohjelmasta²⁵ ja Horisontti Eurooppa -puiteohjelmasta²⁶.

Kansanterveyden osalta tässä lainsäädäntöehdotuksessa otetaan huomioon valtioiden rajat ylittäviä vakavia terveysuhkia koskevan varhaisvaroitus- ja reagointijärjestelmän perustaminen^{27,28} ja joidenkin edellä mainittujen virastojen toimeksiantojen muuttamista koskevat ehdotukset²⁹. Kun tarkastellaan yhteistyötä unionin virastojen ja elinten kanssa,

²⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 726/2004, annettu 31 päivänä maaliskuuta 2004, ihmisille ja eläimille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön lupa- ja valvontamenettelyistä ja Euroopan lääkeviraston perustamisesta (EUVL L 136, 30.4.2004, s. 1–33).

²¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 851/2004, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, tautien ehkäisyyn ja valvonnan eurooppalaisen keskuksen perustamisesta (EUVL L 142, 30.4.2004, s. 1–11).

²² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/695, annettu 28 päivänä huhtikuuta 2021, tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelman ”Horisontti Eurooppa” perustamisesta, sen osallistumista ja tulosten levittämistä koskevien sääntöjen vahvistamisesta sekä asetusten (EU) N:o 1291/2013 kumoamisesta (EUVL L 170, 12.5.2021, s. 1–68).

²³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 513/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, poliisiyhteistyön, rikollisuuden ehkäisemisen ja torjumisen sekä kriisinhallinnan rahoitusvälineen perustamisesta osana sisäisen turvallisuuden rahastoa ja neuvoston päätöksen 2007/125/YOS kumoamisesta (EUVL L 150, 20.5.2014, s. 93–111). Ks. myös komission ehdotus sisäisen turvallisuuden rahastosta seuraavaa monivuotista rahoituskehystä varten (COM(2018) 472 final).

²⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1382/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, oikeusalan ohjelman perustamisesta kaudelle 2014–2020 (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 73–83).

²⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/522, annettu 24 päivänä maaliskuuta 2021, unionin terveysalan toimintaohjelman (EU4Health) perustamisesta kaudeksi 2021–2027 ja asetuksen (EU) N:o 282/2014 kumoamisesta (EUVL L 107, 26.3.2021, s. 1–29).

²⁶ COM(2018) 435 final.

²⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1082/2013/EU, annettu 22 päivänä lokakuuta 2013, valtioiden rajat ylittävistä vakavista terveysuhkista ja päätöksen N:o 2119/98/EY kumoamisesta (EUVL L 293, 5.11.2013, s. 1–15). Ks. myös komission ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi rajat ylittävistä vakavista terveysuhkista ja päätöksen N:o 1082/2013/EU kumoamisesta (COM(2020) 727 final).

²⁸ Komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2017/253, annettu 13 päivänä helmikuuta 2017, ilmoitusmenettelyjen vahvistamisesta osana Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1082/2013/EU mukaisesti valtioiden rajat ylittäviä vakavia terveysuhkia ja niitä koskevaa tiedonvaihtoa ja kuulemista sekä niihin reagoimisen koordinoimista varten perustettua varhaisvaroitus- ja reagointijärjestelmää (EUVL L 37, 14.2.2017, s. 23–27). Päätös kattaa myös huumausaineisiin liittyvät uhat.

²⁹ Ks. Europolin osalta COM(2020) 796, yleisesti terveysalan virastojen osalta COM(2020) 724, EMA:n osalta COM(2020) 725 ja ECDC:n osalta COM(2020) 726.

ehdotuksessa otettiin myös huomioon terveyshätätilanteiden valmiusviranomaisen (HERA) perustaminen.³⁰

Kolmansien maiden kanssa tehtävän yhteistyön osalta tässä lainsäädäntöehdotuksessa otetaan huomioon unionin ulkopoliittika.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

• Oikeusperusta

Virastoa koskeva asetus (EY) N:o 1920/2006 perustui Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 152 artiklaan eli kansanterveyttä koskevaan oikeusperustaan. Määräys vastaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimus) 168 artiklaa.

SEUT-sopimuksen 168 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa määrätään näin: ”*Unioni täydentää huumausaineiden aiheuttamien terveyshaittojen vähentämiseen tähtäävää jäsenvaltioiden toimintaa, johon kuuluu tiedotus- ja ehkäisemistoimia.*” SEUT-sopimuksen 168 artiklan 5 kohdassa määrätään, että Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat toteuttaa toimenpiteitä, ”*jotka koskevat vakavien rajat ylittävien terveysuhkien seurantaa, niistä hälyttämistä ja niiden torjuntaa*”.

Puuttumalla tarjontaan ja huumausainemarkkinoihin liittyviin kysymyksiin voidaan vähentää huumausaineiden saatavuutta ja kysyntää EU:ssa ja viime kädessä edistää kansanterveyttä. Huumeilmiön terveys- ja turvallisuusulottuvuudet liittyvät kiinteästi toisiinsa, eikä niitä voida käsitellä erikseen. Sen vuoksi tämän lainsäädäntöehdotuksen sisältö kuuluu kansanterveyttä koskevan oikeusperustan piiriin, eikä siinä ylitetä sitä, mikä on mahdollista kyseisen oikeusperustan nojalla.

• Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)

EU:n toimet viraston toimeksiannon tarkistamiseksi ovat **välttämättömiä**.

Huumeilmiö vaikuttaa kaikkiin eurooppalaisiin. Ilmiö on erityisesti huumausainemarkkinoiden ja järjestäytyneen rikollisuuden vuoksi luonteeltaan sellainen, että se ylittää maiden ja lainkäyttöalueiden rajat. Jäsenvaltioilla on monia yhteisiä terveyteen ja turvallisuuteen liittyviä haasteita, joihin on vastattava. Huumeilmiöön ei ole mahdollista puuttua ainoastaan kansallisella tai sitä alemmalla alueellisella tasolla, koska huumekauppa on kansainvälistä rikollisuutta. Huumekauppaan osallistuvat järjestäytyneet rikollisryhmät käyttävät hyväkseen eri jäsenvaltioiden sääntelyssä ja oikeudellisissa lähestymistavoissa olevia eroja. Jossakin jäsenvaltiossa havaittu ongelmallinen terveys- tai turvallisuusilmiö ilmaantuu hyvin usein myös muihin jäsenvaltioihin. Kansallisella lainsäädännöllä tai edes parhailla kansallisilla käytännöillä ei pystytä puuttumaan huumeilmiön rajat ylittäviin näkökohtiin. Tämän ylikansallisen luonteen vuoksi tarvitaan EU:n tason toimia.

Tämä lainsäädäntöehdotus tuottaa huomattavaa **EU:n tason lisäarvoa**. On EU:n edun mukaista tarkistaa kohdennetusti viraston toimeksiantoa, jotta se voi vastata nykyisiin ja tuleviin haasteisiin erityisesti kun otetaan huomioon EU:n huumeilmiön viimeaikainen paheneminen, jolle on tunnusomaista se, että saatavilla on laajalti erilaisia entistä puhtaampia tai vahvempia huumausaineita. Tilannetta pahentaa edelleen innovoinnin ja teknologisen kehityksen väärinkäyttö. Tämän tuloksena huumausaineiden käyttötavat muuttuvat

³⁰ Alustava vaikutustenarviointi on saatavilla [terveyshätätilanteiden valmiusviranomaisen \(HERA\) perustamista koskevalla sivustolla](#).

monimutkaisemmiksi ja vaikuttavat entistä enemmän kansanterveyteen ja turvallisuuteen. Viraston toimeksiannon tarkistaminen on osa EU:n reaktiota tähän kehitykseen.

Kuten arvioinnissa kävi ilmi, virasto tuo merkittävää lisäarvoa verrattuna huumeilmiön käsittelyyn yksinomaan kansallisella tasolla. Monet ilmiön näkökohdista ovat luonteeltaan rajat ylittäviä ja yhä useammin globaaleja, minkä vuoksi jäsenvaltiot eivät voi puuttua niihin yksin. Viraston nykyinen toimeksianto asettaa kuitenkin rajoituksia sen toiminnalle, tuelle, jota se voi antaa jäsenvaltioille, ja sen kansainväliselle roolille. Esimerkiksi se, että viraston nykyinen toimeksianto kattaa sekakäytön vain rajoitettusti, johtaa siihen, että EU:n tason yleiskuva huumeilmiöstä katoaa, koska kerätyt tiedot ovat hajanaisia tai niitä ei välttämättä ole. Tämä on ristiriidassa sen vaatimuksen kanssa, että EU:n huumausainepolitiikan on perustuttava näyttöön, sillä se on riippuvainen puolueettoman elimen antamista tosiasioihin perustuvista ja objektiivisista tiedoista. Tässä lainsäädäntöehdotuksessa ehdotettu kohdennettu tarkistus vahvistaa virastoa keskeisillä aloilla, jotta se voi käsitellä näitä yhteisiä kysymyksiä paremmin.

Nykyisen toimeksiannon tarkistaminen auttaisi myös vähentämään jäsenvaltioiden hallinnollista rasitetta ja yksinkertaistamaan hallinnollisia menettelyjä. Tätä edistävät muun muassa raportointivelvoitteiden ehdotettu yksinkertaistaminen ja keskittäminen jäsenvaltioihin kansallisten yhteyspisteiden kautta, huumausainemarkkinoiden seuranta ja varhaisvaroitusjärjestelmän ja huumausainevaroitussjärjestelmän ylläpito, koulutuksen järjestäminen ja parhaiden käytäntöjen kehittäminen. Tämä vähentäisi jäsenvaltioiden hallinnollisia kustannuksia. Toiseksi virastolta saataisiin parempaa tietoa sekä EU:n että jäsenvaltioiden hyödyksi. Jäsenvaltiot eivät yksinään pysty keräämään ja analysoimaan yhtä paljon tietoja, koska niiltä puuttuu osaamista tai resursseja tai koska ongelma on rajat ylittävä. Viimeksi mainittu seikka on myös peruste hallinnon yksinkertaistamiselle, sillä yksikään jäsenvaltio ei pysty käsittelemään näitä kysymyksiä yksin ja yhteistyö eri maiden kanssa aiheuttaisi suuren hallinnollisen rasitteen.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotus on **oikeasuhteinen**, koska se on ainoa tapa tehdä viraston toimeksiantoon tarvittavat muutokset.

EU:n tason toimilla ei pyritä korvaamaan kansallisia toimia tai viranomaisia eikä kyseenalaistamaan niiden merkitystä. Huumeilmiöön voidaan puuttua ainoastaan kaikkien tasojen – EU:n sekä kansallisen ja paikallisen tason – yhteistoimin. Tässä ehdotuksessa ei ylitetä sitä, mikä on oikeasuhteista EU:n laajuisen ilmiön torjumiseksi.

Kansallisia yhteyspisteitä mahdollisesti koskevien uusien sääntöjen ja tehtävien osalta jäsenvaltioiden tehtäväksi jää päättää, miten ne tarkalleen haluavat perustaa kansallisen yhteyspisteensä. Jotta kansalliset yhteyspisteet pystyvät tarjoamaan EU:n tasolle niiltä odotettavat toiminnot ja saamaan EU:n tarjoamaa rahoitusta, niiden on kuitenkin täytettävä tietyt vähimmäisvaatimukset. Tällaisten vähimmäisvaatimusten asettaminen on oikeasuhteista myös siksi, että jäsenvaltioiden kansallisten yhteyspisteidensä kautta virastolle toimittamat keskeiset tiedot muodostavat koko huumausaineiden seurantajärjestelmän perustan.

- **Toimintatavan valinta**

Koska viraston toimeksianto vahvistetaan asetuksessa (EY) N:o 1920/2006, sen toimeksiantoa on myös tarkistettava asetuksen muodossa.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTIEN TULOKSET

• Sidosryhmien kuuleminen

Tärkein tätä ehdotusta koskeva sidosryhmien kuuleminen toteutettiin vuosina 2018 ja 2019 osana viraston arviointia. Prosessiin sisältyi laaja sidosryhmien kuuleminen, johon sisältyi 12 viikkoa kestänyt julkinen kuuleminen. Tarkemmat tiedot tästä sidosryhmien kuulemisesta ovat komission yksiköiden valmisteluasiakirjan³¹ liitteessä III. Samassa liitteessä on myös lyhyt yhteenveto julkisen kuulemisen tuloksista. Julkisen kuulemisen tiivistelmäraportti on julkaistu arviointikertomuksen³² liitteessä 5.

Lisäksi tiettyjen sidosryhmien, kuten jäsenvaltioiden, kansallisten yhteyspisteiden tai muiden virastojen, näkemykset otettiin asianmukaisesti huomioon kokouksissa ja/tai erityisten tietopyyntöjen avulla.

Konsultin tekemän selvityksen jälkeen on käyty useita keskusteluja viraston toimeksiannon tarkistamiseksi, mukaan lukien keskustelut EMCDDA:n hallintoneuvostossa joulukuussa 2018 ja kesäkuussa 2019 sekä arvioinnin tulosten esittely horisontaaliselle huumausainetyöryhmälle heinäkuussa 2019 ja kansallisten yhteyspisteiden päälliköille toukokuussa 2019 pidetyssä kokouksessa.

Vuosina 2019 ja 2020 järjestettiin useita virallisia ja epävirallisia kokouksia. Epävirallisia kokouksia järjestettiin muun muassa viraston henkilöstön jäsenten, kansallisten yhteyspisteiden johtajien, huumausaineita käsittelevän kansalaisyhteiskunnan foorumin ja jäsenvaltioiden edustajien kanssa.

Komission yksiköt järjestivät myös virallisempia kokouksia. Huumausaineita käsittelevän kansalaisyhteiskunnan foorumin ydinryhmän kanssa järjestettiin virtuaalinen kokous 1. heinäkuuta 2020. EMCDDA:n toimeksiannon tarkistamisehdotuksesta keskusteltiin myös huumausaineita käsittelevän kansalaisyhteiskunnan foorumin täysistunnossa 8. lokakuuta 2020. Kansallisiin yhteyspisteisiin liittyvistä näkökohdista keskusteltiin Reitox-verkoston käsittelevässä teknisessä kokouksessa 7. lokakuuta 2020 ja kansallisten yhteyspisteiden johtajien kokouksessa 26. marraskuuta 2020. EMCDDA:n hallintoneuvoston jäsenille järjestettiin 26. lokakuuta 2020 epävirallinen virtuaalinen työpaja, jossa keskusteltiin toimintavaihtoehdosta ja parhaaksi arvioitun vaihtoehdon pääkohdista.

Näissä keskusteluissa korostettiin tarvetta mukauttaa EMCDDA-asetusta huumeilmiön nykyaasteisiin (esim. sekakäyttö) ja varmistaa viraston asianmukainen rahoitus. Osallistujat toivoivat, että viraston seuranta-, tiedonkeruu- ja arviointivalmiuksia kehitetään edelleen samoin kuin sen valtuuksia tiedotuskampanjoihin ja riskiviestintään, mikä vahvistaisi sen suhteita jäsenvaltioiden viranomaisiin ja erityisesti kansallisiin yhteyspisteisiin. Lisäksi korostettiin EMCDDA:n roolia kansainvälisessä huumausainepolitiikassa sekä asianmukaisen rikosteknisen ja toksikologisen laboratoriokapasiteetin tarvetta.

• Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö

Komissio suoritti konsultin avulla viraston arvioinnin asetuksen (EY) N:o 1920/2006 23 artiklan vaatimusten mukaisesti. Arvioinnin tärkeimmistä tuloksista esitettiin yhteenveto

³¹ SWD(2019) 174.

³² ICF, Final report – External evaluation of the EMCDDA, marraskuu 2018; verkkosivulla <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/4eaca79c-72f6-11e9-9f05-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-search>.

komission kertomuksessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle³³ sekä siihen liittyvässä komission yksiköiden valmisteluasiakirjassa³⁴. Arviointiperusteita oli viisi: merkityksellisyys, tuloksellisuus, tehokkuus, johdonmukaisuus ja EU:n lisäarvo. Arvio oli yleisesti ottaen myönteinen, mutta siinä todettiin myös, että parannukset ovat mahdollisia useilla aloilla. Viraston toivottiin esimerkiksi tarjoavan paremmin tulevaisuutta ennakoivia tuotteita. Parantamisen varaa olisi myös suhteissa tiedeyhteisöön ja lääkärikuntaan sekä yleisötiedotuksessa. Arvioinnissa korostettiin myös tarvetta parantaa tietojen tarjontaa, käsitellä sekakäyttöä ja tukea jäsenvaltioita niiden kansallisten huumepolitiikkojen arvioinnissa. Lisäksi voitaisiin vahvistaa entisestään yhteistyötä kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa. Arvioinnissa ei saatu selviä tuloksia siitä, kannattaisiko viraston toimivallan piiriin ottaa tulevaisuudessa myös muita laillisia ja laittomia aineita ja riippuvuuksia.³⁵

Virasto antoi asiantuntija-apua vaikutustenarvioinnin ja lainsäädäntöehdotuksen laatimista varten. Se esitti myös arviot eri toimintavaihtoehtojen kustannusvaikutuksista.

• **Vaikutustenarviointi**

Paremmen sääntelyn toimintapolitiikkansa mukaisesti komissio teki vaikutustenarvioinnin.

Harkinnassa oli useampi lainsäädännöllinen ja muunlainen toimintavaihtoehto. Jotkin toimintavaihtoehtot³⁶ hylättiin varhaisessa vaiheessa, eikä niitä analysoitu ja arvioitu perusteellisemmin. Kahta toimintavaihtoehtoa arvioitiin yksityiskohtaisesti. Niillä on samanlaiset tavoitteet mutta erilainen vaikutus kustannusten, hyötyjen ja hallinnollisen rasitteen osalta.

– ***Toimintavaihtoehto 4: Kohdennettu tarkistus – Enemmän lisäarvoa huumausainepolitiikalle***

Tässä vaihtoehdossa on kyse temaattisesta toiminta-alasta, jossa keskitytään laittomiin huumausaineisiin ja pyritään syventämään huumeilmiöitä koskevaa näyttöpohjaa. Samalla vahvistetaan viraston valmiuksia seurantaan ja uhkien arviointiin, jotta voidaan parantaa sen kykyä toimia ja reagoida uusiin haasteisiin, myös kansainvälisesti. Kansallisille yhteyspisteille olisi annettava valtuudet toimia tuloksekkaammin välittäjinä, jotka tuovat viraston toiminnan keskeiset tuotokset kansalliselle tasolle hyödynnettäviksi. Tässä toimintavaihtoehdossa virasto saisi myös ketteryyttä vastata huumausainepolitiikan alalla ilmeneviin tarpeisiin erilaisten jäsenvaltioille räätälöityjen palvelujen avulla. Tämä vaihtoehto vähentäisi huomattavasti jäsenvaltioiden hallinnollista rasitetta ja yksinkertaistaisi niitä koskevia menettelyjä. Se soveltuisi paremmin myös taloudellisten ja henkilöresurssien lisätarpeen suhteen.

– ***Toimintavaihtoehto 5: Laaja-alainen tarkistus – huomiota erilaisiin riippuvuuksiin***

Tässä vaihtoehdossa on kyse temaattisesta toiminta-alasta, joka laajennetaan kattamaan muitakin riippuvuuksia kuin huumeriippuvuus. Siinä uudistetaan viraston seurantajärjestelmää erilaisiin riippuvuuksiin sovellettavien menetelmien ja indikaattoreiden

³³ COM(2019) 228.

³⁴ SWD(2019) 174.

³⁵ Tiivistelmä tärkeimmistä tuloksista on myös vaikutustenarvioinnin kohdassa 2.1.

³⁶ Toimintavaihtoehto 0: perusskenaario (nykyisen toimintamallin säilyttäminen muuttumattomana); toimintavaihtoehto 1: minimaalinen tarkistus yhteistyön tiivistämiseksi; toimintavaihtoehto 2: viraston lakkauttaminen ja perustamisasetuksen kumoaminen; toimintavaihtoehto 3: viraston yhdistäminen toiseen EU:n elimeen.

pohjalta. Riippuvuuksia koskevan toiminta-alan laajentaminen vaikuttaisi tietoihin, jotka kansallisten yhteyspisteiden olisi toimitettava virastolle, sekä viraston rooliin tietokeskuksena. Viraston osallistuminen kansainväliseen yhteistyöhön rajoittuisi pääasiassa nykyisiin huumausaineita koskeviin toimiin, koska kansainvälinen ja rajat ylittävä ulottuvuus ei koske muita riippuvuuksia yhtä paljon. Tämä vaihtoehto saattaisi johtaa päällekkäisyyksiin olemassa olevien politiikkojen kanssa. Se herättää myös kysymyksiä mahdollisesta puuttumisesta kansalliseen toimivaltaan, ja se saattaisi olla hankala toissijaisuusperiaatteen näkökulmasta. Se edellyttäisi myös viraston tehtäviensä hoitamiseksi tarvitsemien taloudellisten ja henkilöresurssien huomattavaa lisäämistä.

Edellä mainittujen toimintavaihtoehtojen vaikutusten yksityiskohtaisen arvioinnin perusteella parhaaksi arvioitu vaihtoehto on vaihtoehto 4, jossa toimeksiantoa **tarkistetaan kohdennetusti**. Tämän kohdennetun tarkistuksen pääsisältö on seuraava:

- Viraston toiminta-ala laajennettaisiin kattamaan sekakäyttö eli muiden riippuvuutta aiheuttavien aineiden käyttö yhdessä laittomien huumausaineiden kanssa. Tarkistuksessa olisi sen vuoksi selvennettävä, mitä sekakäyttö kattaa ja millä edellytyksillä käsitettä voidaan soveltaa. Tämä toimeksiannon rajattu laajentaminen edellyttäisi, että kansalliset yhteyspisteet antavat asiaa koskevia tietoja.
- Viraston toimeksiantoa laajennettaisiin siten, että se kattaisi selkeästi huumausaineiden tarjontaan ja markkinoihin liittyvät kysymykset, koska niillä on yhä suurempi merkitys huumeilmiössä ja viraston voitava käsitellä tätä ulottuvuutta kunnolla.
- Viraston valmiuksia seurantaan ja uhkien arviointiin parannettaisiin, ja virasto antaisi jäsenvaltioille enemmän tukea, jolloin sen vaikutus huumeilmiöön ja kyky reagoida uusiin haasteisiin kasvaisivat.
- Jotta virastolla olisi käytettävissään enemmän rikosteknistä ja toksikologista tietoa, on tarkoitus perustaa virtuaalinen laboratorio eli laboratorioiden verkosto, jossa on mukana viraston osaamiskeskus.
- Kansallisille yhteyspisteille annettaisiin valtuudet toimittaa tarvittavia tietoja virastolle. Uudessa asetuksessa asetettaisiin kansallisia yhteyspisteitä koskevat vähimmäisvaatimukset, joiden noudattamisen virasto varmentaa. Kansallisten yhteyspisteiden toimeksiannossa on otettava huomioon viraston toimeksiannon tarkistus.
- Virasto saisi valtuudet toimia oman tilanneanalyysinsä perusteella, laatia EU:n tason ennaltaehkäisy- ja valistuskampanjoita ja antaa varoituksia, jos markkinoille ilmaantuu erityisen vaarallisia aineita.
- Näitä osatekijöitä täydennettäisiin tehostamalla yhteistyötä jäsenvaltioiden, unionin erillisvirastojen ja elinten kanssa, mikä on ratkaisevan tärkeää vaikkakaan ei yksinään riittävää tämän aloitteen tavoitteiden saavuttamiseksi.
- Kansainvälisen ulottuvuuden osalta viraston tehtäviä selvennettäisiin siten, että tarvittavat valtuudet sisällytettäisiin varsinaiseen toimeksiantoon.

Tämä toimintavaihtoehto on otettu kaikilta osin huomioon tässä lainsäädäntöehdotuksessa. Se antaisi virastolle välineet ja valmiudet käsitellä kaikkia nykypäivän huumeilmiön ulottuvuuksia.

Sen lisäksi, että lainsäädäntöehdotuksessa tarkistetaan viraston toimeksiantoa sisällöllisesti, ehdotus mukauttaa sen toimeksiantoa myös EU:n erillisvirastoja koskevaan yhteiseen lähestymistapaan.³⁷ Tätä ei ole vielä tehty, koska asetusta (EY) N:o 1920/2006 ei ole tarkistettu merkittävästi sen jälkeen, kun yhteisestä lähestymistavasta sovittiin vuonna 2012. Yhteiseen lähestymistapaan mukautuminen edellyttää, että monia viraston institutionaalisia ja hallinnollisia sääntöjä koskevia säännöksiä laajennetaan, vaikka näiden säännösten pääsisältö pysyy samana. Näiden uusien sääntöjen hyväksyminen saattaa viraston hallinnon vastaamaan uusinta lainsäädäntöä, joka koskee varainhoitosääntöjä, tietosuojaa, petosten torjuntaa ja muita tämänkaltaisia asioita. Sillä myös yhdenmukaistetaan viraston hallintoa koskevat säännöt muiden EU:n erillisvirastojen sääntöjen kanssa.

Tämän ehdotuksen tärkeimmät vaikutukset kohdistuvat komissioon ja itse virastoon sekä kansallisiin viranomaisiin. Tähän liittyy mahdollisia vaikutuksia menettelyjen yksinkertaistamisen ja/tai hallinnollisen rasisiteen osalta, kuten edellä on selitetty.³⁸ Suurimmat taloudelliset vaikutukset kohdistuvat EU:n talousarvioon, koska EU:n rahoitusosuutta viraston talousarvioon on kasvatettava. Vaikutus kansallisiin talousarvioihin on paljon vähäisempi. Vaikutukset muihin sidosryhmiin, erityisesti kansalaisiin ja yrityksiin, ovat vähäisiä ja lähinnä välillisiä, kun huumeilmiön torjumiseen EU:ssa on paremmat valmiudet.

• **Perusoikeudet**

Tarkistuksella ei sinänsä ole suoria vaikutuksia perusoikeuksiin. Viraston keräämät ja sille toimitetut tiedot ovat tilastotietoja, eivätkä ne sisällä henkilötietoja, joten niillä ei ole vaikutusta perusoikeuskirjan 8 artiklaan (”henkilötietojen suoja”). Ehdotus ei vaikuta myöskään muihin perusoikeuksiin.

On kuitenkin lisättävä, että viraston analyyseissä käsitellään merkittäviä kysymyksiä, joilla voi olla vaikutuksia perusoikeuksiin³⁹, vaikka virasto ei itse päättäisi niihin liittyvistä toimenpiteistä tai hallinnoisi niitä. Tässä mielessä viraston toiminnan parantamisella voisi olla myönteisiä välillisiä vaikutuksia perusoikeuksiin.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Tällä lainsäädäntöehdotuksella olisi vaikutusta monivuotisessa rahoituskehyksessä tällä hetkellä määriteltyihin viraston talousarvioon ja henkilöstötarpeisiin. Viraston talousarvio ja henkilöstö eivät riitä niihin tehtäviin, joita sen olisi hoidettava voidakseen käsitellä paremmin huumeilmiötä, myös huumausainemarkkinoiden ja huumausaineiden tarjonnan osalta. Arvion mukaan monivuotisen rahoituskehysten jäljellä olevaksi ajaksi tarvittaisiin noin 63 miljoonan euron lisämäärärahat ja noin 40 lisävirkaa tai -toimea, jotta virastolla olisi tarvittavat resurssit tarkistetun toimeksiantonsa toteuttamiseksi. Tässä lainsäädäntöaloitteessa ehdotetut viraston uudet tehtävät edellyttäisivät näin ollen enemmän rahoitusta ja henkilöresursseja kuin ennakoitiin vuosien 2021–2027 monivuotisessa rahoituskehyksessä, jonka mukaan EU:n rahoitusta virastolle kasvatettaisiin 2 prosenttia vuodessa. Virastolle osoitettavien

³⁷ Ks. alaviite 15.

³⁸ Ks. toissijaisuusperiaatetta koskeva kohta. Yksinkertaistamisen ja rasisiteen vähentämisen mahdollisuuksista ei ole saatavilla määrällisiä tietoja. Hiljattain tehdyssä EU:n huumausainestrategian 2013–2020 arvioinnissa todettiin, että käytettävissä ei ole tietoja jäsenvaltioiden huumekysymyksiin osoittamista resursseista. Ks. Evaluation of the EU Drugs Strategy 2013-2020 and EU Action Plan on Drugs 2017-2020, SWD(2020) 150 final.

³⁹ Esimerkiksi työssä, joka liittyy pakkokeinoseuraamusten vaihtoehtoihin, huumausaineiden kysynnän vähentämistä koskeviin vähimmäislaatuvaatimuksiin tai hoitoa ja haittojen vähentämistä koskeviin parhaisiin käytäntöihin.

lisämäärärahojen talousarviovaikutukset kompensoidaan vähentämällä otsakkeen 4 menoja⁴⁰, ja viraston resurssitarpeiden voidaan odottaa vakiintuvan kaudella 2021–2027.

5. LISÄTIEDOT

• Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt

Viraston toimeksiantoa seurattaisiin ja arvioitaisiin suurelta osin asetuksen mukaisilla mekanismeilla. Asetuksen 52 artiklassa säädetään arvioinnista, jossa tarkastellaan erityisesti viraston ja sen toimintatapojen vaikutusta, tuloksellisuutta ja tehokkuutta ja jossa voidaan tarkastella mahdollista tarvetta muuttaa viraston rakennetta, toimintaa, toiminta-aloja ja tehtäviä sekä tällaisten muutosten taloudellisia vaikutuksia. Tämän arvioinnin lisäksi komissio kerää tietoja viraston hallintoneuvoston kokouksiin osallistuvien edustajiensa avulla ja komission jäsenvaltioiden kanssa suorittaman viraston toiminnan valvonnan kautta.

• Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset

I luku (1–5 artikla) sisältää viraston tavoitteet ja yleiset tehtävät. Ensin todetaan, että Euroopan unionin huumausainevirasto (EUDA) korvaa Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen (EMCDDA) (**1 artikla**). Sitten määritellään viraston oikeudellinen asema ja toimipaikka (**2 artikla**) ja vahvistetaan eräitä määritelmiä (**3 artikla**). Tämän jälkeen **4 artiklassa** määritellään viraston tavoite, joka pysyy samana kuin asetuksessa (EY) N:o 1920/2006. Asetuksen **5 artiklassa** säädetään viraston yleisistä tehtävistä, jotka jakautuvat kolmeen päätoimialaan, joita käsitellään tarkemmin II–IV luvuissa.

II luvussa (6–7 artikla) täsmennetään viraston seurantatehtäviä. Asetuksen **6 artiklassa** määritellään, mitä tietoja viraston on kerättävä ja mitä toimia sen olisi toteutettava, jotta sillä olisi mahdollisimman ajantasaista tietoa analyysijäänsä varten. Siinä määritellään myös viraston tiedonjakelutehtävät. Asetuksen **7 artiklassa** vahvistetaan viraston tärkeimmät seurantatehtävät.

III luvussa (8–15 artikla) määritellään viraston varhaisvaroitus- ja riskinarviointitehtävät. Asetuksen **8–11 artiklassa** vahvistetaan uusia psykoaktiivisia aineita koskevaa tietojenvaihtoa, varhaisvaroitusjärjestelmää ja riskinarviointimenettelyä koskevat säännöt. Näitä säännöksiä ei ole muutettu verrattuna asetuksen (EY) N:o 1920/2006 5 a–5 d artiklaan (jotka sisällytettiin siihen asetuksella (EU) 2017/2101). Viraston tähän liittyvä työ muodostaa perustan uusien psykoaktiivisten aineiden mahdolliselle sisällyttämiselle huumausaineen määritelmään neuvoston puitepäätöksen 2004/757/YOS mukaisella delegoidulla direktiivillä. Asetuksen **12 artiklassa** säädetään siitä, että virasto voi laatia uhka-arvioita huumeilmiön kehityksestä, joka voi vaikuttaa kielteisesti kansanterveyteen ja turvallisuuteen. Nämä uhka-arviot auttavat parantamaan EU:n valmiutta reagoida uusiin uhkiin, ja ne tukevat viraston muita tehtäviä. Ehdotuksen **13 artikla** perustuu EU:n varhaisvaroitusjärjestelmästä saatavilla oleviin tietoihin, uhka-arvioihin ja muihin jäsenvaltioilta saatuihin tietoihin, jotka koskevat huumausaineisiin liittyvän vakavan välittömän tai välillisen riskin ilmenemistä. Siinä säädetään eurooppalaisesta huumausainevaroitusjärjestelmästä helpottamaan sellaisten tietojen nopeaa vaihtamista, jotka saattavat edellyttää nopeita toimia kansanterveys- tai turvallisuussyistä. Asetuksen **14 artiklassa** vahvistetaan viraston toimivalta huumausaineiden lähtöaineiden alalla. Lisäksi **15 artiklalla** perustetaan rikosteknisten ja toksikologisten laboratorioden verkosto (”virtuaalinen laboratorio”).

IV luvussa (16–21 artikla) määritellään tehtävät, joita on käsiteltävä osana osaamisen kehittämistä. Asetuksen **16 artiklassa** vahvistetaan viraston toimivalta ennaltaehkäisyn alalla.

⁴⁰ Tarkempia tietoja liitteessä I olevassa rahoitus selvityksessä.

Virasto toimii tällä alalla jo nyt esimerkiksi laatiessaan eurooppalaisen ehkäisevän päihdetyön opinto-ohjelmaa tai Xchange prevention registry -hankkeen yhteydessä. Tästä olisi edettävä antamalla virastolle mahdollisuus kehittää EU:n laajuisia ennaltaehkäisyohjelmia ja -kampanjoita sekä tukemalla jäsenvaltioita kansallisten kampanjoiden valmistelussa. Asetuksen **17 artiklassa** säädetään kansallisten ohjelmien akkreditointi- ja sertifiointimenettelystä erityisesti kansallisia ennaltaehkäisy-, hoito- ja haittojen vähentämisohjelmia ja muita aiheeseen liittyviä ohjelmia varten. Tämä akkreditointi tai sertifiointi antaisi kansallisille viranomaisille tai ammattielimille varmuuden siitä, että niiden ohjelmat ovat viimeisimmän tieteellisen ymmärryksen mukaisia ja että ne ovat osoittautuneet hyödyllisiksi. Asetuksen **18 artiklassa** annetaan virastolle valtuudet tukea jäsenvaltioita esimerkiksi niiden kansallisten strategioiden arvioinnissa ja kehittämisessä sekä innovatiivisten parhaiden käytäntöjen tai muiden hyödyllisten tietojen jakamisessa. Asetuksen **19 artiklan** mukaan virasto voi tarjota toimeksiantonsa mukaista koulutusta joko keskeisenä tehtävänä tai tukitoimena. Jälkimmäisessä tapauksessa koulutuksesta voidaan niin päätettäessä periä erillinen maksu. Asetuksen **20 artiklassa** vahvistetaan viraston kansainvälisen yhteistyön ja teknisen avun toimet, joita sen olisi kehitettävä edelleen. Artiklassa selvennetään myös, että kansainvälinen yhteistyö kuuluu viraston keskeisiin tehtäviin. Asetuksen **21 artiklassa** valtuutetaan virasto toimimaan aktiivisemmin eurooppalaisessa tutkimustietosyklissä. Siihen olisi sisällyttävä myös viraston osallistuminen eurooppalaisen sisäisen turvallisuuden innovaatiokeskuksen toimintaan.⁴¹

V luvussa (22–34 artikla) vahvistetaan viraston organisaatiota koskevat säännöt. Säännöt perustuvat asetukseen (EY) N:o 1920/2006. Tämän luvun sääntöihin tehtyt muutokset johtuvat yhteisen lähestymistavan soveltamisesta. Virastolla säilyvät sen erityispiirteet, kuten tiedekomitea ja kansallisten yhteyspisteiden verkosto, mutta niitä on mukautettu tarpeen mukaan.

Asetuksen **22 artiklassa** määritellään viraston rakenne. Asetuksen **23–27 artiklassa** säädetään hallintoneuvoston kokoonpanosta, tehtävistä ja työmenetelmistä. Ne perustuvat asetuksen (EY) N:o 1920/2006 9 artiklaan, Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen (EMCDDA) hallintoneuvoston työjärjestykseen sekä yhteiseen lähestymistapaan. Asetuksen **28 artiklassa** vahvistetaan hallintoneuvostoa tukevaa ja sen kokoukset valmistelevaa johtokuntaa koskevat säännöt. Säännös perustuu asetuksen (EY) N:o 1920/2006 10 artiklaan, EMCDDA:n hallintoneuvoston työjärjestykseen ja yhteiseen lähestymistapaan. Asetuksen **29 artiklassa** määritellään pääjohtajan tehtävät, ja se perustuu asetuksen (EY) N:o 1920/2006 11 artiklaan ja yhteiseen lähestymistapaan. Asetuksen **30 artiklassa** vahvistetaan tiedekomiteaa koskevat säännöt. Artikla on asetuksen (EY) N:o 1920/2006 13 artiklan mukainen. Kansallisia yhteyspisteitä ja kansallisten yhteyspisteiden Reitox-verkostoa koskevat säännöt vahvistetaan **31–34 artiklassa**. Kansallisia yhteyspisteitä on lujitettava viraston toimeksiannon tarkistuksen mukaisesti, minkä vuoksi kansallisia yhteyspisteitä koskeviin sääntöihin on lisätty tarkempia säännöksiä niiden tehtävistä ja vastuista. Kansallisille yhteyspisteille on annettava valtuudet toimia jäsenvaltioissa kaikkien huumausaineisiin liittyvien tietojen käsittelyn keskuselimenä, ja niillä olisi myös oltava asianmukainen rooli kansallisella tasolla. Jotta yhteyspisteet voisivat hoitaa tehtävänsä asianmukaisesti, niiden olisi täytettävä tietyt vähimmäisvaatimukset, joiden noudattaminen viraston olisi varmennettava. Näitä vähimmäisvaatimuksia lukuun ottamatta jäsenvaltiot voivat itse päättää, miten ne perustavat kansalliset yhteyspisteet kansalliseen oikeusjärjestelmäänsä.

⁴¹ Neuvoston asiakirjat 12837/19, 12496/19 ja 7829/20.

VI luku (35–41 artikla) sisältää varainhoitoa koskevat säännökset. Asetuksen **35 artiklassa** vahvistetaan viraston yhtenäistä ohjelma-asiakirjaa koskevat säännöt, jotka kattavat kolmivuotisen suunnittelun sekä seuraavan vuoden työohjelman. Säännös on uusimpien varainhoitosäännösten⁴² mukainen. Varainhoitoa koskevien säännösten muutokset asetukseen (EY) N:o 1920/2006 verrattuna johtuvat yhteisen lähestymistavan ja EU:n erillisvirastoihin tällä hetkellä sovellettavien varainhoitosääntöjen täytäntöönpanosta. Talousarviomenettelyjä, tilinpäätöksen esittämistä ja vastuuvapauden myöntämistä koskevat muutokset ovat vähäisiä. Ainoa uusi säännös tässä luvussa on **37 artikla**, jonka mukaan virasto voi periä maksuja tietyistä tehtävistä, jotka eivät kuulu viraston keskeisiin tehtäviin. Virasto voi päättää myöhemmin, kun tätä asetusta aletaan soveltaa, käyttääkö se tätä mahdollisuutta vai ei.

VII luku (42–44 artikla) sisältää henkilöstöä koskevat säännökset. Muutokset asetukseen (EY) N:o 1920/2006 verrattuna johtuvat yhteisen lähestymistavan soveltamisesta sekä henkilöstösääntöjen ja muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen⁴³ muuttamisesta (**42 ja 44 artikla**). Viraston pääjohtajaa koskevat henkilöstösäännöt ovat **43 artiklassa**.

VIII luku (45–63 artikla) sisältää yleiset ja loppusäännökset. Muutokset asetukseen (EY) N:o 1920/2006 verrattuna johtuvat yhteisen lähestymistavan soveltamisesta ja mukautumisesta uudempaan lainsäädäntöön. Suurin osa näistä säännöksistä sisältyi jo asetukseen (EY) N:o 1920/2006. Tähän lukuun sisältyy myös siirtymäsäännöksiä (**58–61 artikla**), joilla mahdollistetaan asianmukainen siirtymä Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksesta Euroopan unionin huumausainevirastoksi.

⁴² Komission delegoitu asetukset (EU) 2019/715, annettu 18 päivänä joulukuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 70 artiklassa tarkoitettuja, SEUT-sopimuksen ja Euratomin perustamissopimuksen nojalla perustettuja elimiä koskevasta varainhoidon puiteasetuksesta (EUVL L 122, 10.5.2019, s. 1–38).

⁴³ EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS**Euroopan unionin huumausainevirastosta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 168 artiklan 5 kohdan, ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen, sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille, ovat kuulleet Euroopan talous- ja sosiaalikomiteaa¹, ovat kuulleet alueiden komiteaa², noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä, sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskus perustettiin neuvoston asetuksella (ETY) N:o 302/93³. Tämä perustamisasetus laadittiin uudelleen vuonna 2006 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1920/2006⁴.
- (2) Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskus perustettiin antamaan tosiasioihin perustuvaa, puolueetonta, luotettavaa ja vertailukelpoista tietoa huumausaineista, huumeriippuvuudesta ja niiden seurauksista unionin tasolla, jotta unioni ja jäsenvaltiot saisivat tietoa tukemaan päätöksentekoa ja ohjaamaan huumausaineiden torjuntaa koskevia aloitteita ja siten tuottaisi niille lisäarvoa, kun ne toteuttavat toimivaltansa puitteissa toimenpiteitä tai päättävät toimista huumeilmiön torjumiseksi. Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen perustaminen on selvästi parantanut huumausaineita ja huumeriippuvuutta koskevan tiedon saatavuutta kaikkialla Euroopassa.
- (3) Vaikka asetuksen yleinen tavoite on edelleen voimassa ja se olisi säilytettävä, asetus (EY) N:o 1920/2006 ei sellaisenaan enää sovellu nykyisiin ja tuleviin huumausaineista johtuviin haasteisiin. Sen vuoksi Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen toimeksiantoa olisi tarkistettava, mukaan lukien seurantakeskuksen korvaaminen virastolla, joka nimetään Euroopan unionin huumausainevirastoksi, jäljempänä 'virasto'. Koska asetukseen (EY) N:o 1920/2006 on tehtävä huomattavia

¹ EUVL C , , s. .

² EUVL C , , s. .

³ Neuvoston asetus (ETY) N:o 302/93, annettu 8 päivänä helmikuuta 1993, Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen perustamisesta (EYVL L 36, 12.2.1993, s. 1).

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1920/2006, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksesta (uudelleenlaadittu toisinto) (EUVL L 376, 27.12.2006, s. 1).

muutoksia unionin erillisvirastoja koskevan yhteisen lähestymistavan⁵ huomioon ottamiseksi ja huumeilmiön kehityksen vuoksi, kyseinen asetus olisi selkeyden vuoksi korvattava uudella asetuksella.

- (4) Asetuksessa (EY) N:o 1920/2006 pääpaino oli terveyteen liittyvissä kysymyksissä. On kuitenkin tarpeen puuttua myös huumausainemarkkinoihin ja huumausaineiden tarjontaan, jotta voidaan ymmärtää huumeilmiön vaikutuksia kansanterveyteen, vähentää huumausaineiden saatavuutta unionissa ja hillitä niiden kysyntää. Terveyttä ja tarjontaa koskevat kysymykset liittyvät kiinteästi toisiinsa. Viraston olisi siksi puututtava huumeilmiöön kokonaisvaltaisemmin.
- (5) Viraston työssä olisi otettava asianmukaisesti huomioon unionin ja sen jäsenvaltioiden huumausaineita koskeva toimivallan jako. Työn olisi katettava huumeilmiön eri puolet ja sovellettavat ratkaisut. Viraston olisi noudatettava työssään asiaa koskevia unionin hyväksymiä strategioita ja toimintasuunnitelmia, erityisesti sovellettavaa EU:n huumausainestrategiaa ja huumeidenvastaista toimintasuunnitelmaa.
- (6) Viraston olisi toimintaansa harjoittaessaan tehtävä yhteistyötä muiden unionin virastojen ja elinten, erityisesti Euroopan unionin lainvalvontayhteistyöviraston (Europol), Euroopan unionin lainvalvontakoulutusviraston (CEPOL), Euroopan unionin rikosoikeudellisen yhteistyön viraston (Eurojust), Euroopan lääkeviraston (EMA), Euroopan tautien ehkäisy- ja -valvontakeskuksen (ECDC) ja Euroopan koulutuksen ja kulttuurin toimeenpanoviraston (EACEA), kanssa ja otettava huomioon niiden toiminta päällekkäisyyksien välttämiseksi. Yhteistyötä olisi tehtävä myös kansainvälisellä tasolla kolmansissa maissa olevien viranomaisten ja elinten kanssa sekä Yhdistyneiden kansakuntien tasolla.
- (7) Sekakäyttö eli yhden tai useamman laillisen tai laittoman psykoaktiivisen aineen tai aineen tyyppin samanaikainen käyttö yhdessä huumausaineiden kanssa on yleistymässä. Sen vuoksi viraston olisi käsiteltävä muitakin aineisiin perustuvia riippuvuuksia, kun näitä aineita käytetään yhdessä huumausaineiden kanssa, kehittämällä seurantajärjestelmiä, joissa ei keskitytä vain yhteen aineeseen, esimerkiksi heroiniin, vaan otetaan myös huomioon muiden aineiden, kuten valvomattomien opioidien tai väärinkäytettyjen lääkkeiden, samanaikaisen tai peräkkäisen käytön merkitys.
- (8) Viraston toimintaa olisi kehitettävä kolmella päätoimialalla, jotka ovat paremmin tietoon perustuviin toimintapolitiikkoihin johtava seuranta, paremmin tietoon perustuviin toimiin johtava varhainen varoittaminen ja riskinarviointi sekä unionin toimia huumeilmiössä tehostava osaamisen kehittäminen.
- (9) Tietojen keruun, analysoinnin ja jakelun olisi pysyttävä viraston päätehtävänä. Perustiedot kerätään kansallisten yhteyspisteiden kautta, ja niiden olisi pysyttävä yhtenä viraston tärkeimmistä tietojen toimittajista. Innovatiivisten tiedonkeruumenetelmien avulla on lisäksi yhä enemmän saatavilla lähes reaaliaikaisia tietolähteitä. Sen vuoksi viraston olisi saatava käyttöönsä kaikki saatavilla olevat tiedot, jotta se voisi muodostaa kokonaisvaltaisen kuvan huumeilmiöstä unionissa ja siihen vaikuttavista ulkoisista tekijöistä.
- (10) Viraston tietovaatimukset olisi otettava huomioon kansallisissa yhteyspisteissä. Niille olisi annettava jäsenvaltioissa valtuudet vastaanottaa kaikkea asiaa koskevaa tietoa eri kansallisilta viranomaisilta. Tiedonkeruuta jäsenvaltioissa olisi mahdollisuuksien

⁵ Euroopan parlamentin, EU:n neuvoston ja Euroopan komission yhteinen julkilausuma erillisvirastoista, 19.7.2012, https://european-union.europa.eu/sites/default/files/docs/body/joint_statement_and_common_approach_2012_en.pdf.

mukaan virtaviivaistettava, jotta vältetään kaksinkertainen raportointi ja toimien päällekkäisyys.

- (11) Virastolla olisi oltava asianmukainen digitaalinen sovellus, jolla helpotetaan ja jäsennetään sekä laadullista että määrällistä tietojen keruuta ja vaihtoa ja tuetaan sellaisen integroidun ja yhteentoimivan seurantajärjestelmän perustamista, joka mahdollistaa reaaliaikaisen seurannan. Sen olisi mahdollistettava tietojen hallinnan ja vaihdon automatisointi. Sovelluksen olisi myös helpotettava teknologiaa hyödyntävien huumeusainemarkkinoiden, myös pimeän verkon, reaaliaikaista seuranta.
- (12) Jotta virasto voisi hyödyntää paremmin käytettävissään olevia tietoja, esimerkiksi toteuttaakseen ennakoivampia toimenpiteitä, kuten uhka-arvioita, strategisia tiedusteluraportteja ja varoituksia, ja jotta voitaisiin parantaa unionin valmistautumista tulevaan kehitykseen, viraston valmiuksia seurantaan ja analysointiin olisi parannettava.
- (13) Kokonaisvaltainen kuva huumeilmiön mahdollisesta tulevasta kehityksestä on välttämätön unionin valmiuden parantamiseksi. Jotta virasto ja poliittiset päättäjät voisivat valmistautua tulevaan kehitykseen, viraston olisi tehtävä säännöllistä ennakointia ottaen huomioon megatrendit eli nyt havaittavissa olevat pitkän aikavälin kehitystä määrittävät voimat, joilla on todennäköisimmin merkittävä vaikutus tulevaisuuteen, ja pyrittävä kartoittamaan uusia haasteita ja mahdollisuuksia vastata huumeongelmiin.
- (14) Teknologian tarjoamat mahdollisuudet korostuvat huumeilmiössä entistä enemmän, kuten kävi jälleen ilmi covid-19-pandemian aikana, jolloin havaittiin huumeusaineiden jakelua helpottavan uuden teknologian käyttöönoton lisääntyneen. Arvioiden mukaan noin kaksi kolmasosaa pimeän verkon markkinoilla olevasta tarjonnasta liittyy huumeusaineisiin. Huumekaupassa käytetään erilaisia alustoja, kuten sosiaalisen median verkostoja ja mobiilisovelluksia. Tämä kehitys näkyy myös huumeilmiön vastatoimissa mobiilisovellusten ja sähköisen terveydenhuollon toimien käytön kasvuna. Viraston olisi yhdessä muiden asiaa käsittelevien unionin virastojen kanssa ja päällekkäisyyksiä välttäen seurattava tätä kehitystä osana huumeilmiötä koskevaa kokonaisvaltaista lähestymistapaansa.
- (15) Sellaisiin uusiin psykoaktiivisiin aineisiin, jotka aiheuttavat kansanterveydellisiä ja sosiaalisia riskejä koko unionissa, olisi puututtava unionin tasolla. Sen vuoksi niitä on seurattava, ja nopean reagoinnin mahdollistamiseksi on pidettävä yllä EU:n varhaisvaroitussjärjestelmää. Uusia psykoaktiivisia aineita koskevaa tiedonvaihtoa ja varhaisvaroitussjärjestelmää, mukaan lukien uusia psykoaktiivisia aineita koskeva alustava raportti ja riskinarviointi, on muutettu äskettäin, ja ne olisi säilytettävä ennallaan.
- (16) Viraston olisi kehitettävä yleisen uhka-arvioinnin valmiuksia viraston suorittaman tehostetun seurannan ja uusien psykoaktiivisten aineiden riskinarvioinnista saatujen kokemusten pohjalta. Tarvitaan kiireesti entistä ennakointikykyisempiä valmiuksia tunnistaa nopeasti uusia uhkia ja saada tietoa vastatoimien kehittämistä varten, sillä nykyajan huumeilmiön dynaamisuuden vuoksi siihen liittyvät haasteet voivat levitä nopeasti rajojen yli.
- (17) Koska vaaralliset aineet voivat aiheuttaa haittaa kansanterveydelle, viraston olisi voitava antaa varoituksia. Tämän tehtävän tukemiseksi viraston olisi kehitettävä eurooppalainen huumeusainevaroitussjärjestelmä, johon kansallisilla viranomaisilla olisi pääsy. Järjestelmän olisi helpotettava sellaisten tietojen nopeaa vaihtamista, jotka

saattavat edellyttää nopeita toimia kansanterveys- tai turvallisuussyistä. Viraston olisi voitava tiedottaa tällaisista aineista paitsi kansallisille viranomaisille, myös niiden mahdollisille käyttäjille.

- (18) Huumausaineiden lähtöaineet ovat huumausaineiden, kuten amfetamiinien, kokaiinin ja heroinin, valmistuksessa tarvittavia aineita. Koska laittomien huumausaineiden tuotanto unionissa on kasvussa, olisi entistä tehokkaammin ehkäistävä huumausaineiden lähtöaineiden laitonta kauppaa ja kulkeutumista laillisista kanavista laittomaan huumausaineiden tuotantoon. Näiden toimien tukemiseksi virastolla olisi oltava rooli huumausaineiden lähtöaineiden väärään tarkoitukseen kulkeutumisen ja laittoman kaupan seurannassa ja komission avustamisessa huumausaineiden lähtöaineita koskevan unionin lainsäädännön täytäntöönpanossa.
- (19) Koska rikosteknisten ja toksikologisten tietojen ja erityisasiantuntemuksen tarve kasvaa ja jäsenvaltioiden laboratorioiden välinen koordinointi on puutteellista, on tarpeen perustaa ”virtuaalinen” laboratorio eli sellaisten rikosteknisten ja toksikologisten laboratorioiden verkosto, joissa on huumausaineiden ja niihin liittyvien haittojen tuntemusta. Tämän ”virtuaalisen” laboratorion olisi tarkoitus antaa virastolle tarvittavaa tietoa, lisätä sen valmiuksia alalla ja tukea tietämyksen vaihtoa jäsenvaltioiden asianomaisten laboratorioiden välillä aiheuttamatta korkeita kustannuksia, joita viraston oman laboratorion perustamisesta ja toiminnasta aiheutuisi.
- (20) Rikosteknisten ja toksikologisten laboratorioiden verkoston olisi edustettava jäsenvaltioita siten, että ne voivat nimetä verkostoon kaksi laboratoriota, joilla on toksikologista ja rikosteknistä asiantuntemusta. Mahdollisimman laajan kattavuuden varmistamiseksi myös muiden viraston työn kannalta merkityksellisten laboratorioiden, mukaan lukien tullilaboratorioiden eurooppalaisen verkoston, asiantuntijoille olisi annettava mahdollisuus osallistua verkostoon. Tällainen yhteistyö antaisi kaikille osallistuville laboratorioille mahdollisuuden oppia toisiltaan eri osa-alueilla.
- (21) Alan tietämyksen lisäämiseksi ja jäsenvaltioiden tukemiseksi viraston olisi määriteltävä ja rahoitettava hyödyllisiä hankkeita, kuten uusia huumausaineita koskevien vertailustandardien kehittäminen, toksikologiset tai farmakologiset tutkimukset ja huumausaineiden profilointi. Tällainen lähestymistapa tukisi tietojen jakamista alan laboratorioiden välillä ja vähentäisi yksittäisten laboratorioiden kustannuksia.
- (22) Koska virastolla on käytettävissään tietoa ja tarvittavaa tieteellistä kokemusta näyttöön perustuvien ennaltaehkäisystrategioiden kehittämiseksi ja edistämiseksi, sen olisi osallistuttava ennaltaehkäisevään työhön, erityisesti parhaiden käytäntöjen ja hyödynnettävissä olevien tutkimustulosten vaihtoon huumausaineiden vastaisissa toimissa, huumarikollisuuden ehkäisemisessä ja huumausaineisiin liittyvien haittojen ehkäisemisessä, mukaan lukien laatuvaatimusten laatiminen huumausaineiden ennaltaehkäisyä varten (huumausaineiden ennaltaehkäisyn eurooppalaiset laatuvaatimukset) tai opetussuunnitelman laatiminen, jotta päätöksentekijöille voidaan antaa tietoa tehokkaimmista näyttöön perustuvista ennaltaehkäisytoimista ja -lähestymistavoista (Euroopan unionin ehkäisevän päihdetyön opinto-ohjelma).
- (23) Viraston olisi voitava unioni-näkökulmansa ansiosta arvioida kansallisia toimenpiteitä ja koulutusta, jotka koskevat esimerkiksi ennaltaehkäisyä, hoitoa, haittojen vähentämistä ja muita asiaan liittyviä toimenpiteitä, sen perusteella, ovatko ne viimeisimmän tieteellisen näytön mukaisia ja todistetusti hyödyllisiä. Jäsenvaltioille

tai alan ammattielimille olisi annettava mahdollisuus käyttää akkreditointia tai sertifiointia työnsä laatumerkkinä.

- (24) Koska virastolla on unionin tasolla ainutlaatuinen asema, jossa sen on mahdollista vertailla tietoja ja parhaita käytäntöjä, sen olisi tuettava kansallisten huumausainestrategioiden arviointia ja laatimista eri jäsenvaltioissa jäsennellymmällä tavalla, erityisesti toimintapolitiikan kehittämisen osalta. Lisäksi viraston roolia koulutuksen ja tuen tarjoamisessa jäsenvaltioille laatuvaatimusten ja hyvien käytäntöjen täytäntöönpanossa olisi vahvistettava ottaen huomioon sen näissä asioissa saavuttama asiantuntemus.
- (25) Viraston vastuualueet kansainvälisen yhteistyön alalla olisi määriteltävä selkeämmin, jotta se voisi osallistua täysipainoisesti tällaiseen toimintaan ja vastata kolmansien maiden ja elinten pyyntöihin. Viraston olisi voitava osallistua unionin huumausainepolitiikan ulkoisen ulottuvuuden kehittämiseen ja täytäntöönpanoon sekä unionin johtotehtävään monenvälisellä tasolla keinona varmistaa unionin huumausainepolitiikan tehokas ja johdonmukainen täytäntöönpano sisäisesti ja kansainvälisellä tasolla. Jotta virasto voisi osoittaa tähän tehtävään riittävästi resursseja, kansainvälisen yhteistyön olisi kuuluttava viraston keskeisiin tehtäviin. Sen olisi perustuttava viraston kansainvälisen yhteistyön kehykseen, jonka olisi oltava kansainvälistä yhteistyötä koskevien unionin painopisteiden mukainen, ja sitä olisi tarkistettava säännöllisesti sen varmistamiseksi, että se vastaa asianmukaisesti kansainvälistä kehitystä.
- (26) Jotta turvallisuustutkimukseen suunnatun unionin rahoituksen koko potentiaali voitaisiin hyödyntää ja sen avulla vastata huumausainepolitiikan tarpeisiin, viraston olisi avustettava komissiota keskeisten tutkimusaiheiden määrittämisessä sekä viraston tavoitteiden kannalta merkityksellisten unionin tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmien laatimisessa ja täytäntöönpanossa. Kun virasto avustaa komissiota keskeisten tutkimusaiheiden määrittämisessä ja unionin puiteohjelman laatimisessa ja täytäntöönpanossa, sen ei mahdollisten eturistiriitojen välttämiseksi tulisi saada rahoitusta kyseisestä ohjelmasta. Viraston olisi lisäksi osallistuttava tutkimusta ja innovointia koskeviin unionin laajuisiin aloitteisiin sen varmistamiseksi, että sen toiminnassa tarvittavia teknologioita kehitetään ja saadaan käyttöön.
- (27) Viraston hallintoneuvostolla olisi oltava päätösten valmistelussa apunaan johtokunta. Viraston johdossa olisi oltava pääjohtaja. Hallintoneuvoston ja pääjohtajan apuna viraston toimintaan liittyvissä tieteellisissä kysymyksissä olisi edelleen oltava tiedekomitea.
- (28) Kansallisten yhteyspisteiden olisi oltava yksi viraston tärkeimmistä tiedonlähteistä. On tarpeen vahvistaa vähimmäisvaatimukset, jotka koskevat niiden perustamista jäsenvaltioissa ja viraston suorittamaa yhteyspisteiden sertifiointia. Kansallisten yhteyspisteiden asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi ne olisi perustettava pysyviksi, niille olisi varattava omat määrärahat ja tietty riippumattomuus tehtäviensä hoitamisessa.
- (29) Virastolla olisi oltava riittävät resurssit tehtäviensä hoitamiseen, ja sille olisi myönnettävä itsenäisesti käytettävät määrärahat. Se olisi rahoitettava pääasiassa unionin yleisestä talousarviosta. Unionin talousarviomenettelyä olisi noudatettava unionin rahoitusosuuden ja muiden unionin yleisestä talousarviosta maksettavien avustusten osalta. Euroopan unionin tilintarkastustuomioistuimen olisi suoritettava viraston tilintarkastus.

- (30) Veloitettavilla maksuilla voidaan parantaa viraston rahoitusta, ja niitä voidaan harkita tietyissä asioissa, jotka voidaan selkeästi erottaa viraston keskeisistä tehtävistä. Viraston perimien maksujen olisi katettava kyseisten palvelujen tarjoamisesta aiheutuvat kustannukset.
- (31) Pääjohtajan olisi esitettävä viraston vuosikertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Lisäksi Euroopan parlamentin ja neuvoston olisi voitava pyytää pääjohtajaa raportoimaan tehtäviensä hoidosta.
- (32) Virastoon olisi sovellettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001⁶. Viraston olisi oltava toiminnastaan niin avoin kuin mahdollista vaarantamatta operaatioidensa tavoitteiden saavuttamista.
- (33) Virastoon olisi sovellettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU, Euratom) N:o 883/2013⁷ sekä Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyä Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan yhteisöjen komission välistä toimielinten sopimusta⁸, johon Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskus oli jo liittynyt.
- (34) Viraston toiminnan valvomiseksi ja varmistamiseksi sekä sen valvomiseksi ja varmistamiseksi, että viraston toimeksianto mahdollistaa virastolta tarvittavat toimet, joita huumausainemarkkinoiden ja -politiikan kehitys edellyttävät, viraston toiminnasta olisi tehtävä säännöllisesti ulkoinen arviointi ja sen toimeksiantoa olisi tarvittaessa mukautettava.
- (35) Viraston olisi tehtävä työohjelmansa täytäntöönpanossa tiivistä yhteistyötä alan kansainvälisten järjestöjen, muiden valtiollisten ja valtiosta riippumattomien elinten sekä teknisten elinten kanssa unionissa ja sen ulkopuolella erityisesti päällekkäisen työn välttämiseksi ja varmistaa kaikkien sen toimeksiannon toteuttamisessa tarvittavien tietojen ja välineiden saatavuuden.
- (36) Virasto korvaa asetuksella (EY) N:o 1920/2016 perustetun Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen ja jatkaa sen toimintaa. Siksi sen olisi oltava oikeusseuraaja myös suhteessa kaikkiin sen tekemiin sopimuksiin, työsopimukset mukaan lukien, sekä sen vastuihin ja sen hankkimaan omaisuuteen. Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen ennen tämän asetuksen soveltamisen alkamispäivää tekemien kansainvälisten sopimusten olisi pysyttävä voimassa.
- (37) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita eli perustaa virastoa käsittelemään huumeilmiötä, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi,

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001, annettu 30 päivänä toukokuuta 2001, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi (EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43).

⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁸ EYVL L 136, 31.5.1999, s. 15.

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

VIRASTON TAVOITTEET JA YLEISET TEHTÄVÄT

1 artikla

Viraston perustaminen

1. Tällä asetuksella perustetaan Euroopan unionin huumausainevirasto, jäljempänä 'virasto'.
2. Virasto korvaa asetuksella (EY) N:o 1920/2006 perustetun Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen ja jatkaa sen toimintaa.

2 artikla

Oikeudellinen asema ja toimipaikka

1. Virasto on unionin elin, joka on oikeushenkilö.
2. Virastolla on kussakin jäsenvaltiossa kansallisen lainsäädännön mukainen laajin oikeushenkilöllä oleva oikeuskelpoisuus. Se voi erityisesti hankkia tai luovuttaa irtainta ja kiinteää omaisuutta ja esiintyä kantajana ja vastaajana oikeudenkäynneissä.
3. Viraston kotipaikka on Lissabonissa, Portugalissa.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- (1) 'huumausaineilla' neuvoston puitepäättöksen 2004/757/YOS⁹ 1 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä huumausaineita;
- (2) 'uusilla psykoaktiivisilla aineilla' puitepäättöksen 2004/757/YOS 1 artiklan 4 kohdassa määriteltyjä aineita;
- (3) 'sekakäytöllä' yhden tai useamman laillisen tai laittoman psykoaktiivisen aineen tai aineityypin samanaikaista käyttöä yhdessä huumausaineiden kanssa;
- (4) 'huumausaineiden lähtöaineilla' aineita, joita valvotaan ja seurataan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 273/2004¹⁰ ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 111/2005¹¹ mukaisesti;
- (5) 'osallistujamailla' jäsenvaltioita ja kolmansia maita, jotka ovat tehneet unionin kanssa 54 artiklan mukaisen sopimuksen;

⁹ Neuvoston puitepäättös 2004/757/YOS, tehty 25 päivänä lokakuuta 2004, laittoman huumausainekaupan rikostunnusmerkistöjä ja seuraamuksia koskevien vähimmäissääntöjen vahvistamisesta (EUVL L 335, 11.11.2004, s. 8).

¹⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 273/2004, annettu 11 päivänä helmikuuta 2004, huumausaineiden lähtöaineista (EUVL L 47, 18.2.2004, s. 1).

¹¹ Neuvoston asetus (EY) N:o 111/2005, annettu 22 päivänä joulukuuta 2004, unionin ja kolmansien maiden välisen huumausaineiden lähtöaineiden kaupan valvontaa koskevista säännöistä (EUVL L 22, 26.1.2005, s. 1).

- (6) 'kansainvälisellä järjestöllä' järjestöä ja sen alaisia elimiä, joihin sovelletaan kansainvälistä julkisoikeutta, tai muuta elintä, joka on perustettu kahden tai useamman maan välisellä sopimuksella tai tällaisen sopimuksen perusteella;
- (7) 'Yhdistyneiden kansakuntien huumausainesopimuksilla' vuonna 1961 tehtyä Yhdistyneiden kansakuntien huumausaineyleissopimusta, sellaisena kuin se on muutettuna vuoden 1972 pöytäkirjalla¹², vuonna 1971 tehtyä psykotrooppisia aineita koskevaa Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimusta¹³ sekä vuonna 1988 tehtyä Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimusta huumausaineiden ja psykotrooppisten aineiden laitonta kauppaa vastaan¹⁴;
- (8) 'Yhdistyneiden kansakuntien järjestelmällä' Yhdistyneiden kansakuntien huumausainesopimuksilla perustettua valvontajärjestelmää.

4 artikla

Viraston yleinen tehtävä

Virasto antaa unionille ja sen jäsenvaltioille tosiasioihin perustuvaa, puolueetonta, luotettavaa ja vertailukelpoista tietoa, ennakkovaroituksia ja riskiarvioita unionin tasolla huumausaineista, huumeriippuvuudesta, huumausainemarkkinoista ja niiden seurauksista sekä suosittaa asianmukaisia ja näyttöön perustuvia käytännön toimia, jotta niihin liittyviin haasteisiin voidaan vastata ajoissa.

5 artikla

Eriyistehtävät

1. Edellä 4 artiklassa tarkoitetun yleisen tehtävän toteuttamiseksi virasto suorittaa seuraavia tehtäviä:
 - (a) seurantatehtävät, kuten:
 - (1) tietojen kerääminen 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
 - (2) tiedonjakelu 6 artiklan 5 kohdan mukaisesti; ja
 - (3) huumeilmiön seuranta, joka kattaa kansanterveys- ja turvallisuusulottuvuuden, 7 artiklan mukaisesti;
 - (b) valmiustehtävät, kuten:
 - (1) uusia psykoaktiivisia aineita koskeva tietojenvaihto ja varhaisvaroitussjärjestelmä, mukaan lukien alustavan raportin laatiminen ja riskinarviointi, 8–11 artiklan mukaisesti;
 - (2) uhkien arviointi ja niihin varautuminen 12 artiklan mukaisesti;
 - (3) eurooppalaisen huumausainevaroitussjärjestelmän perustaminen ja käyttö 13 artiklan mukaisesti;
 - (4) huumausaineiden lähtöaineiden laittomaan kauppaan ja väärään tarkoitukseen kulkeutumiseen liittyvän kehityksen seuranta ja osallistuminen huumausaineiden lähtöaineita koskevan lainsäädännön täytäntöönpanoon 14 artiklan mukaisesti;

¹² Yhdistyneiden kansakuntien sopimussarja, nide 976, nro 14152.

¹³ Yhdistyneiden kansakuntien sopimussarja, nide 1019, nro 14956.

¹⁴ Yhdistyneiden kansakuntien sopimussarja, nide 1582, nro 27627.

- (5) rikosteknisten ja toksikologisten laboratorioden verkoston perustaminen ja sen ylläpitäminen 15 artiklan mukaisesti;
- (c) osaamisen kehittämistehtävät, kuten:
 - (1) unionin laajuisten ennaltaehkäisyohjelmien ja -kampanjoiden laatiminen, laajentaminen ja edistäminen 16 artiklan mukaisesti;
 - (2) kansallisten toimenpiteiden akkreditointi ja sertifiointi 17 artiklan mukaisesti;
 - (3) jäsenvaltioiden tukeminen 18 artiklan mukaisesti;
 - (4) koulutus 19 artiklan mukaisesti;
 - (5) kansainvälinen yhteistyö ja tekninen apu 20 artiklan mukaisesti;
 - (6) tutkimus- ja innovointitoimet 21 artiklan mukaisesti.
2. Virasto perustaa 31 artiklassa tarkoitetun verkon ja koordinoi sen toimintaa neuvotellen ja yhteistyössä osallistujamaiden toimivaltaisten viranomaisten ja järjestöjen kanssa.
3. Virasto toimii 1 kohdassa tarkoitettuja tehtäviä suorittaessaan objektiivisesti, tasapuolisesti ja vankalta tieteelliseltä pohjalta.
4. Virasto parantaa kansallisen ja unionin toiminnan koordinoitua omilla toimialoillaan ja helpottaa tietojenvaihtoa päätöksentekijöiden, tutkijoiden, asiantuntijoiden ja huumausaineisiin liittyviä kysymyksiä valtiollisissa ja valtiosta riippumattomissa organisaatioissa käsittelevien tahojen välillä.
5. Virasto tukee tarvittaessa komissiota, jäsenvaltioita ja muita sovellettavissa unionin huumausainestrategioissa yksilöityjä sidosryhmiä näiden strategioiden täytäntöönpanossa.
6. Virasto voi 1 kohdassa tarkoitettuja tehtäviä suorittaessaan tarvittaessa järjestää asiantuntijakokouksia, perustaa tilapäisiä työryhmiä ja rahoittaa hankkeita.
7. Suorittaessaan 1 kohdassa tarkoitettuja tehtäviä virasto tekee aktiivisesti yhteistyötä muiden unionin erillisvirastojen ja elinten, erityisesti Europolin, Eurojustin, Euroopan lääkeviraston, Euroopan tautien ehkäisy- ja -valvontakeskuksen, kansalaisjärjestöjen ja muiden sidosryhmien kanssa, jotta huumeilmiön seuranta, arviointi ja torjunta olisi mahdollisimman tehokasta.
8. Virasto voi omasta aloitteestaan toteuttaa toimeksiantonsa mukaisia tiedotustoimia. Resurssien osoittaminen tiedotustoimiin ei saa haitata 1 kohdassa tarkoitettujen tehtävien tosiasiallista hoitamista. Tiedotustoimet on toteutettava hallintoneuvoston hyväksymien viestintää ja tiedonjakelua koskevien suunnitelmien mukaisesti.

II LUKU

SEURANTA

6 artikla

Tietojen kerääminen ja tiedonjakelu

1. Viraston tehtävä on

- (a) kerätä kaikkea olennaista tietoa, mukaan lukien kansallisten yhteyspisteiden toimittamat tiedot, tutkimustulokset, avoimista lähteistä saatavilla olevat tiedot sekä unionilta, valtiosta riippumattomista lähteistä ja toimivaltaisilta kansainvälisiltä järjestöiltä peräisin olevat tiedot;
 - (b) kerätä tietoa, jota tarvitaan 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun sekakäytön seurantaan;
 - (c) kerätä kansallisilta yhteyspisteiltä ja Europolin kansallisilta yksiköiltä saatavilla olevaa tietoa uusista psykoaktiivisista aineista ja toimittaa nämä tiedot kansallisille yhteyspisteille ja Europolin kansallisille yksiköille sekä komissiolle ilman aiheetonta viivytystä;
 - (d) kerätä ja analysoida tietoa huumausaineiden lähtöaineista, niiden kulkeutumisesta väärään tarkoitukseen ja laittomasta kaupasta;
 - (e) toteuttaa ja teettää tutkimuksia ja seurantatutkimuksia, selvityksiä, toteutettavuustutkimuksia ja pilottihankkeita, jotka ovat tarpeen sen tehtävien suorittamiseksi;
 - (f) parantaa tietojen vertailukelpoisuutta, puolueettomuutta ja luotettavuutta unionin tasolla laatimalla indikaattoreita ja yhteisiä standardeja, jotka eivät ole sitovia mutta joiden noudattamista virasto voi suositella, jotta jäsenvaltiot ja unioni käyttäisivät yhtenäisempiä mittausten menetelmiä. Erityisesti virasto kehittää välineitä, joiden tarkoituksena on auttaa jäsenvaltioita seuraamaan ja arvioimaan kansallista toimintapolitiikkaansa ja komissiota seuraamaan ja arvioimaan unionin toimintapolitiikkoja.
2. Virasto kerää asiaankuuluvat kansalliset tiedot kansallisten yhteyspisteiden kautta. Se tekee myös tiivistä yhteistyötä muiden sellaisten kansallisten, eurooppalaisten ja kansainvälisten järjestöjen ja elinten kanssa, joilla on tällaista tietoa.
3. Virasto kehittää toimeksiantonsa puitteissa tiedonkeruun menetelmiä ja lähestymistapoja, myös ulkoisten kumppaneiden kanssa toteutettavien hankkeiden avulla.
4. Virasto voi suunnitella tarvittavat digitaaliset sovellukset, joiden avulla tietoa hallinnoidaan ja vaihdetaan automaattisesti.
- Jos tällaisia digitaalisia sovelluksia suunnitellaan, niiden on
- (a) mahdollistettava tietojen automaattinen keruu, mukaan lukien avoimista lähteistä saatavat tiedot, mutta säilytettävä samalla mahdollisuus manuaaliseen tietojen toimittamiseen;
 - (b) käytettävä tekoälyä tietojen validointiin, analysointiin ja automaattiseen raportointiin;
 - (c) mahdollistettava tietojen ja asiakirjojen käsittely ja vaihto tietokoneella.
5. Virasto jakelee tietoa
- (a) asettamalla tuottamaansa tietoa, muun muassa uusista kehityskuluista ja muuttuvista suuntauksista, unionin, jäsenvaltioiden ja muiden intressitahojen saataville;
 - (b) jakelemalla laajasti analyysijään, päätelmiään ja raporttejaan;
 - (c) jakelemalla laajasti luotettavaa tietoa – lukuun ottamatta arkaluonteisia turvallisuusluokittelemattomia tietoja ja turvallisuusluokiteltuja tietoja –

julkaisemalla keräämiinsä tietoihin perustuvan säännöllisen kertomuksen huumeilmiön tilasta, mukaan lukien uusia suuntauksia koskevat tiedot;

- (d) perustamalla ja asettamalla käyttöön avoimen tieteellisen lähdeaineistokokoelman ja edistämällä tiedotustoimintaa;
 - (e) tarjoamalla tietoa laatuvaatimuksista, innovatiivisista parhaista käytännöistä ja toteutuskelpoisista tutkimustuloksista jäsenvaltioissa ja helpottamalla tällaisten vaatimusten ja käytäntöjen jakamista ja täytäntöönpanoa.
6. Virasto ei kerää tietoja, joita voidaan käyttää henkilöiden tai pienten henkilöryhmien tunnistamiseen. Se pidättäytyy antamasta yksittäisiin henkilöihin liittyviä tietoja.

7 artikla

Huumeilmiön seuranta

1. Viraston tehtävänä on seurata
- (a) huumeilmiötä unionissa kokonaisvaltaisesti epidemiologisilla ja muilla indikaattoreilla, jotka kattavat terveys- ja turvallisuuskäsitteet, mukaan lukien sovellettavien unionin huumausainestrategioiden täytäntöönpano;
 - (b) huumeilmiön uusia suuntauksia unionissa ja kansainvälisesti siltä osin kuin ne vaikuttavat unioniin. Tämä seuranta kattaa tarvittaessa uuden teknologian käytön huumehoitopalveluihin tai huumekauppaan ja yhteydet muihin rikollisuuden aloihin;
 - (c) sekakäyttöä ja sen seurauksia, erityisesti yhden tai useamman laillisen tai laittoman psykoaktiivisen aineen tai aineyhteyden samanaikaisesta käytöstä yhdessä huumausaineiden kanssa aiheutuvia vaikutuksia toimintapolitiikkojen ja vastatoimien kannalta, mukaan lukien terveysongelmien ja sosiaalisten ongelmien lisääntyneet riskit, joita voi esiintyä, kun huumausaineita ja muita psykoaktiivisia aineita käytetään samaan aikaan tai peräkkäin lyhyen ajan kuluessa tai kun eri aineita tuotetaan tai myydään yhdessä, tarve ottaa huomioon huumausaineiden käytön ja riippuvuuksien yleiset syyt sekä seuraukset parhaiden käytäntöjen seurannalle ja vaihtamiselle, kun toimintapolitiikkoja ja toimia kohdennetaan kokonaisvaltaisesti useisiin aineisiin;
 - (d) huumausaineisiin liittyviä ongelmia ja sovellettuja ratkaisuja, erityisesti innovatiivisten parhaiden käytäntöjen ja tutkimustulosten täytäntöönpanoa;
 - (e) kaikkia jäsenvaltioiden ilmoittamia uusia psykoaktiivisia aineita yhteistyössä Europolin kanssa ja kansallisten yhteyspisteiden ja Europolin kansallisten yksiköiden tuella;
 - (f) huumausaineiden lähtöaineita ja niiden laitonta kauppaa ja kulkeutumista väärään tarkoitukseen;
 - (g) unionin ja kansallisia huumausainepolitiikkoja, myös niiden kehittämisen ja riippumattoman arvioinnin tukemiseksi;
 - (h) teknologiapohjaisia huumausainemarkkinoita yhteistyössä Europolin kanssa osapuolten toimivaltuuksien mukaisesti.
2. Virasto kartoittaa seurantatoimiensa perusteella innovatiivisia parhaita käytäntöjä ja kehittää niitä edelleen. Virasto antaa ja jakaa tietoa jäsenvaltioiden innovatiivisista

parhaista käytännöistä ja helpottaa tällaisten käytäntöjen vaihtamista jäsenvaltioiden kesken.

3. Virasto tekee säännöllistä ennakointia ottaen huomioon käytettävissä olevat tiedot. Se laatii tältä pohjalta mielekkäitä ennusteita tulevan huumausainepolitiikan kehittämistä varten.

III LUKU

VALMIUS

8 artikla

Uusia psykoaktiivisia aineita koskeva tiedonvaihto ja varhaisen varoituksen järjestelmä

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että sen kansallinen yhteyspiste ja sen Europolin kansallinen yksikkö toimittavat saatavilla olevat tietonsa uusista psykoaktiivisista aineista ajallaan ja ilman aiheetonta viivytystä virastolle ja Europolille näiden toimeksiannot huomioon ottaen.

Tietojen on liityttävä näiden aineiden havaitsemiseen ja tunnistamiseen, käyttöön ja käytätapoihin, valmistukseen, uuttamiseen, jakeluun ja jakelumenetelmiin, laittomaan kauppaan ja kaupalliseen, lääketieteelliseen ja tieteelliseen käyttöön sekä mahdollisiin ja todettuihin riskeihin.

2. Virasto kerää, kokoaa, analysoi ja arvioi yhteistyössä Europolin kanssa tietoja uusista psykoaktiivisista aineista. Se toimittaa nämä tiedot ajoissa kansallisille yhteyspisteille, Europolin kansallisille yksiköille ja komissiolle, jotta ne saavat kaikki varhaisvaroitustarkoituksiin tarvittavat tiedot.

Virasto laatii ensimmäisen alakohdan mukaisesti kerättyjen tietojen perusteella alustavan raportin tai alustavan yhdistelmäraportin 9 artiklan mukaisesti.

9 artikla

Alustava raportti

1. Jos virasto, komissio tai jäsenvaltioiden enemmistö katsoo, että yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa kerätyt ja jaetut tiedot jostakin uudesta psykoaktiivisesta aineesta antavat aiheita epäillä, että kyseinen uusi psykoaktiivinen aine voi aiheuttaa terveydellisiä tai sosiaalisia riskejä unionin tasolla, virasto laatii uudesta psykoaktiivisesta aineesta alustavan raportin.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille toivovansa alustavan raportin laatimista. Jos jäsenvaltioiden enemmistö saavutetaan, komissio ohjeistaa tästä virastoa ja ilmoittaa asiasta jäsenvaltioille.

2. Alustavan raportin on sisällettävä

- (a) alustavat tiedot sellaisten tapausten luonteesta, määrästä ja laajuudesta, joissa on kyse uuteen psykoaktiiviseen aineeseen mahdollisesti liittyvistä terveydellisistä ja sosiaalisista ongelmista, sekä uuden psykoaktiivisen aineen käyttötavoista;

- (b) alustava kuvaus uuden psykoaktiivisen aineen kemiallisista ja fysikaalisista ominaisuuksista sekä sen valmistuksessa tai uuttamisessa käytettävistä menetelmistä ja lähtöaineista;
 - (c) alustava kuvaus uuden psykoaktiivisen aineen farmakologisista ja toksikologisista ominaisuuksista;
 - (d) alustavat tiedot rikollisryhmien osallistumisesta uuden psykoaktiivisen aineen valmistukseen tai jakeluun;
 - (e) tiedot uuden psykoaktiivisen aineen käytöstä ihmisten ja eläinten lääkinnässä, myös ihmisille tai eläimille tarkoitetun lääkkeen vaikuttavana aineena;
 - (f) tiedot uuden psykoaktiivisen aineen kaupallisista ja teollisista käyttötarkoituksista, tämän käytön laajuudesta sekä aineen käytöstä tieteellisessä tutkimuksessa ja kehittämisessä;
 - (g) tiedot siitä, sovelletaanko uuteen psykoaktiiviseen aineeseen jäsenvaltioissa rajoittavia toimenpiteitä;
 - (h) tiedot siitä, onko uusi psykoaktiivinen aine tällä hetkellä arvioitavana tai onko se jo arvioitu Yhdistyneiden kansakuntien järjestelmässä;
 - (i) muut hyödylliset tiedot, jos sellaisia on saatavilla.
3. Virasto käyttää alustavan raportin laadinnassa käytettävissään olevia tietoja.
 4. Jos virasto katsoo tarpeelliseksi, se pyytää uudesta psykoaktiivisesta aineesta lisätietoja kansallisilta yhteyspisteiltä. Kansallisten yhteyspisteiden on toimitettava nämä tiedot kahden viikon kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.
 5. Virasto pyytää 1 kohdan mukaisen alustavan raportin laatimisen aloittamisen jälkeen ilman aiheutonta viivytystä Euroopan lääkevirastoa toimittamaan tietoja siitä, onko uusi psykoaktiivinen aine unionin tai kansallisella tasolla vaikuttava aine jossakin seuraavista:
 - (a) ihmisille tai eläimille tarkoitettu lääke, jolle on myönnetty myyntilupa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/83/EY¹⁵, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/82/EY¹⁶ tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 726/2004¹⁷ mukaisesti;
 - (b) ihmisille tai eläimille tarkoitettu lääke, jolle on haettu myyntilupaa;
 - (c) ihmisille tai eläimille tarkoitettu lääke, jolle myönnetyn myyntiluvan toimivaltainen viranomainen on keskeyttänyt;
 - (d) direktiivin 2001/83/EY 5 artiklan 1 tai 2 kohdassa tarkoitettu ihmisille tarkoitettu lääke, jolle ei ole myönnetty myyntilupaa, tai direktiivin 2001/82/EY 10 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu sellaisen henkilön tiettyä tapausta varten valmistama eläinlääke, jolla on siihen kansallisen lainsäädännön mukaan lupa;

¹⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/83/EY, annettu 6 päivänä marraskuuta 2001, ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä (EYVL L 311, 28.11.2001, s. 67).

¹⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/82/EY, annettu 6 päivänä marraskuuta 2001, eläinlääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä (EYVL L 311, 28.11.2001, s. 1).

¹⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 726/2004, annettu 31 päivänä maaliskuuta 2004, ihmisille ja eläimille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön lupa- ja valvontamenettelyistä ja Euroopan lääkeviraston perustamisesta (EUVL L 136, 30.4.2004, s. 1).

- (e) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/20/EY¹⁸ 2 artiklan d alakohdassa määritelty tutkimuslääke.

Jos tiedot liittyvät jäsenvaltioiden myöntämiin myyntilupiin, asianomaisten jäsenvaltioiden on toimitettava nämä tiedot Euroopan lääkevirastolle sen pyynnöstä.

6. Virasto pyytää 1 kohdan mukaisen alustavan raportin laatimisen aloittamisen jälkeen ilman aiheetonta viivytystä Europolia toimittamaan tietoja rikollisryhmien osallistumisesta uuden psykoaktiivisen aineen valmistukseen, jakeluun ja jakelumenetelmiin, laittomaan kauppaan sekä mahdolliseen käyttöön.
7. Virasto pyytää 1 kohdan mukaisen alustavan raportin laatimisen aloittamisen jälkeen ilman aiheetonta viivytystä Euroopan kemikaalivirastoa, Euroopan tautienehkäisy- ja -valvontakeskusta ja Euroopan elintarviketurvallisuusviranomasta toimittamaan niillä olevat tiedot uudesta psykoaktiivisesta aineesta.
8. Yhteistyötä viraston ja 5, 6 ja 7 kohdassa tarkoitettujen unionin erillisvirastojen välillä hallinnoidaan tarkemmin sovittavin työjärjestelyin. Tällaisista työjärjestelyistä sovitaan 53 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
9. Virasto noudattaa sille ilmoitettujen tietojen käytölle asetettuja ehtoja, mukaan lukien asiakirjojen saatavuutta, tietoturvaa ja luottamuksellisten tietojen, kuten kolmansien osapuolten arkaluonteisten tai liikesalaisuuden piiriin kuuluvien tietojen, suojaamista koskevia ehtoja.
10. Virasto toimittaa alustavan raportin komissiolle ja jäsenvaltioille viiden viikon kuluessa 5, 6 ja 7 kohdassa tarkoitettujen tietopyyntöjen esittämisestä.
11. Viraston kerätessä tietoja useista uusista psykoaktiivisista aineista, jotka se katsoo kemialliselta rakenteeltaan samankaltaisiksi, se toimittaa komissiolle ja jäsenvaltioille alustavan raportin kustakin aineesta erikseen tai useita uusia psykoaktiivisia aineita koskevan alustavan yhdistelmäraportin edellyttäen, että kunkin uuden psykoaktiivisen aineen ominaisuudet on selvästi yksilöity, kuuden viikon kuluessa 5, 6 ja 7 kohdassa tarkoitettujen tietopyyntöjen esittämisestä.

10 artikla

Riskinarviointimenettely ja -raportti

1. Komissio voi kahden viikon kuluessa 9 artiklan 10 kohdassa tarkoitetun alustavan raportin vastaanottamisesta pyytää virastoa arvioimaan uuden psykoaktiivisen aineen mahdolliset riskit ja laatimaan riskinarviointiraportin, jos alustavan raportin perusteella on syytä uskoa, että aine saattaa aiheuttaa vakavia kansanterveydellisiä riskejä ja, tapauksesta riippuen, vakavia sosiaalisia riskejä. Riskinarvioinnin tekee tiedekomitea.
2. Komissio voi kahden viikon kuluessa 9 artiklan 11 kohdassa tarkoitetun alustavan yhdistelmäraportin vastaanottamisesta pyytää virastoa arvioimaan useiden kemialliselta rakenteeltaan samankaltaisten uusien psykoaktiivisten aineiden mahdolliset riskit ja laatimaan yhdistetyn riskinarviointiraportin, jos alustavan yhdistelmäraportin perusteella on syytä uskoa, että aineet saattavat aiheuttaa vakavia

¹⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/20/EY, annettu 4 päivänä huhtikuuta 2001, hyvän kliinisen tutkimustavan noudattamista ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden kliinisissä tutkimuksissa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä (EYVL L 121, 1.5.2001, s. 34).

kansanterveydellisiä riskejä ja, tapauksesta riippuen, vakavia sosiaalisia riskejä. Yhdistetyn riskinarvioinnin tekee tiedekomitea.

3. Riskinarviointiraportin tai yhdistetyn riskinarviointiraportin on sisällettävä
 - (a) saatavilla olevat tiedot uuden psykoaktiivisen aineen kemiallisista ja fysikaalisista ominaisuuksista sekä sen valmistuksessa tai uuttamisessa käytettävistä menetelmistä ja lähtöaineista;
 - (b) saatavilla olevat tiedot uuden psykoaktiivisen aineen farmakologisista ja toksikologisista ominaisuuksista;
 - (c) analyysi uuteen psykoaktiiviseen aineeseen liittyvistä terveysriskeistä, erityisesti sen välittömästä ja kroonisesta myrkyllisyydestä, väärinkäyttöriskistä, siitä, miten voimakkaasti se mahdollisesti aiheuttaa riippuvuutta, sekä sen käytön aiheuttamista fyysisistä, henkisistä ja käyttäytymiseen kohdistuvista vaikutuksista;
 - (d) analyysi uuteen psykoaktiiviseen aineeseen liittyvistä sosiaalisista riskeistä, erityisesti sen vaikutuksista sosiaaliseen toimintaan, yleiseen järjestykseen ja rikollisuuteen sekä rikollisryhmien osallistumisesta uuden psykoaktiivisen aineen valmistukseen, jakeluun ja jakelumenetelmiin sekä laittomaan kauppaan;
 - (e) saatavilla olevat tiedot uuden psykoaktiivisen aineen käytön laajuudesta ja käyttötavoista, sen saatavuudesta ja leviämispotentiaalista unionissa;
 - (f) saatavilla olevat tiedot uuden psykoaktiivisen aineen kaupallisista ja teollisista käyttötarkoituksista, tämän käytön laajuudesta sekä aineen käytöstä tieteellisessä tutkimuksessa ja kehittämisessä;
 - (g) muut hyödylliset tiedot, jos sellaisia on saatavilla.
4. Tiedekomitea arvioi uuden psykoaktiivisen aineen tai uusien psykoaktiivisten aineiden ryhmän aiheuttamat riskit.

Komissio, virasto, Europol ja Euroopan lääkevirasto voivat kukin nimetä kaksi tarkkailijaa.
5. Tiedekomitea suorittaa riskinarvioinnin käytettävissä olevien tietojen ja muun asian kannalta merkityksellisen tieteellisen näytön perusteella. Se ottaa huomioon kaikki jäsentensä näkemykset. Virasto järjestää riskinarviointimenettelyn, johon kuuluu muun muassa tulevien tiedon tarpeiden ja asiaa koskevien tutkimusten kartoitus.
6. Virasto toimittaa riskinarviointiraportin tai yhdistetyn riskinarviointiraportin komissiolle ja jäsenvaltioille kuuden viikon kuluessa päivästä, jona se vastaanotti komission pyynnön laatia riskinarviointiraportti.
7. Komissio voi viraston asianmukaisesti perusteleman pyynnön saatuaan pidentää riskinarvioinnin tai yhdistetyn riskinarvioinnin loppuunsaattamisen määräaikaa lisätutkimusten suorittamista ja lisätietojen keräämistä varten. Pyynnössä on esitettävä tiedot riskinarvioinnin tai yhdistetyn riskinarvioinnin loppuunsaattamiseksi tarvittavasta ajasta.
8. Virasto tekee myös viipymättä nopeita riskinarviointeja valtioiden rajat ylittävistä vakavista terveysuhkista ja päätöksen N:o 1082/2013/EU kumoamisesta annetun asetuksen (EU).../... 20 artiklan mukaisesti, kun on kyse mainitun asetuksen 2

artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettusta uhasta, jos uhka kuuluu viraston toimivaltaan.

11 artikla

Tilanteet, joissa riskinarviointia ei tehdä

1. Riskinarviointia ei tehdä, jos uuden psykoaktiivisen aineen arviointi Yhdistyneiden kansakuntien järjestelmässä on edennyt pitkälle, eli kun huumeriippuvuutta käsittelevä Maailman terveysjärjestön asiantuntijakomitea on julkaissut kriittisen katsauksensa kirjallisine suosituksineen, paitsi jos saatavilla on riittävät tiedot, jotka viittaavat unionin tason riskinarviointiraportin tarpeeseen, jonka syyt on esitettävä alustavassa raportissa.
2. Riskinarviointia ei tehdä, jos Yhdistyneiden kansakuntien järjestelmässä tehdyn arvioinnin perusteella on päätetty, että kyseistä uutta psykoaktiivista ainetta ei luokitella, paitsi jos saatavilla on riittävät tiedot, jotka viittaavat unionin tason riskinarviointiraportin tarpeeseen, jonka syyt on esitettävä alustavassa raportissa.
3. Riskinarviointia ei tehdä, jos uusi psykoaktiivinen aine on vaikuttava aine jossain seuraavista:
 - (a) ihmisille tai eläimille tarkoitettu lääke, jolle on myönnetty myyntilupa direktiivin 2001/83/EY, direktiivin 2001/82/EY tai asetuksen (EY) N:o 726/2004 mukaisesti;
 - (b) ihmisille tai eläimille tarkoitettu lääke, jolle on haettu myyntilupaa;
 - (c) ihmisille tai eläimille tarkoitettu lääke, jolle myönnetyn myyntiluvan toimivaltainen viranomainen on keskeyttänyt;
 - (d) direktiivin 2001/20/EY 2 artiklan d alakohdassa määritelty tutkimuslääke.

12 artikla

Uhkien arviointi ja niihin varautuminen

1. Virasto kehittää strategiset yleisen uhka-arvioinnin valmiudet voidakseen tunnistaa varhaisessa vaiheessa huumeilmiön uusia kehityskulkuja, jotka voivat vaikuttaa kielteisesti kansanterveyteen ja turvallisuuteen, ja auttaakseen näin parantamaan sidosryhmien valmiutta vastata uusiin uhkiin ajoissa ja tuloksellisesti.
2. Virasto vahvistaa kriteerit, joiden avulla arvioidaan, milloin uhkien arviointi käynnistetään.

Virasto voi omasta aloitteestaan käynnistää uhkien arvioinnin tavanomaisesta seurannasta, tutkimuksesta tai muista asianmukaisista tietolähteistä saatujen signaalien sisäisen arvioinnin perusteella. Uhkien arviointi voidaan käynnistää myös komission tai jäsenvaltion pyynnöstä, jos määritellyt kriteerit täyttyvät.
3. Uhkien arviointi koostuu olemassa olevien tietojen nopeasta arvioinnista ja tarvittaessa uusien tietojen keräämisestä viraston tietoverkkojen kautta. Virasto kehittää asianmukaiset ja nopeat tieteellisen arvioinnin menetelmät.
4. Uhka-arvioraportissa kuvataan havaittu uhka, nykytilanne saatavilla olevan näytön perusteella ja mahdolliset seuraukset siinä tapauksessa, jos toimia ei toteuteta, sekä esitetään varautumis- ja reagoitivaihtoehtoja havaitun uhan lieventämiseksi. Se voi

myös sisältää mahdollisesti toteutettavia jatkotoimia. Uhka-arvioraportti lähetetään tarpeen mukaan komissiolle ja jäsenvaltioille.

5. Virasto tekee uhkien arvioinnissa tiivistä yhteistyötä muiden unionin erillisvirastojen ja elinten, unionin ja kansainvälisten järjestöjen kanssa ottamalla ne tarvittaessa mukaan arviointiin. Jos mahdollista uhkaa analysoidaan jo jonkin toisen unionin mekanismin puitteissa, virasto ei tee uhka-arviota.
6. Virasto arvioi komission suostumuksella unionin ulkopuolelta tulevia huumausaineisiin liittyviä uhkia, jotka saattaisivat vaikuttaa kansanterveyteen ja turvallisuuteen unionissa.

13 artikla

Eurooppalainen huumausainevaroitussjärjestelmä

1. Virasto perustaa nopean eurooppalaisen huumausainevaroitussjärjestelmän ja hallinnoi sitä.
2. Jäsenvaltioiden on välittömästi ilmoitettava virastolle kaikista tiedoista, jotka koskevat huumausaineisiin liittyvän, ihmisten terveyteen tai turvallisuuteen kohdistuvan vakavan välittömän tai välillisen riskin esiintuloa, sekä toiminnan koordinoinnissa mahdollisesti hyödyllisistä tiedoista, kun ne saavat tällaisia tietoja, jotka voivat koskea esimerkiksi seuraavia:
 - (a) riskin tyyppi ja alkuperä;
 - (b) riskiin liittyvän tapahtuman aika ja paikka;
 - (c) altistus-, leviämis- tai levitystavat;
 - (d) analyttiset ja toksikologiset tiedot;
 - (e) tunnistusmenetelmät;
 - (f) kansanterveysriskit;
 - (g) kansanterveystoimenpiteet, joita on toteutettu tai joita on tarkoitus toteuttaa kansallisella tasolla;
 - (h) muut kuin kansanterveystoimenpiteet;
 - (i) kaikki muut kyseisen vakavan terveysriskin kannalta merkitykselliset tiedot.
3. Virasto analysoi ja arvioi mahdollisia ihmisten terveyteen kohdistuvia vakavia riskejä koskevat saatavilla olevat tiedot ja täydentää niitä tieteellisillä ja teknisillä tiedoilla, joita se on saattanut saada 8 artiklassa tarkoitetusta varhaisvaroitussjärjestelmästä ja muista 12 artiklan mukaisesti tehdyistä uhka-arvioista, muilta unionin virastoilta ja elimiltä sekä kansainvälisiltä järjestöiltä, erityisesti Maailman terveysjärjestöltä. Virasto ottaa huomioon tiedonkeruuvälineillään ja avoimista lähteistä hankkimansa tiedot.
4. Virasto toimittaa 3 kohdan nojalla saatujen tietojen perusteella nopean varoitussjärjestelmän kohdennettuja riskitiedonantoja tai strategisia tiedustelutietoilmoituksia tai molempia asianomaisille kansallisille viranomaisille, mukaan lukien kansalliset yhteyspisteet. Tällaisissa riskitiedonannoissa tai strategisissa tiedustelutietoilmoituksissa voidaan ehdottaa reagoitivaihtoehtoja, joita jäsenvaltiot voivat harkita osana valmiussuunnitteluaan ja kansallisia vastatoimiaan.

5. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava virastolle kaikista niillä olevista lisätiedoista riskin analysoimiseksi ja arvioimiseksi perusteellisemmin sekä toimista tai toimenpiteistä, jotka on toteutettu eurooppalaisen huumausainevaroitussjärjestelmän kautta toimitettujen ilmoitusten ja tietojen vastaanottamisen jälkeen.
6. Virasto tekee tiivistä yhteistyötä komission ja jäsenvaltioiden kanssa riskiviestintämenettelyjen edellyttämän yhdenmukaisuuden edistämiseksi.
7. Virasto voi antaa kolmansille maille tai kansainvälisille järjestöille mahdollisuuden osallistua eurooppalaiseen huumausainevaroitussjärjestelmään. Niiden osallistumisen on perustuttava vastavuoroisuuteen, ja siihen on sisällyttävä virastossa sovellettavia luottamuksellisuutta koskevia toimenpiteitä vastaavat toimenpiteet.
8. Virasto voi kehittää varoitussjärjestelmän, jonka kautta se voi tavoittaa ja puhutella suoraan henkilöitä, jotka käyttävät tai saattavat käyttää huumausaineita.

14 artikla

Huumausaineiden lähtöaineet

1. Virasto avustaa komissiota huumausaineiden lähtöaineiden laittomaan kauppaan ja väärään tarkoitukseen kulkeutumiseen liittyvän kehityksen seurannassa ja sen arvioimisessa, onko asetuksen (EY) N:o 273/2004 ja asetuksen (EY) N:o 111/2005 luetteloon lisättävä tai siitä poistettava luokiteltu tai luokittelematon aine tai onko sen luokkaa muutettava, myös aineiden laillisen ja laittoman käytön tunnistamisen ja arvioinnin osalta.
2. Virasto laatii omasta aloitteestaan tai komission pyynnöstä huumausaineiden lähtöaineita koskevan uhka-arvioraportin.

15 artikla

Rikosteknisten ja toksikologisten laboratorioiden verkosto

1. Virasto perustaa sellaisten rikosteknisten ja toksikologisten laboratorioiden verkoston, jotka ovat erityisen aktiivisesti mukana huumausaineita ja niihin liittyviä haittoja koskevissa rikosteknisissä ja toksikologisissa tutkimuksissa.
2. Verkosto toimii ensisijaisesti foorumina, jolla tuotetaan ja vaihdetaan tietoa uusista kehityskuluista ja suuntauksista, järjestetään koulutusta rikosteknisten huumausaineasiantuntijoiden osaamisen parantamiseksi, tuetaan laadunvarmistussjärjestelmien täytäntöönpanoa ja tuetaan tiedonkeruun ja analyttisten menetelmien yhdenmukaistamista.
3. Kullakin jäsenvaltiolla on oikeus nimittää hallintoneuvostossa olevan edustajansa välityksellä verkostoon kansallisiksi edustajikseen kaksi laboratoriota, joista toinen on erikoistunut rikosteknisiin analyyseihin ja toinen toksikologiaan. Virasto voi valita tiettyjä hankkeita varten lisää laboratorioita tai asiantuntijoita, jotka ovat erityisen aktiivisia huumausaineita ja niihin liittyviä haittoja koskevissa rikosteknisissä ja toksikologisissa tutkimuksissa.
4. Komission Yhteinen tutkimuskeskus on verkoston jäsen ja edustaa komissiota verkostossa.
5. Verkosto tekee tiivistä yhteistyötä tällä alalla jo toimivien verkostojen ja organisaatioiden kanssa. Rikosteknisten ja toksikologisten laboratorioiden verkoston toiminnasta on tiedotettava säännöllisesti 31 artiklassa tarkoitetulle verkostolle.

6. Virasto toimii verkoston puheenjohtajana ja kutsuu koolle vähintään yhden kokouksen vuodessa. Verkosto voi päättää perustaa työryhmiä, joiden puheenjohtajina voivat toimia verkoston jäsenet.
7. Verkosto tarjoaa virastolle pääsyn rikosteknisten ja toksikologisten laboratorioiden palveluihin muun muassa uusien psykoaktiivisten aineiden analysointia varten, mikäli tarpeen.
8. Virasto suunnittelee ja rahoittaa viraston ennalta määrittelemien selkeiden ja läpinäkyvien sääntöjen ja menettelyjen pohjalta tarvittaessa erityisiä hankkeita, joilla edistetään verkoston toimintaa.
9. Virasto perustaa tietokannan verkoston keräämien ja tuottamien tietojen tallentamista, analysointia ja saataville asettamista varten.

IV LUKU

OSAAMISEN KEHITTÄMINEN

16 artikla

Ennaltaehkäisevät kampanjat

1. Virasto suunnittelee, kehittää ja edistää unionin laajuisia ohjelmia ja kampanjoita, joilla ehkäistään huumausaineisiin liittyviä ongelmia ja lisätään tietoisuutta huumausaineiden haittavaikutuksista.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen ohjelmien ja kampanjoiden on oltava sovellettavassa EU:n huumausainestrategiassa ja huumeidenvastaisessa toimintasuunnitelmassa esitettyjen poliittisten suuntaviivojen mukaisia. Niissä käsitellään huumeilmiön tärkeitä ulottuvuuksia, ne kohdennetaan tietyille ryhmille ja niiden suunnittelussa otetaan huomioon viraston keräämä näyttö ja parhaat käytännöt.
3. Virasto kehittää ennaltaehkäisevän työn laatuvaatimuksia ja edistää niiden täytäntöönpanoa sekä antaa tai tukee 19 artiklan mukaista koulutusta.
4. Virasto auttaa jäsenvaltioita kehittämään kansallisia ennaltaehkäisykampanjoita toimeksiantonsa puitteissa, mukaan lukien sellaiset ennaltaehkäisyohjelmat, joilla pyritään vähentämään huumausaineisiin liittyvää rikollisuutta ja ehkäisemään haavoittuvassa asemassa olevien henkilöiden hyväksikäyttöä huumausainemarkkinoilla.

17 artikla

Kansallisten ohjelmien akkreditointi ja sertifiointi

1. Virasto akkreditoi ja sertifioi kansalliset ohjelmat 3 kohdassa säädetyn vakiomenettelytapaohjeen mukaisesti osallistujamaan viranomaisen tai asianomaisen ammatillisen elimen pyynnöstä, jos osallistujamaalla ei ole vastaavanlaista akkreditointi- tai sertifiointielintä.
2. Ennen kansallisen ohjelman akkreditointia tai sertifiointia virasto arvioi ohjelman ja sen, onko se viimeisimmän tieteellisen näytön mukainen ja onko se osoittautunut hyödylliseksi sen ilmoitettujen tavoitteiden saavuttamisessa.

3. Virasto laatii akkreditointi- ja sertifiointimenettelyn, jonka se esittää läpinäkyvällä tavalla vakiomenettelytapaohjeessa. Viraston hallintoneuvosto hyväksyy vakiomenettelytapaohjeen ja sen mahdolliset muutokset ennen sen soveltamista.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun vakiomenettelytapaohjeen olisi sisällettävä vähintään seuraavat:

- (a) edellytykset, jotka liittyvät viraston valmiuksiin ja resursseihin akkreditointi- tai sertifiointimenettelyn toteuttamiseksi;
- (b) perusteet, joiden mukaisesti kansallista ohjelmaa arvioidaan akkreditointia tai sertifiointia varten ja joiden avulla voidaan tarkistaa 2 kohdassa säädetty edellytykset. Akkreditoinnin tai sertifiointin kohteena olevien ohjelmien on sisällettävä vähintään ennaltaehkäisy, hoito ja haittojen vähentäminen, sekä muita asiaan liittyviä aiheita;
- (c) yksityiskohtaiset tiedot viraston toteuttamasta akkreditointi- tai sertifiointiprosessista, kuten kuvaus toimitettavista asiakirjoista ja menettelyn aikataulu;
- (d) akkreditoinnin tai sertifiointin rajoittamista, keskeyttämistä tai peruuttamista koskevat edellytykset;
- (e) muutoksenhakujen ratkaisumenettelyt, mukaan lukien tarvittaessa akkreditointipäätöksiä tai niiden puuttumista koskevat oikeussuojakeinot.

18 artikla

Jäsenvaltioiden tukeminen

- 1. Virasto voi jäsenvaltion pyynnöstä tukea sen huumausainepolitiikkojen riippumatonta arviointia ja näyttöön perustuvien huumausainepolitiikkojen kehittämistä sovellettavien unionin strategioiden mukaisesti.
- 2. Virasto tukee jäsenvaltioita niiden kansallisten huumausainestrategioiden, laatuvaatimusten ja innovatiivisten parhaiden käytäntöjen täytäntöönpanossa ja helpottaa tiedonvaihtoa kansallisten päätöksentekijöiden välillä.
- 3. Tukiessaan toimintapolitiikan arviointia virasto toimii riippumattomasti ja noudattaa tieteellisiä vaatimuksiaan.

19 artikla

Koulutus

Viraston tehtävänä on toimeksiantonsa puitteissa ja käytettävissään olevien henkilöstö- ja talousarvioresurssien mukaisesti ja koordinoitusti muiden unionin erillisvirastojen ja elinten kanssa

- (a) tarjota erityiskoulutusta ja opetussuunnitelmia unionin edun mukaisilla ja asian kannalta merkityksellisillä aloilla;
- (b) tarjota koulutukseen liittyviä välineitä ja tukijärjestelmiä tietämyksen vaihdon helpottamiseksi unionin laajuisesti;
- (c) auttaa jäsenvaltioita koulutuksen ja valmiuksien kehittämistä koskevien aloitteiden järjestämisessä.

Kansainvälinen yhteistyö ja tekninen apu

1. Viraston tehtävä on

- (a) kehittää kansainvälisen yhteistyön kehys, jonka hallintoneuvosto hyväksyy komission ennakkohyväksynnän saatuaan ja joka ohjaa viraston toimintaa kansainvälisen yhteistyön alalla;
- (b) toimia aktiivisessa yhteistyössä 53 artiklassa tarkoitettujen järjestöjen ja elinten kanssa;
- (c) tukea unionin parhaiden käytäntöjen ja toteutuskelpoisten tutkimustulosten vaihtoa ja levittämistä kansainvälisellä tasolla;
- (d) seurata kansainvälisen huumeilmiön kehitystä, joka voi muodostaa uhan unionille tai vaikuttaa unioniin, seuraamalla ja analysoimalla kansainvälisiltä elimiltä, kansallisilta viranomaisilta, tutkimustuloksista ja muista hyödyllisistä tietolähteistä saatavilla olevia tietoja;
- (e) antaa tietoja ja esittää analyysyjä Euroopan huumetilanteesta asianmukaisissa kansainvälisissä kokouksissa ja teknisillä foorumeilla tiiviissä yhteistyössä komission kanssa sekä tukea komissiota ja jäsenvaltioita kansainvälisessä huumausaineita koskevassa keskustelussa;
- (f) edistää jäsenvaltioissa kerättyjen tai unionista peräisin olevien huumausaineita ja huumeriippuvuutta koskevien tietojen sisällyttämistä kansainvälisiin, erityisesti YK:n ja sen erityisjärjestöjen perustamiin huumausaineiden seuranta- ja valvontaohjelmiin, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden velvoitteita, jotka koskevat tietojen toimittamista Yhdistyneiden kansakuntien huumausainesopimusten määräysten mukaisesti;
- (g) tukea jäsenvaltioita asiaankuuluvien tietojen raportoinnissa ja tarvittavien analyysien toimittamisessa Yhdistyneiden kansakuntien järjestelmälle, mukaan lukien kaikkien uuteen psykoaktiiviseen aineeseen liittyvien merkityksellisten tietojen toimittaminen Yhdistyneiden kansakuntien huumausaine- ja kriminaalipolitiikan toimistolle ja Maailman terveysjärjestölle;
- (h) tukea kolmansia maita niiden huumausainepolitiikan kehittämisessä unionin huumausainestrategioiden periaatteiden mukaisesti, myös tukemalla niiden toimintapolitiikkojen riippumatonta arviointia.

2. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettussa kansainvälisen yhteistyön kehyksessä otetaan huomioon unionin asiaa koskevat toimintapoliittiset asiakirjat ja huumeilmiön kehitys, erityisesti huumausaineiden salakuljetusreitit ja tuotantoalueet. Siinä määritellään yhteistyössä etusijalle asetettavat maat tai alueet ja yhteistyön keskeiset tulokset. Virasto arvioi ja tarkistaa kansainvälisen yhteistyön kehystä säännöllisesti.

3. Virasto siirtää komission pyynnöstä ja hallintoneuvoston suostumuksella osaamistaan kolmansille maille ja antaa niille teknistä apua.

Teknisessä avussa keskitytään erityisesti kansallisten yhteyspisteiden, kansallisten tiedonkeruujärjestelmien ja kansallisten varhaisvaroitusjärjestelmien perustamiseen tai vakiinnuttamiseen, ja sillä tuetaan tämän jälkeen rakenteellisten yhteyksien luomista ja vahvistamista 8 artiklassa tarkoitetun varhaisvaroitusjärjestelmän ja 31

artiklassa tarkoitetun verkoston kanssa. Virasto voi kolmannen maan pyynnöstä sertifioida tällaiset kansalliset elimet.

4. Yhteistyötä kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa toteutetaan 53 ja 54 artiklan mukaisesti.

21 artikla

Tutkimus ja innovointi

1. Virasto avustaa komissiota ja jäsenvaltioita keskeisten tutkimusaiheiden määrittämisessä sekä sellaista tutkimus- ja innovointitoimintaa koskevien unionin puiteohjelmien laatimisessa ja täytäntöönpanossa, jolla on merkitystä 4 artiklassa asetetun yleisen tehtävän täyttämiseksi. Kun virasto avustaa komissiota keskeisten tutkimusaiheiden määrittämisessä ja unionin puiteohjelman laatimisessa ja täytäntöönpanossa, virasto ei saa rahoitusta kyseisestä ohjelmasta.
2. Virasto seuraa ja edistää ennakoivasti tutkimus- ja innovointitoimia sille 4 artiklassa asetetun yleisen tehtävän täyttämiseksi, tukee jäsenvaltioiden asiaan liittyviä toimia ja toteuttaa omia tutkimus- ja innovointitoimiaan tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa, mukaan lukien algoritmien kehittäminen, opettaminen, testaus ja validointi välineiden kehittämistä varten. Virasto jakaa tällaisen tutkimuksen tulokset Euroopan parlamentille, jäsenvaltioille ja komissiolle 49 artiklan mukaisesti.
3. Virasto edistää eurooppalaisen sisäisen turvallisuuden innovaatiokeskuksen tai sen korvaavan välineen toimintaa ja osallistuu siihen tutkimus- ja innovointisyklin puitteissa.
4. Virasto voi suunnitella ja toteuttaa pilottihankkeita, jotka koskevat tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia asioita.
5. Virasto julkistaa tiedot tutkimushankkeistaan, esittelyhankkeet mukaan lukien, niihin osallistuvista yhteistyökumppaneista ja hankkeiden talousarviosta.
6. Virasto perustaa tietokannan huumausaineisiin liittyvien tutkimusohjelmia koskevien tietojen tallentamista, analysointia ja saataville asettamista varten.

VLUKU

VIRASTON ORGANISAATIO

22 artikla

Hallinto- ja johtamisrakenne

Viraston hallinto- ja johtamisrakenteen muodostavat

- (a) hallintoneuvosto, jonka tehtävät luetellaan 24 artiklassa;
- (b) johtokunta, jonka tehtävät luetellaan 28 artiklassa;
- (c) pääjohtaja, jonka velvollisuudet määritellään 29 artiklassa;
- (d) tiedekomitea, jonka tehtävät luetellaan 30 artiklassa;
- (e) 31 artiklan mukainen huumausaineita ja huumeriippuvuutta käsittelevä eurooppalainen tietoverkosto (Reitox).

23 artikla

Hallintoneuvoston kokoonpano

1. Hallintoneuvosto koostuu yhdestä kunkin jäsenvaltion edustajasta ja kahdesta komission edustajasta, joilla kaikilla on äänioikeus.
2. Hallintoneuvostoon kuuluu lisäksi
 - (a) yksi äänioikeutettu Euroopan parlamentin nimeämä riippumaton asiantuntija, jolla on erityisasiantuntemusta huumausaineiden alalta;
 - (b) yksi äänioikeudeton edustaja kustakin sellaisesta kolmannelle maasta, joka on tehnyt unionin kanssa 54 artiklan mukaisen sopimuksen.
3. Jokaisella hallintoneuvoston jäsenellä on varajäsen. Varajäsen edustaa varsinaista jäsentä tämän poissa ollessa.
4. Hallintoneuvoston jäsenet ja varajäsenet nimitetään heidän huumausaineita ja huumeriippuvuutta koskevan tietämyksensä perusteella ottaen huomioon hyödylliset johtamis-, hallinto- ja varainhoitotaidot. Kaikkien hallintoneuvostossa edustettuina olevien osapuolten on pyrittävä rajoittamaan edustajiensa vaihtuvuutta, jotta voidaan varmistaa hallintoneuvoston työskentelyn jatkuvuus. Kaikkien osapuolten on pyrittävä naisten ja miesten tasapuoliseen edustukseen hallintoneuvostossa.
5. Hallintoneuvosto voi kutsua tarkkailijoiksi sellaisten kansainvälisten järjestöjen edustajia, joiden kanssa seurantakeskus tekee 53 artiklan mukaista yhteistyötä.
6. Jäsenten ja heidän varajäsentensä toimikausi on neljä vuotta. Tämä toimikausi voidaan uusia.

24 artikla

Hallintoneuvoston tehtävät

1. Hallintoneuvoston tehtävänä on
 - (a) ohjata yleisesti viraston toimintaa;
 - (b) hyväksyä 35 artiklassa tarkoitetun yhtenäisen ohjelma-asiakirjan luonnos ennen sen toimittamista komissiolle lausuntoa varten;
 - (c) hyväksyä komission lausunnon pyytämisen jälkeen viraston yhtenäinen ohjelma-asiakirja 23 artiklan mukaisesti äänioikeutettujen jäsenten kahden kolmasosan enemmistöllä;
 - (d) hyväksyä äänioikeutettujen jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä viraston vuotuinen talousarvio ja hoitaa muita viraston talousarvioon liittyviä tehtäviä VI luvun mukaisesti;
 - (e) arvioida ja hyväksyä äänioikeutettujen jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä viraston toimintaa koskeva konsolidoitu vuosikertomus ja toimittaa kertomus ja arviointi vuosittain viimeistään 1 päivänä heinäkuuta Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle. Toimintaa koskeva konsolidoitu vuosikertomus julkaistaan;
 - (f) vahvistaa virastoon sovellettavat varainhoitosäännöt 41 artiklan mukaisesti;

- (g) hyväksyä petostentorjuntastrategia, joka on oikeassa suhteessa petosriskeihin ottaen huomioon toteutettavien toimenpiteiden kustannukset ja hyödyt;
- (h) hyväksyä strategia vaikuttavuuden lisäämiseksi ja synergioiden saavuttamiseksi muiden unionin erillisvirastojen ja elinten kanssa;
- (i) hyväksyä jäsentensä sekä johtokunnan, tiedekomitean ja huumausaineita ja huumeriippuvuutta käsittelevän eurooppalaisen tietoverkoston (Reitox) jäsenten sekä 44 artiklassa tarkoitettujen kansallisten asiantuntijoiden ja muun henkilöstön, joka ei ole viraston palveluksessa, eturistiriitojen ehkäisemistä ja hallintaa koskevat säännöt ja julkaista vuosittain verkkosivustollaan hallintoneuvoston jäsenten sidonnaisuuksia koskevat ilmoitukset;
- (j) hyväksyä 17 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu vakiomenettelytapaohje;
- (k) hyväksyä 20 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu viraston kansainvälisen yhteistyön kehys ja 20 artiklan 3 kohdassa tarkoitettut teknisen avun ohjelmat;
- (l) hyväksyä 32 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu yhteisrahoituksen vähimmäismäärä;
- (m) hyväksyä tarveanalyysin perusteella 5 artiklan 8 kohdassa tarkoitettua viestintää ja tiedonjakelua koskevat suunnitelmat ja päivittää niitä säännöllisesti;
- (n) vahvistaa työjärjestyksensä;
- (o) käyttää 2 kohdan mukaisesti viraston henkilöstön suhteen henkilöstösäännöissä nimittävälle viranomaiselle ja muuta henkilöstöä koskevissa palvelussuhteen ehtoissa työsopimusten tekemiseen valtuutetulle viranomaiselle annettuja valtuuksia, jäljempänä 'nimittävän viranomaisen toimivalta';¹⁹
- (p) hyväksyä komission suostumuksella henkilöstösääntöjen ja muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen täytäntöönpanosäännökset henkilöstösääntöjen 110 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- (q) nimittää pääjohtaja ja päättää tarvittaessa toimikauden jatkamisesta tai tehtävästä erottamisesta 43 artiklan mukaisesti;
- (r) jollei henkilöstösäännöistä ja muuta henkilöstöä koskevista palvelussuhteen ehtoista muuta johdu, nimittää tilinpitäjä, joka hoitaa tehtäviään täysin riippumattomasti;
- (s) nimittää tiedekomitean jäsenet;
- (t) hyväksyä luettelo asiantuntijoista, joita käytetään tiedekomitean laajentamiseen 10 artiklan 4 kohdan mukaisesti;
- (u) huolehtia 48 artiklassa tarkoitettujen sisäisten tai ulkoisten tarkastuskertomusten ja arviointien sekä komission päätöksellä 1999/352/EY, EHTY, Euratom²⁰ perustetun Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) ja

¹⁹ Neuvoston asetus (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68, annettu 29 päivänä helmikuuta 1968, Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja näiden yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen vahvistamisesta ja komission virkamiehiin väliaikaisesti sovellettavista erityistoimenpiteistä (EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1).

²⁰ Komission päätös 1999/352/EY, EHTY, Euratom, tehty 28 päivänä huhtikuuta 1999, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) perustamisesta (EUVL L 136, 31.5.1999, s. 20).

neuvoston asetuksella (EU) 2017/1939²¹ perustetun Euroopan syyttäjänviraston (EPPO) tutkimusten tulosten ja suositusten asianmukaisista jatkotoimista;

(v) tehdä kaikki päätökset viraston sisäisistä rakenteista ja tarvittaessa niiden muuttamisesta ottaen huomioon viraston toimintatarpeet ja moitteettoman varainhoidon;

(w) hyväksyä työjärjestelyistä sopiminen 53 artiklan mukaisesti.

2. Hallintoneuvosto tekee henkilöstösääntöjen 110 artiklan mukaisesti henkilöstösääntöjen 2 artiklan 1 kohtaan ja muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen 6 artiklaan perustuvan päätöksen, jolla siirretään asiaankuuluva nimittävän viranomaisen toimivalta pääjohtajalle ja vahvistetaan ehdot, joiden täyttyessä toimivallan siirto voidaan keskeyttää. Pääjohtajalla on valtuudet siirtää nämä valtuudet edelleen.

Jos poikkeukselliset olosuhteet sitä edellyttävät, hallintoneuvosto voi tekemällään päätöksellä tilapäisesti keskeyttää pääjohtajalle siirretyn nimittävän viranomaisen toimivallan ja hänen edelleen siirtämänsä nimittävän viranomaisen toimivallan ja käyttää kyseistä toimivaltaa itse tai siirtää sen jollekin jäsenistään tai jollekulle henkilöstöön kuuluvalla, joka on muu kuin pääjohtaja.

25 artikla

Hallintoneuvoston puheenjohtaja

1. Hallintoneuvosto valitsee puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan äänioikeutettujen jäsentensä keskuudesta. Puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja valitaan hallintoneuvoston äänioikeutettujen jäsenten kahden kolmasosan enemmistöllä.
2. Varapuheenjohtaja toimii viran puolesta puheenjohtajan sijaisena tämän ollessa estyneenä.
3. Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan toimikausi on neljä vuotta. Toimikausi voidaan uusida kerran. Jos heidän jäsenyytensä hallintoneuvostossa kuitenkin päättyy heidän toimikautensa aikana, myös heidän toimikautensa päättyy tuona päivänä ilman eri toimenpiteitä.
4. Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan valintamenettely vahvistetaan hallintoneuvoston työjärjestyksessä.

26 artikla

Hallintoneuvoston kokoukset

1. Hallintoneuvoston kokoukset kutsuu koolle puheenjohtaja.
2. Viraston pääjohtaja osallistuu kokouksiin ilman äänioikeutta.
3. Hallintoneuvosto pitää vähintään yhden sääntömääräisen kokouksen vuodessa. Lisäksi se kokoontuu puheenjohtajan aloitteesta tai jos komissio tai vähintään kolmasosa hallintoneuvoston jäsenistä sitä pyytää.
4. Hallintoneuvosto voi kutsua kokouksiinsa tarkkailijoiksi henkilöitä, joiden lausunnoilla voi olla merkitystä.

²¹ Neuvoston asetus (EU) 2017/1939, annettu 12 päivänä lokakuuta 2017, tiiviimmän yhteistyön toteuttamisesta Euroopan syyttäjänviraston (EPPO) perustamisesta (EUVL L 283, 31.10.2017, s. 1).

5. Hallintoneuvoston jäsenillä voi olla kokouksissa avustajinaan neuvonantajia tai asiantuntijoita, jollei sen työjärjestyksen määräyksistä muuta johdu.
6. Virasto vastaa hallintoneuvoston sihteeristön tehtävistä.

27 artikla

Hallintoneuvoston äänestyssäännöt

1. Hallintoneuvosto tekee päätöksensä äänioikeutettujen jäsentensä enemmistöllä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 24 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdan, 25 artiklan 1 kohdan, 43 artiklan 8 kohdan ja 53 artiklan 2 kohdan soveltamista.
2. Kullakin äänioikeutetulla jäsenellä on yksi ääni. Äänioikeutetun jäsenen poissa ollessa hänen varajäsenellään on oikeus käyttää äänioikeutta.
3. Puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja osallistuvat äänestykseen.
4. Pääjohtaja ei osallistu äänestykseen.
5. Hallintoneuvoston työjärjestyksessä määritellään yksityiskohtaisemmat äänestystä koskevat järjestelyt, erityisesti olosuhteet, joissa jäsen voi toimia toisen jäsenen puolesta.

28 artikla

Johtokunta

1. Johtokunnan tehtävänä on
 - (a) päättää 41 artiklan mukaisesti hyväksytyissä varainhoitosäännöissä tarkoitetuista kysymyksistä, joita ei tässä asetuksessa ole säädetty hallintoneuvoston päätettäväksi;
 - (b) varmistaa, että 48 artiklassa tarkoitettujen sisäisen tai ulkoisen tarkastuksen raporttien ja arviointien sekä OLAFin ja EPPOn tutkimusten havaintojen ja suositusten perusteella toteutetaan asianmukaiset jatkotoimet;
 - (c) seurata ja valvoa hallintoneuvoston päätösten täytäntöönpanoa hallinnon ja varainhoidon valvonnan lujittamiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta 29 artiklassa lueteltuja pääjohtajan tehtäviä.
2. Johtokunta tekee tarvittaessa kiireellisissä tapauksissa tiettyjä väliaikaisia päätöksiä hallintoneuvoston puolesta, erityisesti hallinnollisista kysymyksistä, mukaan lukien nimittävän viranomaisen toimivallan siirron keskeyttäminen, sekä talousarvioon liittyvistä kysymyksistä.
3. Johtokunta koostuu hallintoneuvoston puheenjohtajasta ja varapuheenjohtajasta, kahdesta muusta hallintoneuvoston äänioikeutettujen jäsentensä keskuudesta nimittämästä jäsenestä ja kahdesta komission edustajasta hallintoneuvostossa.

Hallintoneuvoston puheenjohtaja on myös johtokunnan puheenjohtaja.

Pääjohtaja osallistuu johtokunnan kokouksiin ilman äänioikeutta. Johtokunta voi kutsua kokouksiinsa tarkkailijoita.
4. Johtokunnan jäsenten toimikausi on neljä vuotta. Johtokunnan jäsenten toimikausi päättyy, kun heidän jäsenyytensä hallintoneuvostossa päättyy.

5. Johtokunta pitää vähintään kaksi sääntömääräistä kokousta vuodessa. Lisäksi se kokoontuu puheenjohtajansa aloitteesta tai jäsentensä pyynnöstä.
6. Johtokunta tekee päätöksensä yksimielisesti. Jos johtokunta ei kykene tekemään yksimielistä päätöstä, asia saatetaan hallintoneuvoston käsiteltäväksi.
7. Hallintoneuvosto vahvistaa johtokunnan työjärjestyksen, mukaan lukien sen jäsenten äänestysäännöt.

29 artikla

Pääjohtajan tehtävät

1. Pääjohtaja vastaa viraston johtamisesta. Pääjohtaja on vastuussa toiminnastaan hallintoneuvostolle.
2. Pääjohtaja hoitaa tehtäviään riippumattomasti, eikä hän saa pyytää eikä ottaa vastaan ohjeita miltään hallitukselta eikä miltään muulta elimeltä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta komission, hallintoneuvoston ja johtokunnan toimivaltaa.
3. Pääjohtaja raportoi pyydettyään Euroopan parlamentille tehtäviensä hoidosta. Neuvosto voi pyytää pääjohtajaa raportoimaan tehtäviensä hoidosta.
4. Pääjohtaja on viraston laillinen edustaja.
5. Pääjohtaja vastaa virastolle 5 artiklassa osoitettujen tehtävien täytäntöönpanosta. Pääjohtajan vastuulla on erityisesti
 - (a) viraston päivittäisen toiminnan hallinnointi;
 - (b) hallintoneuvoston hyväksymien päätösten valmistelu ja täytäntöönpano;
 - (c) 35 artiklassa tarkoitetun yhtenäisen ohjelma-asiakirjan laatiminen ja sen toimittaminen hallintoneuvostolle komission kuulemisen jälkeen;
 - (d) yhtenäisen ohjelma-asiakirjan täytäntöönpano ja sen täytäntöönpanosta raportointi hallintoneuvostolle;
 - (e) viraston toimintaa koskevan konsolidoidun vuosikertomuksen laatiminen ja sen esittäminen hallintoneuvostolle tarkasteltavaksi ja hyväksyttäväksi;
 - (f) 32 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun yhteisrahoituksen vähimmäismäärän ehdottaminen hallintoneuvostolle, jos kansallisille yhteyspisteille on määrä myöntää tällaista yhteisrahoitusta;
 - (g) 37 artiklassa tarkoitettujen maksujen määrän ehdottaminen komissiolle hallintoneuvoston kuulemisen jälkeen;
 - (h) jatkotoimia koskevan suunnitelman laatiminen 48 artiklassa tarkoitettujen sisäisen tai ulkoisen tarkastuksen raporttien ja arviointien sekä OLAFin ja EPPOn tutkimusten päätelmien perusteella ja edistymisestä raportointi kahdesti vuodessa komissiolle ja säännöllisesti hallintoneuvostolle ja johtokunnalle;
 - (i) unionin taloudellisten etujen suojaaminen petoksia, lahjontaa ja muuta laitonta toimintaa ehkäisevillä toimenpiteillä, OLAFin ja EPPOn tutkintavaltuuksia kuitenkin rajoittamatta, tehokkailla tarkastuksilla ja, jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan, perimällä aiheettomasti maksetut määrät takaisin sekä tarvittaessa käyttämällä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia hallinnollisia seuraamuksia, taloudelliset seuraamukset mukaan lukien;

- (j) petostentorjuntastrategian sekä vaikuttavuuden lisäämiseen ja synergioiden saavuttamiseen tähtäävän strategian laatiminen virastolle ja niiden esittäminen hallintoneuvostolle hyväksyntää varten;
 - (k) virastoon sovellettavien varainhoitosääntöjen luonnoksen valmistelu;
 - (l) viraston tuloja ja menoja koskevan ennakkoarvion luonnoksen laatiminen ja viraston talousarvion toteuttaminen.
6. Pääjohtaja päättää, onko viraston tehtävien tehokkaan ja vaikuttavan suorittamisen kannalta tarpeellista sijoittaa yksi tai useampi toimihenkilö yhteen tai useampaan jäsenvaltioon. Ennen kuin pääjohtaja tekee päätöksen paikallistoimiston perustamisesta, hänen on hankittava ennakkosuostumus komissiolta, hallintoneuvostolta ja paikallistoimiston sijoitusjäsenvaltio(i)lta. Päätöksessä on määriteltävä paikallistoimistossa toteutettavien toimien laajuus siten, että vältetään tarpeettomia kustannuksia ja viraston hallinnollisten tehtävien päällekkäisyyttä. Sijoitusjäsenvaltio(ide)n kanssa voidaan tehdä toimipaikkaa koskeva sopimus.

30 artikla

Tiedekomitea

1. Tiedekomitea koostuu enintään 15 tiedemaailman edustajasta, jotka hallintoneuvosto nimittää heidän tieteellisten saavutustensa ja riippumattomuutensa perusteella sen jälkeen, kun *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* on julkaistu kiinnostuksenilmaisupyyntö. Valintamenettelyssä varmistetaan, että tiedekomitean jäsenten erityisasiantuntemus kattaa tärkeimmät viraston tavoitteisiin liittyvät alat.
2. Tiedekomitean jäsenet nimitetään yksityishenkilöinä neljän vuoden toimikaudeksi, joka voidaan uusida kerran.
3. Tiedekomitean jäsenet ovat riippumattomia ja toimivat yleisen edun mukaisesti. He eivät saa pyytää eivätkä ottaa vastaan ohjeita miltään hallitukselta tai miltään muulta elimeltä.
4. Jos jäsen ei enää täytä riippumattomuuden vaatimuksia, hänen on ilmoitettava asiasta hallintoneuvostolle. Vaihtoehtoisesti hallintoneuvosto voi jäsentensä vähintään kolmasosan tai komission tekemän ehdotuksen perusteella todeta, ettei henkilö ole riippumaton, ja lakkauttaa jäsenyyden. Hallintoneuvosto nimeää uuden jäsenen jäljellä olevaksi toimikaudeksi varsinaisia jäseniä koskevaa menettelyä noudattaen.
5. Tiedekomitea antaa lausuntonsa tässä asetuksessa säädetyissä tapauksissa tai mistä tahansa viraston toimintaa koskevista tieteellisistä kysymyksistä, jotka hallintoneuvosto tai pääjohtaja sille esittää. Tiedekomitean lausunnot julkaistaan viraston verkkosivustolla.
6. Uuden psykoaktiivisen aineen tai uusien psykoaktiivisten aineiden ryhmän aiheuttamien riskien arvioimiseksi pääjohtaja voi tiedekomitean puheenjohtajan neuvosta tarvittaessa laajentaa tiedekomiteaa ottamalla siihen asiantuntijoita, jotka edustavat uuden psykoaktiivisen aineen aiheuttamien riskien tasapainoiseen arviointiin tarvittavia tieteenaloja. Pääjohtaja nimittää nämä asiantuntijat asiantuntijaluettelosta. Hallintoneuvosto hyväksyy asiantuntijaluettelon neljän vuoden välein.

7. Tiedekomitea valitsee puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan tiedekomitean toimikauden ajaksi. Puheenjohtaja voi osallistua tarkkailijana hallintoneuvoston kokouksiin.
8. Tiedekomitea kokoontuu vähintään kerran vuodessa.
9. Virasto julkaisee verkkosivustollaan luettelon tiedekomitean jäsenistä ja pitää sen ajan tasalla.

31 artikla

Huumausaineita ja huumeriippuvuutta käsittelevä eurooppalainen tietoverkosto (Reitox)

1. Virastolla on käytettävissään huumausaineita ja huumeriippuvuutta käsittelevä eurooppalainen tietoverkosto (Reitox). Reitox-verkosto koostuu 32 artiklan mukaisesti nimetyistä kansallisista yhteyspisteistä ja komission yhteyspisteestä.
2. Reitox-verkosto pitää vähintään yhden sääntömääräisen kokouksen vuodessa. Virasto kutsuu kokoukset koolle ja toimii niiden puheenjohtajana. Lisäksi verkosto kokoontuu edustajansa aloitteesta tai jos vähintään yksi kolmannes sen jäsenistä sitä pyytää.
3. Reitox-verkosto valitsee jäsentensä keskuudesta edustajan ja enintään kolme varaedustajaa. Edustaja edustaa Reitox-verkostoa viraston suuntaan ja voi osallistua tarkkailijana hallintoneuvoston kokouksiin.

32 artikla

Kansalliset yhteyspisteet

1. Kunkin osallistujamaan on nimettävä yksi kansallinen yhteyspiste, joka perustetaan pysyvästi ja jolla on selkeä toimeksianto kansallisen lainsäädännön tai muun vaikutukseltaan vastaavan oikeudellisen asiakirjan nojalla. Kansallisen yhteyspisteen nimeämisestä ja kansallisen yhteyspisteen johtajan nimittämisestä sekä näihin nimityksiin mahdollisesti tehtävistä muutoksista on ilmoitettava virastolle hallintoneuvoston kansallisen jäsenen välityksellä.
2. Vastuussa olevan kansallisen viranomaisen on varmistettava, että kansalliselle yhteyspisteelle annetaan 33 artiklan 2 kohdassa säädetyt tehtävät. Kansallisen yhteyspisteen johtaja edustaa kansallista yhteyspistettä Reitox-verkostossa.
3. Kansallisen yhteyspisteen johtajan on oltava tehtävässään kansallisen yhteyspisteen johtajana riippumaton asiasta vastaavan kansallisen viranomaisen ohjeista.
4. Kansallinen yhteyspiste suunnittelee toimintaansa vuotuisen työsuunnitelman avulla.
5. Kansallisella yhteyspisteellä on talousarviossaan yksi tai useampi erityinen (vuotuinen) budjettikohta huumausaineisiin liittyvää seuranta varten, ja sen on saatava riittävästi tukea päättäjiltä ja riittävät resurssit tehtäviensä hoitamiseen. Tältä osin osallistujamaan on annettava kansalliselle yhteyspisteelle riittävät taloudelliset ja henkilöstöresurssit, jotta se voi täyttää 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun toimeksiantonsa ja tehtävänsä, ja sillä on oltava riittävät välineet ja tilat päivittäisen toimintansa tukena. Jos kansallisen yhteyspisteen sijoituspaikkana toimivalla elimellä on muita kansallisia tehtäviä ja velvoitteita, käyttöön on annettava lisää henkilöresursseja ja taloudellisia resursseja.

6. Kansallinen yhteyspiste voi saada keskeisiin kuluihinsa yhteisrahoituksen vähimmäismäärän viraston myöntämänä avustuksena, jos se täyttää 1–6 kohdassa säädetyt edellytykset. Saadakseen tätä yhteisrahoitusta kansallisen yhteyspisteen on allekirjoitettava viraston kanssa vuosittain avustussopimus. Pääjohtaja ehdottaa yhteisrahoituksen vähimmäismäärää, jonka hallintoneuvosto hyväksyy ja jota tarkistetaan säännöllisesti. Virasto voi myöntää kansalliselle yhteyspisteelle lisärahoitusta tapauskohtaisesti tiettyihin hankkeisiin osallistumista ja niiden toteuttamista varten.
7. Virasto sertifioi kansallisen yhteyspisteen toiminnan tässä tehtävässä 34 artiklan mukaisesti.

33 artikla

Kansallisten yhteyspisteiden tehtävät

1. Kansalliset yhteyspisteet muodostavat rajapinnan osallistujamaiden ja viraston välille.
2. Kansallisten yhteyspisteiden tehtävänä on vähintään
 - (a) koordinoita huumausaineisiin liittyvien tietojen keruuta ja seuranta kansallisella tasolla;
 - (b) edistää ja tukea näyttöön perustuvaa päätöksentekoa kansallisella tasolla ja osallistua kansalliseen keskusteluun toimintapolitiikasta;
 - (c) perustaa tai tukea huumausainepolitiikan ja muiden asiaan liittyvien toimintapolitiikkojen välisiä kansallisia yhteistyöjärjestelmiä, myös lainvalvonnan/turvallisuuden sekä terveys- ja sosiaalipolitiikan aloilla, ottaen mukaan sidosryhmät eri aloilta;
 - (d) kerätä, analysoida ja tulkita objektiivisesti kansallisella tasolla kaikkea viraston 6 artiklan noudattamiseksi tarvitsemaa olennaista tietoa huumausaineista, huumeriippuvuudesta, huumausainemarkkinoista, huumausaineiden tarjonnasta ja rikollisuuteen liittyvistä kysymyksistä sekä sovelletuista toimintapolitiikoista ja ratkaisuksista. Tässä yhteydessä kansallinen yhteyspiste kokoaa yhteen kokemuksia eri aloilta, erityisesti terveys-, oikeus- ja lainvalvontaviranomaisilta, ja tekee yhteistyötä huumausainepolitiikan alalla toimivien asiantuntijoiden ja kansallisten järjestöjen kanssa;
 - (e) seurata huumausaineita ja niiden käyttöä ja raportoida niistä kansallisille viranomaisille sekä osallistua raportointiin kansainvälisille järjestöille;
 - (f) tukea uusien epidemiologisten tietolähteiden kehittämistä, jotta voidaan edistää ajoissa tapahtuvaa raportointia aineiden käytön suuntauksista;
 - (g) tukea uusiin terveys- ja turvallisuusuhkiin liittyvää tapauskohtaista ja kohdennettua tiedonkeruuta;
 - (h) toimittaa virastolle tietoja mahdollisen kansanterveysriskin aiheuttavista uusista suuntauksista, jotka liittyvät olemassa olevien psykoaktiivisten aineiden tai niiden uusien yhdistelmien käyttöön, sekä tietoja mahdollisista kansanterveyden alaan kuuluvista toimenpiteistä;
 - (i) edistää hyödyllisten keskeisten epidemiologisten indikaattoreiden ja muiden tietokokonaisuuksien määrittämistä, mukaan lukien niiden täytäntöönpanoa

koskevat ohjeet, jotta unionin tasolla saataisiin 6 artiklan mukaisesti luotettavaa ja vertailukelpoista tietoa;

- (j) edistää maassaan kansainvälisesti sovittujen tiedonkeruuprotokollien ja -standardien käyttöä huumausaineiden ja niiden käytön seurannassa;
 - (k) esittää vuosittain toimintakertomus virastolle ja kansallisille sidosryhmille, mukaan lukien kansalliset päättäjät;
 - (l) laatia ajantasainen luettelo kansallisista huumausaineita koskevista tietolähteistä;
 - (m) suorittaa tiedon tallennusta ja tulostamista koskevia vertaisarviointeja ja muita laadunvarmistusmenettelyjä ja soveltaa laadunvalvontaprosesseja saadun tiedon luotettavuuden varmistamiseksi;
 - (n) arvioida kansallisten sidosryhmiensä, erityisesti kansallisten päätöksentekijöiden, tiedon tarpeita; ja
 - (o) toteuttaa viestintästrategia tai muita toimia sen tietojen esittelemiseksi ammattilaisille tai suurelle yleisölle.
3. Kansallisella yhteyspisteellä on oikeus kerätä muilta kansallisilta viranomaisilta, elimiltä, virastoilta ja organisaatioilta kaikenlaista tietoa, jota se tarvitsee 2 kohdan mukaisten tehtäviensä suorittamiseksi. Kansallisen yhteyspisteen on ylläpidettävä laajaa kansallisten kumppanien ja tiedontoimittajien verkostoa tällaisen tiedon keräämiseksi.

34 artikla

Kansallisten yhteyspisteiden sertifiointimenettely

1. Kunkin kansallisen yhteyspisteen on haettava virastolta sertifiointia viimeistään *[Julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä – 18 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta]*.
2. Virasto sertifioi jokaisen kansallisen yhteyspisteen toimimisen kansallisen yhteyspisteen tehtävässään, jos se täyttää 32 artiklassa säädettyt vaatimukset ja sille on annettu tehtäväksi 33 artiklassa säädettyjen tehtävien suorittaminen.
Sertifiointiin ei tule kattaa sen elimen muita tehtäviä, jossa kansallinen yhteyspiste sijaitsee, eikä yleistä rakennetta, johon kansallinen yhteyspiste kuuluu.
3. Kansallisen yhteyspisteen on toimitettava virastolle kaikki asiaankuuluvat tiedot sen osoittamiseksi, että 32 ja 33 artiklaa noudatetaan. Virasto tekee tarvittaessa vierailun kansalliseen yhteyspisteeseen.
4. Jos kansallinen yhteyspiste ei täytä 32 artiklassa säädettyjä vaatimuksia tai sille ei ole annettu tehtäväksi 33 artiklassa säädettyjen tehtävien suorittamista, virasto toimittaa kansalliselle yhteyspisteelle luettelon suosituksista ja sertifioi kansallisen yhteyspisteen uudelleenarvioinnin jälkeen vasta sitten, kun näitä suosituksia noudatetaan.

VII LUKU

VARAINHOITOA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

35 artikla

Yhtenäinen ohjelma-asiakirja

1. Hallintoneuvosto hyväksyy vuosittain viimeistään 15 päivänä joulukuuta yhtenäisen ohjelma-asiakirjan luonnoksen, joka sisältää monivuotisen ja vuotuisen ohjelman sekä kaikki komission delegoidun asetuksen (EU) 2019/715²² 32 artiklassa luetellut asiakirjat, pääjohtajan esittämän luonnoksen perusteella, tiedekomiteaa kuultuaan ja ottaen huomioon komission lausunnon sekä kuultuaan monivuotisen ohjelman osalta Euroopan parlamenttia. Se toimittaa asiakirjan Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle seuraavan vuoden 31 päivään tammikuuta mennessä.

Yhtenäisestä ohjelma-asiakirjasta tulee lopullinen, kun yleinen talousarvio on lopullisesti vahvistettu, ja sitä on tarvittaessa mukautettava talousarviota vastaavasti.

2. Vuotuisessa työohjelmassa on esitettävä yksityiskohtaiset tavoitteet ja odotetut tulokset, suoritusindikaattorit mukaan lukien. Siinä on esitettävä myös kuvaus rahoitettavista toimista ja mainittava kuhunkin toimeen osoitetut taloudelliset resurssit ja henkilöstöresurssit toimintoperusteisen budjetoinnin ja hallinnoinnin periaatteiden mukaisesti. Vuotuisen työohjelman on oltava yhdenmukainen 4 kohdassa tarkoitetun monivuotisen työohjelman kanssa. Siinä on ilmoitettava selkeästi, mitä tehtäviä on lisätty, muutettu tai poistettu edelliseen varainhoitovuoteen verrattuna.

Vuotuisen tai monivuotisen ohjelmaan on sisällyttävä tiedot 20 artiklassa tarkoitetun kansainvälisen yhteistyön kehyksen täytäntöönpanosta ja tähän strategiaan liittyvistä toimista.

3. Hallintoneuvosto muuttaa hyväksyttyä vuotuista työohjelmaa, jos virastolle annetaan uusi tehtävä.

Vuotuisen työohjelman merkittävät muutokset hyväksytään samalla menettelyllä kuin alkuperäinen vuotuinen työohjelma. Hallintoneuvosto voi siirtää pääjohtajalle valtuudet tehdä vuotuisen työohjelmaan muita kuin merkittäviä muutoksia.

4. Monivuotisessa työohjelmassa on esitettävä yleinen strateginen ohjelma, mukaan lukien tavoitteet, odotetut tulokset ja suoritusindikaattorit. Siinä on esitettävä myös resursseja koskeva suunnitelma, mukaan lukien monivuotinen talousarvio ja henkilöstö.

Resursseja koskevaa suunnitelmaa on päivitettävä vuosittain. Strategista ohjelmaa on päivitettävä tarvittaessa ja erityisesti 51 artiklassa tarkoitetun arvioinnin tulosten huomioon ottamiseksi.

5. Monivuotiset ja vuotuiset työohjelmat on laadittava delegoidun asetuksen (EU) 2019/715 32 artiklan mukaisesti.

36 artikla

Talousarvio

²² Komission delegoitu asetukset (EU) 2019/715, annettu 18 päivänä joulukuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 70 artiklassa tarkoitettuja, SEUT-sopimuksen ja Euratomin perustamissopimuksen nojalla perustettuja elimiä koskevasta varainhoidon puiteasetuksesta (EUVL L 122, 10.5.2019, s. 1).

1. Viraston kaikista tuloista ja menoista laaditaan kutakin kalenterivuotta vastaavaa varainhoitovuotta varten arvio, jonka perusteella tulot ja menot otetaan viraston talousarvioon.
2. Talousarvioon otettavien tulojen ja menojen on oltava tasapainossa.
3. Sulkematta pois muita tulonlähteitä viraston tulot koostuvat seuraavista:
 - (a) Euroopan unionin yleiseen talousarvioon otettu unionin rahoitusosuus;
 - (b) jäsenvaltioiden mahdollinen vapaaehtoinen rahoitusosuus;
 - (c) suoritetuista palveluista 37 artiklan mukaisesti maksettavat maksut; ja
 - (d) 53 artiklassa tarkoitettujen järjestöjen ja elinten ja 54 artiklassa tarkoitettujen kolmansien maiden mahdolliset rahoitusosuudet.
4. Viraston menoihin kuuluvat henkilöstön palkat, hallinto- ja infrastruktuurimenot sekä toimintamenot. Toimintamenoihin voi sisältyä 32 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuja kansallisten yhteyspisteiden tukimenoja.

37 artikla

Maksut

1. Virasto voi periä maksuja seuraavista:
 - (a) koulutusohjelmat;
 - (b) tietyt jäsenvaltioiden tukitoimet, joita ei ole määritelty ensisijaisiksi mutta jotka voisi olla hyödyllistä toteuttaa, jos niitä tuetaan kansallisilla varoilla;
 - (c) kolmansien maiden valmiuksien kehittämisohjelmat, joita varten ei myönnetä erillistä unionin rahoitusta;
 - (d) kolmansiin maihin perustettujen kansallisten elinten sertifiointi 20 artiklan 3 kohdan mukaisesti;
 - (e) muut sen toimeksiantoon kuuluvat ja osallistujamaan pyynnöstä tarjottavat palvelut, jotka edellyttävät resurssien käyttöä kansallisten toimien tukemiseen.
2. Viraston hallintoneuvosto vahvistaa pääjohtajan ehdotuksesta maksujen suuruuden ja maksutavan.
3. Maksujen on oltava oikeassa suhteessa kyseisistä, kustannustehokkaasti tuotetuista palveluista aiheutuviin kustannuksiin ja riittäviä näiden kustannusten kattamiseksi. Maksujen suuruuden vahvistamisessa on varmistettava, että ne ovat syrjimättömiä ja että niillä vältetään aiheeton taloudellinen tai hallinnollinen rasite sidosryhmille.
4. Maksut olisi vahvistettava tasolle, jolla vältetään alijäämän tai merkittävän ylijäämän syntyminen talousarvioon. Jos maksullisten palvelujen tarjoamisesta aiheutuu talousarvioon toistuvasti merkittävä ylijäämä, maksujen tai unionin rahoitusosuuden tasoa on tarkistettava. Jos maksullisten palvelujen tarjoamisesta aiheutuu talousarvioon merkittävä alijäämä, maksujen tasoa on tarkistettava.

38 artikla

Talousarvion laatiminen

1. Pääjohtaja laatii ja toimittaa hallintoneuvostolle joka vuosi ehdotuksen viraston seuraavan varainhoitovuoden tuloja ja menoja koskevaksi ennakkoarvioksi, johon sisältyy henkilöstötaulukko.
2. Hallintoneuvosto laatii tähän ehdotukseen perustuvan alustavan ennakkoarvion viraston tuloista ja menoista seuraavaa varainhoitovuotta varten.
3. Alustava ennakkoarvio viraston tuloista ja menoista toimitetaan komissiolle viimeistään kunkin vuoden 31 päivänä tammikuuta. Hallintoneuvosto toimittaa lopullisen ennakkoarvion komissiolle viimeistään 31 päivänä maaliskuuta.
4. Komissio toimittaa ennakkoarvion budjettivallan käyttäjälle yhdessä Euroopan unionin yleistä talousarviota koskevan alustavan esityksen kanssa.
5. Komissio sisällyttää tämän ennakkoarvion perusteella unionin yleistä talousarviota koskevaan esitykseen määrärahat, joita se pitää henkilöstötaulukon perusteella välttämättöminä, sekä yleisestä talousarviosta otettavan tuen määrän ja toimittaa talousarvioesityksen budjettivallan käyttäjälle Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 313 ja 314 artiklan mukaisesti.
6. Budjettivallan käyttäjä hyväksyy virastolle annettavaa rahoitusta koskevat määrärahat.
7. Budjettivallan käyttäjä vahvistaa viraston henkilöstötaulukon.
8. Hallintoneuvosto vahvistaa viraston talousarvion äänioikeutettujen jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä. Siitä tulee lopullinen, kun Euroopan unionin yleinen talousarvio on lopullisesti hyväksytty. Sitä mukautetaan tarvittaessa tätä vastaavasti.
9. Kaikkiin rakennushankkeisiin, joilla on todennäköisesti huomattava vaikutus viraston talousarvioon, sovelletaan delegoidun asetuksen (EU) 2019/715²³ säännöksiä.

39 artikla

Talousarvion toteuttaminen

1. Pääjohtaja toteuttaa viraston talousarvion.
2. Pääjohtaja toimittaa vuosittain budjettivallan käyttäjälle kaikki 51 artiklassa tarkoitetun arviointimenettelyjen kannalta tärkeät tiedot.

40 artikla

Tilinpäätöksen esittäminen ja vastuuvapauden myöntäminen

1. Viraston tilinpitäjä toimittaa alustavan tilinpäätöksen komission tilinpitäjälle ja tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään varainhoitovuoden päättymistä seuraavan maaliskuun 1 päivänä.
2. Virasto toimittaa selvityksen varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta Euroopan parlamentille, neuvostolle ja tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään varainhoitovuoden päättymistä seuraavan maaliskuun 31 päivänä.
3. Komission tilinpitäjä toimittaa viraston alustavan tilinpäätöksen yhdistettynä komission tilinpäätökseen tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään varainhoitovuoden päättymistä seuraavan maaliskuun 31 päivänä.

²³ EUVL L 122, 10.5.2019, s. 1.

4. Saatuaan alustavaa tilinpäätöstä koskevat huomautukset, jotka tilintarkastustuomioistuin on laatinut varainhoitoasetuksen²⁴ 246 artiklan mukaisesti, pääjohtaja vahvistaa viraston lopullisen tilinpäätöksen omalla vastuullaan ja toimittaa sen hallintoneuvostolle lausuntoa varten.
5. Hallintoneuvosto antaa lausunnon viraston lopullisesta tilinpäätöksestä.
6. Tilinpitäjä toimittaa lopullisen tilinpäätöksen ja hallintoneuvoston lausunnon Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään varainhoitovuoden päättymistä seuraavan heinäkuun 1 päivänä.
7. Lopullinen tilinpäätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* viimeistään seuraavan vuoden 15 päivänä marraskuuta.
8. Pääjohtaja toimittaa tilintarkastustuomioistuimelle vastauksen tämän huomautuksiin viimeistään 30 päivänä syyskuuta. Pääjohtaja toimittaa tämän vastauksen myös hallintoneuvostolle.
9. Pääjohtaja antaa varainhoitoasetuksen 261 artiklan 3 kohdan mukaisesti Euroopan parlamentille tämän pyynnöstä kaikki kyseistä varainhoitovuotta koskevan vastuuvapausmenettelyn moitteettoman toteuttamisen edellyttämät tiedot.
10. Euroopan parlamentti myöntää neuvoston määräenemmistöllä antamasta suosituksesta pääjohtajalle vuoden N talousarvion toteuttamista koskevan vastuuvapauden ennen vuoden N + 2 toukokuun 15 päivää.

41 artikla

Varainhoitosäännöt

Hallintoneuvosto hyväksyy komissiota kuultuaan virastoon sovellettavat varainhoitosäännöt. Säännöt voivat poiketa delegoidusta asetuksesta (EU) 2019/715 ainoastaan, jos viraston toiminta sitä erityisesti edellyttää ja jos komissio on antanut siihen ennalta suostumuksensa.

VII LUKU

HENKILÖSTÖ

42 artikla

Yleinen säännös

1. Viraston henkilöstöön sovelletaan Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavia henkilöstösääntöjä ja unionin muuta henkilöstöä koskevia palvelussuhteen ehtoja sekä näiden säännösten täytäntönpäytämissääntöjä, jotka on annettu Euroopan unionin toimielinten yhteisellä päätöksellä.
2. Jos virasto ottaa palvelukseensa henkilöstöä kolmansista maista 54 artiklassa tarkoitetun sopimuksen perusteella, sen on aina noudatettava 1 kohdassa tarkoitettuja henkilöstösääntöjä ja palvelussuhteen ehtoja.

²⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2018/1046, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2018, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta (EUVL L 193, 30.7.2018, s. 1).

43 artikla

Pääjohtaja

1. Pääjohtaja otetaan palvelukseen viraston väliaikaisena toimihenkilönä muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan a alakohdan mukaisesti.
2. Hallintoneuvosto nimittää pääjohtajan komission laatiman ehdokasluettelon perusteella avointa ja läpinäkyvää valintamenettelyä noudattaen.
3. Pääjohtajan työsopimusta tehtäessä virastoa edustaa hallintoneuvoston puheenjohtaja.
4. Pääjohtajan toimikausi on viisi vuotta. Toimikauden päättyessä komissio toteuttaa arvioinnin, jossa otetaan huomioon arvio pääjohtajan toiminnasta sekä viraston tulevat tehtävät ja haasteet.
5. Hallintoneuvosto voi komission ehdotuksesta, jossa otetaan huomioon 4 kohdassa tarkoitettu arviointi, jatkaa pääjohtajan toimikautta kerran enintään viidellä vuodella.
6. Pääjohtaja, jonka toimikautta on jatkettu, ei voi enää jatkettun toimikautensa lopussa osallistua saman toimen valintamenettelyyn.
7. Pääjohtaja voidaan erottaa toimestaan ainoastaan hallintoneuvoston päätöksellä, jonka se tekee komission ehdotuksen perusteella.
8. Hallintoneuvosto tekee päätökset pääjohtajan nimittämisestä, toimikauden jatkamisesta tai tehtävästä erottamisesta äänioikeutettujen jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä.

44 artikla

Kansalliset asiantuntijat ja muu henkilöstö

1. Virasto voi käyttää kansallisia asiantuntijoita tai muuta henkilöstöä, joka ei ole viraston palveluksessa. Näihin henkilöihin ei sovelleta henkilöstösääntöjä eikä muuta henkilöstöä koskevia palvelussuhteen ehtoja.
2. Hallintoneuvosto tekee päätöksen, jossa vahvistetaan säännöt kansallisten asiantuntijoiden tilapäisestä siirtämisestä viraston palvelukseen.

VIII LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

45 artikla

Erioikeudet ja vapaudet

Virastoon ja sen henkilöstöön sovelletaan Euroopan unionin erioikeuksia ja vapauksia koskevaa pöytäkirjaa.

46 artikla

Kielijärjestelyt

Virastoon sovelletaan neuvoston asetuksen N:o 1²⁵ säännöksiä.

47 artikla

Avoimuus

1. Viraston hallussa oleviin asiakirjoihin sovelletaan asetusta (EY) N:o 1049/2001.
2. Virastossa tapahtuvaan henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2018/1725²⁶.
3. Hallintoneuvosto vahvistaa kuuden kuukauden kuluessa ensimmäisestä 63 artiklan toisessa alakohdassa tarkoitettua tämän asetuksen soveltamispäivää seuraavasta kokouksestaan toimenpiteet, joiden mukaisesti virasto soveltaa asetusta (EU) 2018/1725, mukaan lukien toimenpiteet, jotka koskevat viraston tietosuojavastaavan nimittämistä. Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultava ennen toimenpiteiden vahvistamista.

48 artikla

Petosten torjunta

1. Petosten, lahjonnan ja muun laittoman toiminnan torjumiseksi virastoon sovelletaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2013²⁷ säännöksiä.
2. Virasto liittyy 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista kuuden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta ja vahvistaa sopimuksen liitteessä olevaa mallia käyttäen asianmukaiset määräykset, joita sovelletaan viraston kaikkiin työntekijöihin.
3. Tilintarkastustuomioistuimella on valtuudet tehdä kaikkien virastolta unionin rahoitusta saaneiden avustuksensaajien, toimeksisaajien ja alihankkijoiden osalta asiakirjoihin perustuvia ja paikan päällä suoritettavia tarkastuksia.
4. OLAF ja EPPO voivat asetuksessa (EU, Euratom) N:o 883/2013 ja asetuksessa (EY, Euratom) N:o 2185/96²⁸ vahvistettujen säännösten ja menettelyjen mukaisesti tehdä tutkimuksia, mukaan luettuina paikan päällä suoritettavat tarkastukset ja todentamiset, selvittääkseen, onko viraston myöntämiin avustuksiin tai sen rahoittamiin sopimuksiin liittynyt unionin taloudellisia etuja vahingoittavia petoksia, lahjontaa tai muuta laitonta toimintaa.
5. Jäljempänä 53 artiklassa tarkoitettuihin kansainvälisten järjestöjen ja 54 artiklassa tarkoitettuihin kolmansien maiden kanssa tehtyihin yhteistyösopimuksiin, muihin

²⁵ Neuvoston asetus N:o 1 Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä (EYVL 17, 6.10.1958, s. 385).

²⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1725, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 39).

²⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

²⁸ Neuvoston asetus (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).

sopimuksiin, avustussopimuksiin ja viraston avustuspäätöksiin on sisällyttävä määräykset, joilla nimenomaisesti annetaan tilintarkastustuomioistuimelle ja OLAFille valtuudet toteuttaa tällaisia tarkastuksia ja tutkimuksia toimivaltuuksiansa mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1–4 kohdan soveltamista.

49 artikla

Turvallisuusluokiteltujen ja arkaluonteisten turvallisuusluokittelemattomien tietojen suojaaminen

1. Virasto hyväksyy turvallisuussäännöt, jotka vastaavat komission päätöksissä (EU, Euratom) 2015/443²⁹ ja 2015/444³⁰ vahvistettuja Euroopan unionin turvallisuusluokiteltujen tietojen ja arkaluonteisten turvallisuusluokittelemattomien tietojen suojaamista koskevia komission turvallisuussääntöjä. Viraston turvallisuussääntöjen on katettava muun muassa tällaisten tietojen vaihtamista, käsittelyä ja tallentamista koskevat säännökset.
2. Virasto voi vaihtaa turvallisuusluokiteltuja tietoja kolmannen maan tai kansainvälisen järjestön asiaankuuluvien viranomaisten kanssa tai jakaa EU:n turvallisuusluokiteltuja tietoja toisen unionin elimen kanssa ainoastaan hallinnollisten järjestelyjen puitteissa. Kaikki tällaiset hallinnolliset järjestelyt edellyttävät hallintoneuvoston lupaa komission kuulemisen jälkeen. Jos tällaista hallinnollista järjestelyä ei ole, pääjohtaja tekee komissiota kuultuaan päätöksen EU:n turvallisuusluokiteltujen tietojen poikkeuksellisesta tapauskohtaisesta luovuttamisesta kyseisille viranomaisille.

50 artikla

Vastuu

1. Viraston sopimusperusteinen vastuu määräytyy kyseessä olevaan sopimukseen sovellettavan lainsäädännön mukaan.
2. Euroopan unionin tuomioistuimella on toimivalta antaa ratkaisu viraston tekemään sopimukseen mahdollisesti sisältyvän välityslausekkeen nojalla.
3. Jos kyseessä on sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu, virasto korvaa jäsenvaltioiden lainsäädäntöön sisältyvien yhteisten peruseriaatteiden mukaisesti vahingon, jonka viraston yksiköt tai henkilöstön jäsenet ovat tehtäviään suorittaessaan aiheuttaneet.
4. Euroopan unionin tuomioistuimella on toimivalta ratkaista riidat, jotka koskevat 3 kohdassa tarkoitettua vahinkojen korvaamista.
5. Viraston henkilöstön henkilökohtaisesta vastuusta virastoa kohtaan määrätään heihin sovellettavissa henkilöstösäännöissä tai muuta henkilöstöä koskevissa palvelussuhteen ehdoissa.

51 artikla

Arviointi ja uudelleentarkastelu

²⁹ Komission päätös (EU, Euratom) 2015/443, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2015, turvallisuudesta komissiossa (EUVL L 72, 17.3.2015, s. 41).

³⁰ Komission päätös (EU, Euratom) 2015/444, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2015, EU:n turvallisuusluokiteltujen tietojen suojaamista koskevista säännöistä (EUVL L 72, 17.3.2015, s. 53).

1. Komissio tekee komission suuntaviivojen mukaisesti viimeistään *[Julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä – viiden vuoden kuluttua 63 artiklassa tarkoitettua päivästä]* ja sen jälkeen joka viides vuosi arvioinnin viraston toiminnasta suhteessa sen tavoitteisiin, toimeksiantoon, tehtäviin ja sijaintiin. Arvioinnissa on tarkasteltava erityisesti mahdollista tarvetta muuttaa viraston toimeksiantoa ja tällaisten muutosten taloudellisia vaikutuksia.
2. Joka toisen arvioinnin yhteydessä arvioidaan lisäksi viraston saavuttamia tuloksia suhteessa sen tavoitteisiin, toimeksiantoon ja tehtäviin, mukaan lukien arvio siitä, onko viraston toiminnan jatkaminen edelleen perusteltua nämä tavoitteet, toimeksianto ja tehtävät huomioon ottaen.
3. Komissio raportoi arvioinnin tuloksista Euroopan parlamentille, neuvostolle ja hallintoneuvostolle. Arvioinnin tulokset on julkistettava.

52 artikla

Hallinnolliset tutkimukset

Euroopan oikeusasiamies valvoo viraston toimintaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 228 artiklan mukaisesti.

53 artikla

Yhteistyö muiden järjestöjen ja elinten kanssa

1. Virasto pyrkii aktiivisesti yhteistyöhön kansainvälisten järjestöjen ja muiden, erityisesti unionin, valtiollisten ja valtiosta riippumattomien elinten sekä sellaisten teknisten elinten kanssa, joilla on toimivaltaa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa, näiden elinten kanssa sovittujen työjärjestelyjen puitteissa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja näiden elinten toimivaltaa koskevien määräysten mukaisesti. Nämä työjärjestelyt eivät kata turvallisuusluokiteltujen tietojen vaihtoa.
2. Hallintoneuvosto hyväksyy nämä työjärjestelyt pääjohtajan esittämän luonnoksen perusteella komission ennakkohyväksynnän saatuaan. Jos komissio ilmoittaa vastustavansa työjärjestelyjä, hallintoneuvoston on hyväksyttävä ne kolmen neljäsosan enemmistöllä äänioikeutettujen jäsenten äänistä.
3. Hallintoneuvosto hyväksyy voimassa olevien työjärjestelyjen rajatut muutokset, jotka eivät muuta työjärjestelyjen yleistä soveltamisalaa ja tarkoitusta, sekä tekniset työjärjestelyt muiden teknisten elinten kanssa pääjohtajan esittämän luonnoksen perusteella ilmoitettuaan asiasta etukäteen komissiolle.

54 artikla

Yhteistyö kolmansien maiden kanssa

1. Viraston toimintaan voivat osallistua kolmannet maat, jotka ovat tehneet tästä sopimuksen unionin kanssa.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen sopimusten asiaa koskevien määräysten mukaisesti laaditaan järjestelyt, joissa määritellään erityisesti luonne, laajuus ja tapa, jolla nämä kolmannet maat osallistuvat viraston toimintaan, mukaan lukien viraston tekemiin aloitteisiin osallistumista, rahoitusosuuksia ja henkilöstöä koskevat määräykset.

Henkilöstöasioiden osalta näiden järjestelyjen on kaikilta osin oltava henkilöstösääntöjen mukaiset.

55 artikla

Kansalaisjärjestöjen kuuleminen

Virasto käy tiivistä vuoropuhelua tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla kansallisella, unionin tai kansainvälisellä tasolla toimivien kansalaisjärjestöjen kanssa.

56 artikla

Toimipaikkaa koskeva sopimus ja toimintaolosuhteet

1. Sijoitusjäsenvaltion virastolle tarjoamia tiloja ja palveluja koskevat järjestelyt sekä viraston pääjohtajaan, hallintoneuvoston jäseniin, viraston henkilöstöön ja heidän perheenjäseniinsä sijoitusjäsenvaltiossa sovellettavat erityissäännöt vahvistetaan viraston ja sen jäsenvaltion välisessä toimipaikkaa koskevassa sopimuksessa, jossa viraston toimipaikka sijaitsee.
2. Viraston sijoitusjäsenvaltion on viraston sujuvan ja tehokkaan toiminnan varmistamiseksi tarjottava parhaat mahdolliset olosuhteet, mukaan luettuina monikieliset ja eurooppalaisesti suuntautuneet koulunkäyntimahdollisuudet sekä asianmukaiset kulkuyhteydet.

57 artikla

Oikeusseuraanto

1. Tällä asetuksella perustettava virasto on asetuksella (EY) N:o 1920/2006 perustetun Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen oikeusseuraaja kaikkien sen tekemien sopimusten, sitä velvoittavien sitoumusten ja kaiken sen hankkiman omaisuuden suhteen.
2. Tämä asetus ei vaikuta niiden sopimusten ja järjestelyjen oikeudelliseen sitovuuteen, jotka asetuksella (EY) N:o 1920/2006 perustettu Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskus on tehnyt ennen *[Julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä – 12 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta]*.

58 artikla

Hallintoneuvostoa koskevat siirtymäkauden järjestelyt

1. Asetuksella (EY) N:o 1920/2006 perustetun Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen hallintoneuvosto jatkaa työtään ja toimintaansa asetuksen (EY) N:o 1920/2006 ja kyseisen asetuksen nojalla vahvistettujen sääntöjen perusteella, kunnes hallintoneuvostoon on nimitetty kaikki edustajat tämän asetuksen 23 artiklan mukaisesti.
2. Jäsenvaltiot ilmoittavat viimeistään *[Julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä – 9 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta]* komissiolle niiden henkilöiden nimet, jotka ne ovat nimittäneet 23 artiklan mukaisesti hallintoneuvoston jäseneksi ja varajäseneksi.

3. Edellä olevan 23 artiklan mukaisesti perustettu hallintoneuvosto pitää ensimmäisen kokouksensa kuukauden kuluessa tämän asetuksen soveltamisen aloittamisesta. Se voi vahvistaa siinä yhteydessä työjärjestyksensä.

59 artikla

Pääjohtajaa koskevat siirtymäsäännökset

1. Asetuksen (EY) N:o 1920/2006 11 artiklan nojalla nimitetylle Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen johtajalle annetaan hänen toimikautensa jäljellä olevaksi ajaksi tämän asetuksen 29 artiklassa säädetty pääjohtajan tehtävät. Muut häntä koskevat sopimusehdot säilyvät muuttumattomina.
- Jos toimikausi päättyy tämän asetuksen voimaantulopäivän ja sen soveltamispäivän välisenä aikana ja jos toimikautta ei ole jo jatkettu asetuksen (EY) N:o 1920/2006 mukaisesti, sitä jatketaan ilman eri toimenpiteitä *[Julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä – 24 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta]* saakka.
2. Jos asetuksen (EY) N:o 1920/2006 11 artiklan nojalla nimitetty johtaja ei halua tai voi jatkaa tehtävässä 1 kohdan mukaisesti, 23 artiklassa tarkoitettu hallintoneuvosto nimittää virkaa tekevän pääjohtajan hoitamaan pääjohtajalle osoitettuja tehtäviä enintään 18 kuukauden ajaksi, kunnes 43 artiklan 2 kohdassa säädetty nimitys on tehty.

60 artikla

Kansallisia yhteyspisteitä koskevat siirtymäjärjestelyt

Hallintoneuvoston jäsenen on viimeistään *[Julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä – 11 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta]* ilmoitettava virastolle sen laitoksen nimi, joka on nimetty kansalliseksi yhteyspisteeksi 32 artiklan 1 kohdan mukaisesti, sekä kansallisen yhteyspisteen johtajan nimi. Tämä voi tapahtua sähköpostiviestillä, jossa vahvistetaan tilanteen säilyttäminen ennallaan.

61 artikla

Talousarviota koskevat siirtymäsäännökset

Asetuksen (EY) N:o 1920/2006 14 artiklan nojalla hyväksytyjä talousarvioita koskeva vastuuvapausmenettely toteutetaan kyseisen asetuksen 15 artiklassa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

62 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1920/2006 kumoaminen

1. Kumotaan asetus (EY) N:o 1920/2006 *[Julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä – 12 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta]*.
- Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.
2. Hallintoneuvoston asetuksen (EY) N:o 1920/2006 nojalla hyväksymät sisäiset säännöt ja toimenpiteet pysyvät voimassa *[Julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä – 12 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta]*jälkeen, ellei hallintoneuvosto toisin päättä tämän asetuksen soveltamiseksi.

63 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan *[Julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä – 12 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta]*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

SÄÄDÖSEHDOTUKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan unionin huumausainevirastosta
--

1.2. Toimintalohko(t)

Toimintalohko: Sisäasiat

Toiminta: Turvallisuus

12 10 03: Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskus (EMCDDA)

1.3. Ehdotus liittyy

☐ uuteen toimeen

☐ uuteen toimeen, joka perustuu pilottihankkeeseen tai valmistelutoimeen⁷⁴

☒ käynnissä olevan toimen jatkamiseen

☐ yhden tai useamman toimen sulauttamiseen tai uudelleen suuntaamiseen johonkin toiseen/uuteen toimeen

1.4. Tavoite (Tavoitteet)

1.4.1. Yleistavoite (Yleistavoitteet)

Perustamisasetuksen kohdennetun tarkistuksen yleisenä tavoitteena on varmistaa, että virastolla on asianmukaiset valmiudet vastata huumausaineiden EU:ssa aiheuttamiin tämänhetkisiin ja tuleviin haasteisiin, jotta virasto voi toteuttaa tehokkaita toimia jäsenvaltioiden tukemiseksi tällä politiikan alalla.
--

Varainhoito on ollut EMCDDA:ssa moitteetonta, sillä virasto on jo pitkään toteuttanut politiikkaa erinomaisesti: talousarvion toteutusaste on vuosittain 99,9 prosenttia ja laillisuuden ja sääntöjenmukaisuuden vaatimukset täyttyvät kaikilta osin. Viraston johtamisesta ja hallinnosta vastaavat henkilöt ja toimielimet saavat joka vuosi moitteettoman ulkoisen tarkastuksen raportin. Lisäksi vastuuviranomaisen raporteissa ja päätöslauselmissa myönnetään johdolle vuosittain talousarvion toteuttamista koskeva vastuuvapaus ja vahvistetaan, että virasto toimii nykyisen toimeksiantonsa puitteissa jatkuvasti hyvin.

Laittomat huumausaineet ovat monitahoinen sosiaalinen ja terveysongelma, joka vaikuttaa miljooniin ihmisiin EU:ssa ja koko maailmassa. Tilanne on heikkenemässä, sillä kokaiinia ja heroinia tuodaan EU:hun enemmän kuin koskaan. Myös bentsodiatsepiinien käyttö kasvaa, mikä saattaa johtua näiden aineiden saatavuudesta ja alhaisista kustannuksista sekä pandemiaan liittyvistä mielenterveysongelmista.
--

Huumausaineita, erityisesti synteettisiä huumausaineita (amfetamiinit ja ekstaasi), tuotetaan EU:n jäsenvaltioissa sekä kotimaiseen kulutukseen että vientiin. Huumausainemarkkinoiden vähittäiskaupan arvoksi arvioidaan vähintään 30 miljardia euroa vuodessa. Huumeakauppa on edelleen EU:n suurin rikollisen liiketoiminnan ala ja järjestäytyneiden rikollisryhmien merkittävä tulonlähde.
--

⁷⁴

Sellaisina kuin nämä on määritelty varainhoitoasetuksen 58 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa.

Komissio laati virastosta arvioinnin⁷⁵ vuonna 2019. Se totesi, että nykypäivän huumeilmiön monitahoisuuden ja viraston perustamisasetuksen⁷⁶ välillä on kasvava epäsuhta. Tämän vuoksi virasto ei ole nykyisen toimeksiantonsa mukaisten tehtävien tasalla, koska sillä ei ole riittäviä valmiuksia vastata tehokkaasti tärkeimpien sidosryhmiensä sille esittämiin pyyntöihin. Virasto ei ole saanut resursseihinsa hiljattain tehdyn 2 prosentin automaattisen korjauksen lisäksi muuta täydennystä kuin oikeudellisiin/sopimusvelvoitteisiin liittyvä rahoituksen kertaluonteinen lisäys vuoden 2020 talousarvioon kriittisten ulkoisten muuttujien vuoksi. Palveluksessa olevan henkilöstön määrä on pysynyt vakaana.

Tämä kehitys edellyttää tehokkaita EU:n tason toimia. EU:n huumausainestrategia 2021–2025 ja EU:n huumeidenvastainen toimintasuunnitelma 2021–2025 muodostavat strategisen kehyksen. Huumausainestrategiassa pyydetään komissiota ”mahdollisimman pian esittämään ehdotuksen EMCDDA:n toimeksiannon tarkistamiseksi, jotta varmistetaan, että virastolla olisi entistä vahvempi rooli huumausaineongelman nykyisiä ja tulevia haasteita käsiteltäessä”. Tällä ehdotuksella pyritään vastaamaan tähän pyyntöön ja päivittämään viraston toimeksiantoa seuraavasti:

Nykyinen toimeksianto		Tarkistetun toimeksiannon tarkennetut tavoitteet	
– Olemassa olevan tiedon kerääminen ja analysointi – Tietojen vertailumenetelmien parantaminen – Tiedonjakelu	>>	3) Virtuaalisen rikosteknisen ja toksikologisen laboratorion perustaminen 4) REITOX-verkoston kansallisten yhteyspisteiden vahvempi rooli	1) Sekakäyttökysymysten laajempi käsittely
– Yhteistyö eurooppalaisten ja kansainvälisten elinten ja järjestöjen sekä kolmansien maiden kanssa	>>	7) Kansainvälisen ulottuvuuden selventäminen	2) Paremmat valmiudet arvioida uhkia 6) Paremmat valmiudet tarjonta- ja turvallisuuskysymyksissä
– Tiedotusvelvoitteet	>>	5) Lisää tiedotuskampanjoihin ja riskiviestintään liittyvää toimivaltaa	

1.4.2. Erityistavoite (Erityistavoitteet)

Komissio määrittelee seitsemän erityistavoitetta ja esittää toimien logiikan EU:n yksiköitä koskevien budjetoinnin periaatteiden mukaisesti. Tämä rahoitus selvitys on moitteettoman varainhoidon periaatteiden mukainen, koska siinä esitetään viraston toiminnan laajentamista varten tarvittavan resurssien täydennyksen huolellisen kartoituksen tulokset.

1. 1) Sekakäyttökysymysten laajempi käsittely

Useamman kuin yhden psykoaktiivisen aineen tai aineityypin sekakäytöstä johtuvat haasteet lisääntyvät, mikä edellyttää asianmukaisia politiikkoja ja toimia. Näihin haasteisiin kuuluu terveys- ja sosiaalisten ongelmien riskin kasvu, kun psykoaktiivisia aineita käytetään yhdessä laittomien huumausaineiden kanssa samanaikaisesti tai peräkkäin lyhyen ajan kuluessa. Samoin on tärkeää puuttua tilanteisiin, joissa eri aineita tuotetaan tai myydään yhdessä, ja tarkastella huumausaineiden käytön ja

⁷⁵ EMCDDA:n neljäs arviointi, COM(2019) 228.

⁷⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1920/2006, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksesta (uudelleenlaadittu toisinto).

riippuvuuksien yleisiä syitä sekä pohtia, mitä nämä tekijät merkitsevät eri aineiden kokonaisvaltaisen seurannan ja niihin kohdistuvien parhaiden käytäntöjen levittämisen kannalta. Tämän erityistavoitteen tarkoituksena on näin ollen laajentaa viraston toiminta kattamaan myös muihin aineisiin perustuvat riippuvuudet, kun näitä aineita käytetään yhdessä laittomien huumausaineiden kanssa. Tarkistuksen tarkoituksena on myös määritellä paremmin sekakäytön käsite. Nämä muutokset edellyttävät, että kansalliset yhteyspisteet raportoivat näistä asioista virastolle ja toimittavat myös sekakäyttöä koskevia tietoja.

2. Paremmat valmiudet arvioida uhkia

Tavoitteena on vahvistaa viraston valmiuksia seurantaan ja uhkien arviointiin ja sen kykyä reagoida uusiin haasteisiin. Tarkistus antaa virastolle myös mahdollisuuden lisätä jäsenvaltioille tarjoamaansa tukea.

3. Virtuaalisen rikosteknisen ja toksikologisen laboratorion perustaminen

Tavoitteena on perustaa virtuaalinen laboratorio eli rikosteknistä ja toksikologista analysointia tekevien tutkijoiden ja laboratorioden asiantuntijaverkosto. Virastossa tarvitaan silti edelleen riittävää laboratorio- ja tiedeosaamista ja -kokemusta virtuaalisen laboratorion työn ohjaamiseen. Jotta virastolla olisi käytettävissään kaikki rikostekninen ja toksikologinen tieto, verkosto yhdistäisi jo olemassa olevia kansallisia laboratorioita ja viraston osaamiskeskusta.

4. REITOX-verkoston⁷⁷ kansallisten yhteyspisteiden vahvempi rooli

Reitox-verkoston roolista säädetään tällä hetkellä perustamisasetuksen 5 artiklassa. Se muodostaa rajapinnan viraston ja osallistujamaiden välille. Verkoston kansalliset yhteyspisteet kokoavat yhteen keskeistä tietoa huumausaineista ja huumeriippuvuudesta sekä sovelletuista toimintapolitiikoista ja ratkaisuksista. Tämä muodostaa perustan viraston käyttämille keskeisille indikaattoreille ja tiedoille. Reitox-verkosto on viraston tärkein tietolähde. Verkoston kansallisilla yhteyspisteillä on kuitenkin toisinaan merkittäviä oikeudellisiin valtuuksiin sekä henkilö- ja taloudellisiin resursseihin liittyviä haasteita, jotka vaikuttavat toimitettujen tietojen laatuun ja ajoitukseen. Tavoitteena onkin luoda kansallisille yhteyspisteille mahdollisuudet kerätä ja toimittaa virastolle tarvittavaa tietoa. Tarkistetussa perustamisasetuksessa asetetaan kansallisia yhteyspisteitä koskevat vähimmäisvaatimukset, joiden noudattamisen virasto varmentaa. Kansallisten yhteyspisteiden toimeksiannossa on otettava huomioon myös viraston toimeksiannon tarkistus.

5. Lisää tiedotuskampanjoihin ja riskiviestintään liittyvää toimivaltaa

Tavoitteena on antaa virastolle valtuudet toimia oman tilanneanalyysinsä perusteella, laatia EU:n tason ennaltaehkäisy- ja valistuskampanjoita ja antaa varoituksia, jos markkinoille ilmaantuu erityisen vaarallisia aineita.

6. Paremmat valmiudet tarjonta- ja turvallisuuskysymyksissä

Tavoitteena on laajentaa viraston toimeksiantoa niin, että sille annetaan nimenomaiset valtuudet käsitellä myös huumausaineiden tarjontaa ja huumausainemarkkinoihin liittyviä kysymyksiä, koska tämä on yhä tärkeämpi ulottuvuus huumeilmiössä. Tulevan EU:n huumausaineviraston on pystyttävä toimimaan tehokkaasti tämänkin ulottuvuuden osalta.

7. Kansainvälisen ulottuvuuden selventäminen

Vaikka virasto on kansainvälisesti tunnustettu osaamiskeskus ja toimii aktiivisesti kansainvälisissä kysymyksissä, perustamisasetuksessa ei ole määritelty riittävällä tavalla viraston kansainvälisiä

⁷⁷ Reitox on lyhenne, jota käytetään huumausaineita ja huumeriippuvuutta käsittelevästä eurooppalaisesta tietoverkostosta.

tehtäviä. Virasto tarvitsee selkeät valtuudet analysoida maailmanlaajuisia ja kolmansissa maissa tapahtuvaa kehitystä, jolla voi olla vaikutusta EU:hun. Huumeilmiön muuttuessa yhä globaalimmaksi on tärkeää ymmärtää hyvin kolmansien maiden huumausainepolitiikkojen vaikutuksia EU:n markkinoihin. Viraston olisi voitava antaa panoksensa myös kansainvälisellä tasolla asioihin, joissa sillä on toimivaltaa EU:n tasolla. Se edistäisi EU:n huumausainepolitiikan ulkoisen ulottuvuuden kehittämistä ja täytäntöönpanoa sekä EU:n johtoasemaa monenvälisellä tasolla. Tässä olisi harkittava uudelleen nykyistä tapaus- tai hankekohtaisen rahoituksen lähestymistapaa, joka vaikeuttaa viraston toimintaa ja estää EU:ta täyttämästä kaikkia odotuksia ja poliittisia sitoumuksia, jotka koskevat kolmansien maiden kanssa tehtävän yhteistyön lisäämistä huumausaineiden alalla. Tavoitteena on tämän vuoksi selkeyttää viraston tehtäviä kansainvälisen ulottuvuuden osalta ja sisällyttää tarvittavat toimivaltuudet sen toimeksiantoon.

1.4.3. Odotettavissa olevat tulokset ja vaikutukset

Selvitys siitä, miten ehdotuksella/aloitteella on tarkoitus vaikuttaa edunsaajien/kohderyhmän tilanteeseen

Viraston toiminnan tehostamisesta hyötyvät pääasiassa jäsenvaltioiden viranomaiset sekä EU:n toimielimet. Perustamisasetuksen tarkistaminen auttaisi myös vähentämään erityisesti jäsenvaltioiden hallinnollista rasitetta ja yksinkertaistamaan hallinnollisia menettelyjä. Tähän vaikuttavat muun muassa raportointivelvoitteiden ehdotettu yksinkertaistaminen ja keskittäminen jäsenvaltioihin kansallisten yhteyspisteiden kautta, huumausainemarkkinoiden seuranta ja varhaisvaroitusjärjestelmän ja huumausainevaroitussjärjestelmän ylläpito, koulutuksen järjestäminen ja parhaiden käytäntöjen kehittäminen. Tämä vähentäisi jäsenvaltioiden hallinnollisia kustannuksia. Toiseksi virastolta saataisiin parempaa tietoa sekä EU:n että jäsenvaltioiden hyödyksi. Jäsenvaltiot eivät yksinään pysty keräämään ja analysoimaan yhtä paljon tietoja, koska niiltä puuttuu osaamista tai resursseja tai koska ongelma on rajat ylittävä. Viimeksi mainittu seikka on myös peruste hallinnon yksinkertaistamiselle, sillä yksikään jäsenvaltio ei pysty käsittelemään näitä kysymyksiä yksin ja yhteistyö eri maiden kanssa aiheuttaisi suuren hallinnollisen rasitteen.

Viraston toimeksiannon laajentaminen vaikuttaa myönteisesti sekä talouteen ja kilpailukykyyn että lainvalvontatoimiin. Uudistetun toimeksiannon ansiosta virasto voi toteuttaa toimia, joilla autetaan kansallisia viranomaisia kohdentamaan huumeiden käytön ehkäisyohjelmia paremmin ja tehostetaan siten välillisesti työmarkkinoita (eli ehkäisemällä paremmin huumeiden käyttöä vähennetään huumeriippuvuuteen liittyvää työkyvyttömyyttä). Se tukee myös lainvalvonnan pyrkimyksiä estää järjestäytyneiden rikollisryhmien toimintaa. Nämä ovat välillisiä vaikutuksia, joita syntyy, kun huumetilannetta ymmärretään paremmin. Suorat taloudelliset vaikutukset kohdistuvat EU:n ja jäsenvaltioiden talousarvioihin.

Virasto täydentää sidosryhmien, erityisesti jäsenvaltioiden lainvalvontaviranomaisten, toimia. Kun huumekaupasta ja huumausaineiden tuotannosta saadaan parempaa tietoa, virasto voi paremmin analysoida huumausaineiden tarjonnan tilannetta EU:ssa ja edistää siten lainvalvonnan tuloksellisuutta ja EU:n sisäistä turvallisuutta. Lisäksi viraston palvelujen käyttäjille tarjotaan paremmat mahdollisuudet hyödyntää parhaita huumausaineiden kysynnän torjunnan ja muiden kansanterveystoimien käytäntöjä. Virasto osallistuu myös merkittävällä tavalla toimiin, joilla tuetaan jäsenvaltioiden mielenterveyspolitiikkaa.

Toimeksiannon tarkistamisella olisi myös välillisiä ympäristövaikutuksia. Huumausaineiden, etenkin MDMA:n (ekstaasi) ja metamfetamiinin, tuotannolla EU:n jäsenvaltioiden alueella on huomattava kielteinen vaikutus ympäristöön, erityisesti koska huumausaineiden tuotannosta syntyvää jätettä lasketaan ympäristöön. Parempi tietämys tuotantomenetelmistä ja lähtöaineiden väärinkäytöstä tukisi lainvalvontaviranomaisten työtä laittomien huumausainelaboratorioiden löytämiseksi ja ympäristörikollisuuden vähentämiseksi.

Viraston toiminnassa käsitellään perusoikeuksiin liittyviä kysymyksiä esimerkiksi työssä, joka liittyy pakkokeinoseuraamusten vaihtoehtoihin, huumausaineiden kysynnän vähentämistä koskeviin vähimmäislaatuvaatimuksiin tai hoitoa ja haittojen vähentämistä koskeviin parhaisiin käytäntöihin. Tässä mielessä on odotettavissa, että viraston toiminnan uudella linjauksella on myönteisiä välillisiä vaikutuksia perusoikeuksiin.

1.4.4. Tulosindikaattorit

Selvitys siitä, millaisin indikaattorein ehdotuksen/aloitteen etenemistä ja tuloksia seurataan.

Sellaisten eri aineisiin perustuvia riippuvuuksia käsittelevien julkaisujen määrä, joissa näitä aineita tarkastellaan yhdessä laittomien huumausaineiden kanssa sekakäytön yhteydessä

Viraston tekemien yleisten uhka-arvioiden lukumäärä

Virtuaalinen laboratorio on perustettu ja osallistuu viraston toimintaan

EU:n tasolla annettujen varoitusten määrä

Laadittujen tai tuettujen kampanjoiden lukumäärä

Lainvalvontaviranomaisille toimitettujen tarjontapuolen kysymyksiä käsittelevien raporttien määrä

EU:n varhaisvaroitusjärjestelmään tehtyjen ilmoitusten määrä

1.5. Ehdotuksen/aloitteen perustelut

1.5.1. Tarpeet, joihin ehdotuksella/aloitteella vastataan lyhyellä tai pitkällä aikavälillä sekä aloitteen yksityiskohtainen toteutusaikataulu

Viraston toiminta-ala laajennetaan kattamaan muiden riippuvuutta aiheuttavien aineiden käyttö yhdessä laittomien huumausaineiden kanssa. Tarkistuksessa selvennetään sekakäytön määritelmää. Toimeksiannon kohdennetun laajentamisen ansiosta kansalliset yhteyspisteet voivat toimittaa virastolle täydentäviä raportteja ja tietoja.

Viraston toimeksiantoa laajennetaan siten, että se kattaa selkeästi huumausaineiden tarjontaan ja markkinoihin liittyvät kysymykset, koska niillä on yhä suurempi merkitys huumeilmiössä ja viraston voitava käsitellä tätä ulottuvuutta kunnolla.

Viraston valmiuksia seurantaan ja uhkien arviointiin parannetaan ja virasto antaa jäsenvaltioille enemmän tukea, jolloin sen kyky reagoida huumeilmiöön ja uusiin haasteisiin kasvavat.

Jotta virastolla olisi käytettävissään kaikki rikostekninen ja toksikologinen tieto, perustetaan virtuaalinen laboratorio eli laboratorioiden verkosto, jossa on mukana viraston osaamiskeskus.

Uudessa asetuksessa asetetaan kansallisia yhteyspisteitä koskevat vähimmäisvaatimukset, joiden noudattamisen virasto varmentaa. Kansallisten yhteyspisteiden toimeksiannossa otetaan huomioon viraston toimeksiannon tarkistus.

Virastolle annetaan toimivalta laatia EU:n tason ennaltaehkäisy- ja valistuskampanjoita ja antaa varoituksia, jos markkinoille ilmaantuu erityisen vaarallisia aineita.

Kansainvälisen ulottuvuuden osalta viraston tehtäviä selvennetään siten, että tarvittavat valtuudet sisällytetään varsinaiseen toimeksiantoon.

1.5.2. Unionin osallistumisesta saatava lisäarvo (joka voi olla seurausta eri tekijöistä, kuten koordinoinnin paranemisesta, oikeusvarmuudesta tai toiminnan vaikuttavuuden tai täydentävyyden paranemisesta). EU:n osallistumisesta saatavalla lisäarvolla tarkoitetaan

tässä kohdassa arvoa, jonka EU:n osallistuminen tuottaa sen arvon lisäksi, joka olisi saatu aikaan pelkillä jäsenvaltioiden toimilla.

Huumeilmiö vaikuttaa kaikkiin eurooppalaisiin. Ilmiö on erityisesti huumausainemarkkinoiden ja järjestäytyneen rikollisuuden vuoksi luonteeltaan sellainen, että se ylittää maiden, maanosien ja lainkäyttöalueiden rajat. Jäsenvaltioilla on monia yhteisiä sekä terveyteen että turvallisuuteen liittyviä haasteita, joihin jäsenvaltiot voivat tuloksellisesti vastata ainoastaan koordinoituilla toimilla. Huumeilmiöön ei ole mahdollista puuttua ainoastaan kansallisella tai sitä alemmalla alueellisella tasolla, sillä huumausaineet liikkuvat valtioiden rajojen yli ja maanosien välillä.

Jossakin jäsenvaltiossa havaittu ongelmallinen terveys- tai turvallisuusilmiö ilmaantuu hyvin usein myös muihin jäsenvaltioihin. Kansallisella lainsäädännöllä tai edes parhailla kansallisilla käytännöillä ei pystytä puuttumaan huumeilmiön rajat ylittäviin näkökohtiin. Tämän ylikansallisen luonteen vuoksi tarvitaan EU:n tason toimia.

1.5.3. Vastaavista toimista saadut kokemukset

Tässä lainsäädäntöehdotuksessa otetaan huomioon monia sisäiseen turvallisuuteen ja kansanterveyteen liittyviä EU:n politiikkoja. Rajatunmin huumausainepolitiikan osalta siinä otetaan huomioon EU:n huumausainestrategia 2021–2025 ja asiaa koskeva toimintasuunnitelma. Lisäksi otetaan huomioon asetuksen (EY) N:o 1920/2006 muutos sekä useita säädöksiä, joilla on lisätty aineita neuvoston puitepäätökseen 2004/757/YOS perustuvaan huumausaineiden määritelmään. Tässä lainsäädäntöehdotuksessa otetaan lisäksi huomioon viraston yhteistyö⁷⁸ muiden unionin elinten, erityisesti Europolin, Euroopan unionin lainvalvontakoulutusviraston (CEPOL), Euroopan lääkeviraston (EMA) ja Euroopan tautien ehkäisy- ja -valvontakeskuksen (ECDC) sekä muiden EU:n virastojen kanssa.

1.5.4. Yhteensopivuus monivuotisen rahoituskehiksen kanssa ja mahdolliset synergiaedut suhteessa muihin kyseeseen tuleviin välineisiin

Innovoinnin osalta tässä lainsäädäntöehdotuksessa otetaan huomioon EU:n rahoitus huumausainepolitiikalle Horisontti 2020 -puiteohjelmasta, sisäisen turvallisuuden rahastosta, oikeusalan ohjelman huumausainepolitiikan alan aloitteista ja uudesta Horisontti Eurooppa - tutkimusohjelmasta. Kansanterveyden osalta tässä lainsäädäntöehdotuksessa otetaan huomioon valtioiden rajat ylittäviä vakavia terveysuhkia koskevan varhaisvaroitus- ja reagointijärjestelmän perustaminen ja joidenkin edellä mainittujen virastojen toimeksiantojen muuttamista koskevat ehdotukset. Lisäksi on otettu huomioon Euroopan terveysalan hätätilanteiden valmiusviranomaisen (HERA) perustaminen. Kolmansien maiden kanssa tehtävän yhteistyön osalta tässä lainsäädäntöehdotuksessa otetaan huomioon unionin ulkopolitiikka.

1.5.5. Arvio käytettävissä olevista rahoitusvaihtoehdoista, mukaan lukien mahdollisuudet määrärahojen uudelleen kohdentamiseen

EU:n rahoitus virastolle on pysynyt pitkälti entisellään vuosien 2014–2020 monivuotisessa rahoituskehiksessä, vaikka viraston toimeksiantoa laajennettiin uusia psykoaktiivisia aineita koskevan vuoden 2017 lainsäädännön hyväksymisen myötä, mikä johti väistämättä viraston toimintakustannusten kasvuun.

⁷⁸ Esimerkiksi EMCDDA ja Europol julkaisevat yhdessä keskeistä EU:n tason huumausaineraporttia ”EU Drug Markets Report”. Toinen esimerkki on yhteistyö asiaan liittyvien oikeus- ja sisäasioiden virastojen kanssa huumarikollisuuden parissa työskenteleville lainvalvontaviranomaisille ja oikeuslaitoksen päätöksentekijöille suunnatun koulutuksen alalla tai uusia psykoaktiivisia aineita koskevan riskinarviointimenettelyn yhteydessä.

Virastolle on varattu vuosien 2021–2027 monivuotisessa rahoituskehyksessä samanlainen EU:n rahoitusosuus vuotuisella 2 prosentin indeksikorotuksella ja henkilöstömäärän pysyessä ennallaan.

Ehdotetulla tarkistuksella pyritään uudistamaan viraston perustamisasetusta, jota ei ole muutettu vuoden 2006 jälkeen, ja selventämään joitakin sen säännöksiä. Siinä lisätään myös uusia tehtäviä, jotka ovat tarpeen, jotta huumausainemarkkinoiden viimeaikaiseen kehitykseen voidaan puuttua tehokkaasti. Viraston nykyinen toimeksianto ei nimittäin vastaa huumeilmiön nykytodellisuutta. Tämän vuoksi virasto ei ole niiden tehtävien tasalla, joita viraston tuloksellinen toiminta tämän päivän huumeilmiön haasteisiin vastaamiseksi edellyttää, eikä sillä ole riittäviä valmiuksia vastata tehokkaasti tärkeimpien sidosryhmiensä sille esittämiin pyyntöihin.

Ehdotuksella laajennetaan viraston toimeksiantoa ja selkeytetään sen tehtäviä, joten viraston valmiuksia on lisättävä perussopimusten mukaisesti.

Moitteettomaan varainhoitoon kuuluu resurssien mukauttaminen tarkistettuun toimeksiantoon. Ehdotus edellyttää viraston rahoituksen ja henkilöstön lisäämistä verrattuna hyväksytyssä vuosien 2021–2027 monivuotisessa rahoituskehyksessä varattuihin varoihin.

1.6. Ehdotetun toimen/aloitteen kesto ja rahoitusvaikutukset

☐ **kesto on rajattu**

- ☐ Ehdotuksen/aloitteen mukainen toiminta alkaa [PP/KK]VVVV ja päättyy [PP/KK]VVVV.
- ☐ Rahoitusvaikutukset koskevat vuosia VVVV–VVVV.

☒ **kesto ei ole rajattu**

Täytäntöönpano alkaa käynnistysvaiheella vuosina 2024–2027, minkä jälkeen toteutus täydessä laajuudessa.

1.7. Hallinnointitapa (Hallinnointitavat)⁷⁹

☐ **Suora hallinnointi**, jonka komissio toteuttaa käyttämällä

- ☐ toimeenpanovirastoja

☐ **Hallinnointi yhteistyössä** jäsenvaltioiden kanssa

☒ **Välillinen hallinnointi**, jossa täytäntöönpanotehtäviä on siirretty

☐ kansainvälisille järjestöille ja niiden erityisjärjestöille (tarkennettava)

☐ Euroopan investointipankille tai Euroopan investointirahastolle

☒ 70 ja 71 artiklassa tarkoitetuille elimille

☐ julkisoikeudellisille yhteisöille

☐ sellaisille julkisen palvelun tehtäviä hoitaville yksityisoikeudellisille elimille, jotka antavat riittävät rahoitustakuut

☐ sellaisille jäsenvaltion yksityisoikeuden mukaisille elimille, joille on annettu tehtäväksi julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden täytäntöönpano ja jotka antavat riittävät rahoitustakuut

☐ henkilöille, joille on annettu tehtäväksi toteuttaa SEU-sopimuksen V osaston mukaisia yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan erityistoimia ja jotka nimetään asiaa koskevassa perussäädöksessä.

Huomautukset:

Perustaso EU:n rahoitusosuudelle Euroopan unionin huumausaineviraston talousarviosta on määritetty hyväksytyn vuosien 2021–2027 monivuotisen rahoituskehyksen ja selosteen nro 68⁸⁰ perusteella.

Luettavuuden ja läpinäkyvyyden optimoimiseksi lainsäädäntöaloitteen arvioituun rahoitusvaikutukseen on sisällytetty ainoastaan resurssit, joita tarvitaan vuosien 2021–2027 monivuotisessa rahoituskehyksessä vahvistetun viraston EU-rahoitusosuuden perustason lisäksi (esitetään ainoastaan lisäkustannukset perustasoon verrattuna, ei kumulatiivisia kustannuksia, ellei toisin mainita).

⁷⁹ Kuvaukset eri hallinnointitavoista ja viittaukset varainhoitoasetukseen ovat saatavilla budjettipääosaston verkkosivuilla <https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>.

⁸⁰ Komission yksiköiden valmisteluasiakirja erillisvirastoista ja EPPOsta, 8. kesäkuuta 2020.

2. HALLINNOINTI

2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt

Ilmoitetaan sovellettavat aikavälit ja edellytykset.

Ehdotuksen seurannassa ja raportoinnissa noudatetaan EMCDDA:n perustamisasetuksessa⁸¹ ja varainhoitoasetuksessa⁸² esitettyjä periaatteita sekä erillisvirastoja koskevaa yhteistä lähestymistapaa⁸³.

Viraston on vuosittain lähetettävä komissiolle, Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtenäinen ohjelma-asiakirja, joka sisältää monivuotisen ja vuotuisen työohjelman sekä resursseja koskevan suunnitelman. Ohjelma-asiakirjassa esitetään tavoitteet, odotetut tulokset ja suoritusindikaattorit, joilla seurataan tavoitteiden saavuttamista ja tuloksia. Viraston on myös toimitettava hallintoneuvostolle viraston toimintaa koskeva konsolidoitu vuosikertomus. Se sisältää etenkin tietoja yhtenäisessä ohjelma-asiakirjassa esitettyjen tavoitteiden ja tulosten saavuttamisesta. Vuosikertomus on toimitettava myös komissiolle, Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Lisäksi komissio arvioi säännöllisesti viraston toimintaa suhteessa sen tavoitteisiin, toimeksiantoon, tehtäviin ja sijaintipaikkaan (edellisen asetuksen mukaan joka kuudes vuosi ja tämän ehdotuksen mukaan joka viides vuosi). Komissio toimittaa arviointikertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja viraston hallintoneuvostolle.

Neljäs arviointi toteutettiin vuosina 2018 ja 2019. Siinä todettiin, että virasto toimii yleisesti ottaen hyvin erityisesti viiden arviointiperusteen osalta (merkityksellisyys, tuloksellisuus, tehokkuus, johdonmukaisuus ja EU:n lisäarvo), mutta parannuksia tarvitaan useilla aloilla, erityisesti kun otetaan huomioon huumeilmiön kehitys. Tämä viimeisin arviointi on yksi syy tähän ehdotukseen viraston toimeksiannon tarkistamisesta.

Tämän arvioinnin lisäksi komissio kerää tietoja viraston hallintoneuvoston kokouksiin osallistuvien edustajiensa avulla ja komission jäsenvaltioiden kanssa suorittaman viraston toiminnan valvonnan kautta.

2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä(t)

2.2.1. *Perustelut ehdotetu(i)lle hallinnointitavalle(/-tavoille), rahoituksen toteutusmekanismille(/-mekanismeille), maksujärjestelyille sekä valvontastrategialle*

Koska ehdotus vaikuttaa EU:n vuotuisen rahoitusosuuteen viraston talousarviosta, EU:n talousarvio toteutetaan välillisen hallinnoinnin kautta.

EMCDDA:n talousarvion toteuttamisessa noudatetaan moitteettoman varainhoidon periaatteen mukaisesti vaikuttavaa ja tehokasta sisäistä valvontaa.⁸⁴ Sen vuoksi EMCDDA:n on pantava täytäntöön asianmukainen valvontastrategia, jota koordinoidaan EU:n varainhoitoasetuksen mukaisesti eri osallistujien kesken.

⁸¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2101, annettu 15 päivänä marraskuuta 2017, asetuksen (EY) N:o 1920/2006 muuttamisesta uusia psykoaktiivisia aineita koskevan tiedonvaihdon, varhaisen varoituksen järjestelmän ja riskinarviointimenettelyn osalta. Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskus perustettiin neuvoston asetuksella (ETY) N:o 302/93. Tämä perustamisasetus laadittiin uudelleen vuonna 2006 asetuksella (EY) N:o 1920/2006, jota muutettiin asetuksella (EU) 2017/2101 sisällyttämällä siihen uusia psykoaktiivisia aineita koskevaa tietojenvaihtoa sekä varhaisvaroitusjärjestelmää ja riskinarviointimenettelyä koskevat säännöt.

⁸² Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen (EMCDDA) varainhoitoasetus – <https://www.emcdda.europa.eu/system/files/publications/1013/financial-regulation-emcdda-Jun2019.pdf>.

⁸³ https://europa.eu/european-union/sites/europaeu/files/docs/body/joint_statement_and_common_approach_2012_fi.pdf

⁸⁴ Talousarvion toteuttamisen sisäistä valvontaa koskevan EMCDDA:n varainhoitoasetuksen 30 artiklan mukaisesti.

Jälkitarkastusten osalta EMCDDA:han, joka on erillisvirasto, sovelletaan seuraavia:

- komission sisäisen tarkastuksen yksikön suorittama sisäinen tarkastus
- Euroopan tilintarkastustuomioistuimen antama lausuma tilien luotettavuudesta ja tilien perustana olevien toimien laillisuudesta ja asianmukaisuudesta (sääntöjenmukaisuudesta)
- Euroopan parlamentin myöntämä vuotuinen vastuuvapaus
- OLAFin mahdollisesti suorittamat tutkimukset, joiden tarkoituksena on erityisesti varmistaa, että virastoille osoitetut resurssit käytetään asianmukaisesti.

Muuttoliike- ja sisäasioiden pääosasto panee viraston kumppanipääosastona täytäntöön erillisvirastoja koskevan valvontastrategiansa varmistaakseen luotettavan raportoinnin toimintakertomuksessaan. Vaikka erillisvirastoilla on täysi vastuu talousarvionsa toteuttamisesta, muuttoliike- ja sisäasioiden pääosasto vastaa budjettivallan käyttäjän vahvistamien vuotuisten rahoitusosuuksien säännöllisestä maksamisesta.

Euroopan oikeusasiamiehen toiminta luo lisätason valvontaan ja vastuuvuorollisuuden seurantaan.

2.2.2. Tiedot todetuista riskeistä ja niiden vähentämiseksi käyttöön otetuista sisäisistä valvontajärjestelmistä

Virasto panee täytäntöön sisäisen valvonnan standardit ja sisäisen valvonnan kehiksen, jotka molemmat perustuvat Euroopan komission vahvistamiin periaatteisiin ja ohjeisiin. Sisäisen valvonnan standardit ja sisäisen valvonnan kehys muodostavat perustan viraston sisäisen valvonnan järjestelmän toimivuuden arvioinnille.

Sisäisen valvonnan kehys koostuu viidestä toisiinsa liittyvästä osasta ja 17 periaatteesta, joiden tarkoituksena on antaa kohtuullinen varmuus seuraavista: 1. toimien tehokkuus, vaikuttavuus ja taloudellisuus; 2. raportoinnin luotettavuus; 3. varojen ja tietojen turvaaminen; 4. petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisy, havaitseminen, korjaaminen ja jatkotoimet; 5. tilien perustana olevien toimien laillisuutta ja sääntöjenmukaisuutta koskeva asianmukainen riskienhallinta.

Riskinhallintaprosessi on keskeinen osa sisäisen valvonnan järjestelmää, ja virastossa kartoitetaan ja arvioidaan riskejä kattavasti ja säännöllisesti viraston riskinhallinnan parantamiseksi. Keskitettyä riskirekisteriä päivitetään säännöllisesti. Tässä rekisterissä yksilöidään kunkin alan arvioitu riskitaso, vaikutus ja vastatoimet sekä käytössä olevat riskinhallintatoimenpiteet ja luetellaan ohjelmat, hankkeet ja toimet, joiden avulla alennetaan jäännösriskitasoja. Virastossa tehdään koko vuoden ajan jatkuvaa riskinarviointia, vaikka johtajat ovat tehneet kokonaisvaltaisen analyysin yhtenäisten ohjelma-asiakirjojen valmistelun yhteydessä.

Lisäksi viraston yhtenäisessä ohjelma-asiakirjassa on annettava tietoa sisäisen valvonnan järjestelmästä, kun taas viraston toimintaa koskevassa konsolidoidussa vuosikertomuksessa on oltava tietoa sisäisen valvonnan järjestelmien tehokkuudesta ja vaikuttavuudesta, myös riskinarvioinnin osalta. Vuoden 2020 kertomuksessa todetaan, että koko sisäisen valvonnan järjestelmä on todettu arvioinnissa täysin toimivaksi.

Koska EMCDDA on erillisvirasto, toimintaa valvovat myös muun muassa Euroopan tilintarkastustuomioistuin ja sisäisen tarkastuksen yksikkö.

Lisäksi muuttoliike- ja sisäasioiden pääosasto toteuttaa viraston kumppanipääosastona vuotuisen riskienhallintatarkastelun, jonka tarkoituksena on tunnistaa ja arvioida virastojen, myös EMCDDA:n, toimintaan mahdollisesti liittyviä suuria riskejä. Kriittisinä pidetyistä riskeistä raportoidaan vuosittain muuttoliike- ja sisäasioiden pääosaston hallintasuunnitelmassa, ja mukana on toimintasuunnitelma, jossa esitetään lieventämistoimia.

2.2.3. *Valvonnan kustannustehokkuutta (valvontakustannusten suhde hallinnoitujen varojen arvoon) koskevat arviot ja perustelut sekä arviot maksujen suoritusajankohdan ja toimen päättämisaikajankohdan odotetuista virheriskitasoista*

Komissio raportoi valvontakustannusten suhteesta hallinnoitujen varojen arvoon. Muuttoliike- ja sisäasioiden pääosaston vuoden 2020 toimintakertomuksessa tämän suhteen raportoidaan olevan välilliseen hallinnointiin osallistuvien yhteisöjen ja erillisvirastojen (joihin EMCDDA kuuluu) osalta 0,21 prosenttia.

Euroopan tilintarkastustuomioistuin vahvisti EMCDDA:n vuoden 2020 tilinpäätöksen laillisuuden ja sääntöjenmukaisuuden, mikä merkitsee alle 2 prosentin virhetasoa. Ei ole viitteitä siitä, että virhetaso heikkenisi tulevina vuosina.

Lisäksi EMCDDA:n varainhoitoasetuksen 80 artiklassa säädetään, että virasto voi jakaa sisäisen tarkastuksen toiminnon muiden samalla politiikan alalla toimivien unionin elinten kanssa, jos yksittäisen unionin elimen sisäisen tarkastuksen toiminto ei ole kustannustehokas.

2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

Ilmoitetaan käytössä olevat ja suunnitellut ehkäisy- ja suojatoimenpiteet, esimerkiksi petostentorjuntastrategian pohjalta

Petosten, lahjonnan ja muun laittoman toiminnan torjuntaan liittyviä toimenpiteitä kuvataan muun muassa viraston perustamisasetuksen 16 artiklassa ja viraston varainhoitoasetuksen X osastossa.

EMCDDA panee täytäntöön erityisen petostentorjuntastrategian, jossa otetaan huomioon OLAFin menetelmät ja ohjeet EU:n erillisvirastoja koskevan yhteisen lähestymistavan mukaisesti. EMCDDA on alkanut tarkistaa petostentorjuntastrategiaansa Euroopan komission vuonna 2019 tekemän arvioinnin jatkotoimenä. Se on tarkoitus suorittaa vuoden 2021 kuluessa.

Virasto toteuttaa myös eturistiriitojen ehkäisemistä ja hallintaa koskevaa toimintapolitiikkaa, jossa on otettu huomioon tärkeimmät Euroopan parlamentin, Euroopan tilintarkastustuomioistuimen, Euroopan oikeusasiamiehen ja komission sisäisen tarkastuksen tästä aiheesta virastoille antamat suositukset.

Virasto raportoi vuoden 2020 vuosikertomuksessaan, ettei sen perustamisen jälkeen ole esiintynyt yhtään petostapausta. Näin ollen EMCDDA:n altistumista petosriskille voidaan yleisesti ottaen pitää suhteellisen vähäisenä.

Lisäksi muuttoliike- ja sisäasioiden pääosasto on kumppanipääosastona kehittänyt ja pannut täytäntöön oman petostentorjuntastrategiansa OLAFin menetelmien pohjalta. Erillisvirastot, kuten EMCDDA, kuuluvat strategian soveltamisalaan. Muuttoliike- ja sisäasioiden pääosasto totesi vuoden 2020 toimintakertomuksessaan saaneensa kohtuullisen varmuuden siitä, että käytössä olevat petostentorjuntatoimenpiteet tuottavat tulosta.

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat

- Talousarviossa jo olevat budjettikohdat

Monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeiden ja budjettikohtien mukaisessa järjestyksessä.

Moni- vuotisen rahoitus- kehyksen otsake	Budjettikohta	Menolaji	Rahoitusosuudet			
	Numero	JM/EI-JM ⁸⁵	EFTA- mailta ⁸⁶	Ehdokas- mailta ⁸⁷	Kolman- silta mailta	Varainhoito- asetuksen 21 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitett rahoitusosuudet
5	12 10 03	JM/EI-JM	Ei	Ei	Ei	Ei

⁸⁵ JM = jaksotetut määrärahat; EI-JM = jaksottamattomat määrärahat.

⁸⁶ EFTA: Euroopan vapaakauppaliitto.

⁸⁷ Ehdokasmaat ja soveltuvien osin Länsi-Balkanin mahdolliset ehdokasmaat.

3.2. Arvioidut vaikutukset menoihin

3.2.1. Yhteenveto arvioiduista vaikutuksista menoihin

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Monivuotisen rahoituskehityksen otsake	Numero	Otsake 5 (Turvallisuus ja puolustus)
--	--------	--------------------------------------

Euroopan unionin huumausainevirasto			Vuosi 2024	Vuosi 2025	Vuosi 2026	Vuosi 2027	YHTEENSÄ
Osasto 1:	Sitoumukset	(1)					
	Maksut	(2)					
Osasto 2:	Sitoumukset	(1a)					
	Maksut	(2 a)					
Osasto 3:	Sitoumukset	(3 a)					
	Maksut	(3b)					
Euroopan unionin huumausaineviraston määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	= 1 + 1 a + 3 a	14,137	15,634	16,376	16,784	62,931
	Maksut	= 2 + 2 a +3 b	14,137	15,634	16,376	16,784	62,931

Monivuotisen rahoituskehityksen otsake	7	”Hallintomenot”
---	----------	------------------------

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		Vuosi 2024	Vuosi 2025	Vuosi 2026	Vuosi 2027	YHTEENSÄ
Pääosasto: muuttoliike- ja sisäasiat						
• Henkilöresurssit		0,152	0,152	0,152	0,152	0,608
• Muut hallintomenot		0,110	0,110	0,110	0,110	0,440
MUUTTOLIIKE- JA SISÄASIOIDEN PÄÄOSASTO YHTEENSÄ	Määrärahat	0,262	0,262	0,262	0,262	1,048

Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEESEEN 7 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	(Sitoumukset yhteensä = maksut yhteensä)	0,262	0,262	0,262	0,262	1,048
--	---	-------	-------	-------	-------	--------------

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		Vuosi 2024	Vuosi 2025	Vuosi 2026	Vuosi 2027	YHTEENSÄ
Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEISIIN 1–7 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	14 399	15 896	16 638	17 046	63 979
	Maksut	14 399	15 896	16 638	17 046	63 979

3.2.2. Arvioidut vaikutukset [elimen] määrärahoihin

- ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä toimintamäärärahoja.
- ☒ Ehdotus/aloite edellyttää toimintamäärärahoja seuraavasti:

Lainsäädäntöaloitteen arvioituun rahoitusvaikutukseen on sisällytetty ainoastaan resurssit, joita tarvitaan vuosien 2021–2027 monivuotisessa rahoituskehyksessä vahvistetun EMCDDA:n EU-rahoitusosuuden perustason lisäksi.

Maksusitoumusmäärärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tavoitteet ja tuotokset ⇓			Vuosi 2024		Vuosi 2025		Vuosi 2026		Vuosi 2027		YHTEENSÄ	
	Tyyppi ⁸⁸	Keskimäär. kustannukset	Lkm	Kustannus	Lkm	Kustannus	Lkm	Kustannus	Lkm	Kustannus	Lukumäärä yhteensä	Kustannukset yhteensä
ERITYISTAVOITE 1 1) Sekakäyttökysymysten laajempi käsittely												
– Tuotos	Sellaisten eri riippuvuuksia käsittelevien julkaisujen määrä, joissa on kyse muiden aineiden sekakäytöstä laittomien huumausaineiden kanssa			1,676		1,858		1,834		1,903		7,271
Välisumma, erityistavoite 1				1,676		1,858		1,834		1,903		7,271

⁸⁸ Tuotokset ovat tuloksena olevia tuotteita ja palveluita (esim. rahoitettujen opiskelijavaihtojen määrä tai rakennetut tiekilometrit).

ERITYISTAVOITE 2 Paremmat valmiudet arvioida uhkia												
– Tuotos	Viraston tekemien yleisten uhka-arvioiden lukumäärä		1,838		2,053		3,035		3,142			10,068
Välisumma, erityistavoite 2			1,838		2,053		3,035		3,142			10,068
ERITYISTAVOITE 3 Virtuaalisen rikosteknisen ja toksikologisen laboratorion perustaminen												
– Tuotos	Virtuaalisen laboratorion perustettu ja osallistuu viraston toimintaan		5 277		4 735		3 916		3 916			17,845
Välisumma, erityistavoite 3			5 277		4 735		3 916		3 916			17,845
ERITYISTAVOITE 4 REITOX-verkoston kansallisten yhteyspisteiden vahvempi rooli												
– Tuotos	EU:n tasolla annettujen varoitusten		0,800		0,800		0,800		0,800			3,200

	ten määrä											
Välisumma, erityistavoite 4				0,800		0,800		0,800		0,800		3,200
ERITYISTAVOITE 5 Lisää tiedotuskampanjoihin ja riskiviestintään liittyvää toimivaltaa												
– Tuotos	Laadit- tujen tai tuettujen kampan- joiden luku- määrä			0 200		1,069		1,138		1,176		3,583
Välisumma, erityistavoite 5				0 200		1,069		1,138		1,176		3,583
ERITYISTAVOITE 6 Paremmat valmiudet tarjonta- ja turvallisuuskysymyksissä												
– Tuotos	Lainval- vontavi- ranomai- sille toimitet- tujen tarjonta- puolen kysymyk- siä käsitte- levien raporttien määrä			3,577		3,804		4,161		4,406		15,949
Välisumma, erityistavoite 6				3,577		3,804		4,161		4,406		15,949

ERITYISTAVOITE 7 Kansainvälisen ulottuvuuden selventäminen												
– Tuotos	EU:n varhais- varoitus- järjeste- lmään tehtyjen ilmoitus- ten määrä			0,769		1,314		1,490		1,440		5,014
Välisumma, erityistavoite 7				0,769		1,314		1,490		1,440		5,014
KUSTANNUKSET YHTEENSÄ				14 137		15 634		16 376		16 784		62 931

3.2.3. Arvioidut vaikutukset [elimen] henkilöresursseihin

3.2.3.1. Tiivistelmä

- ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä hallintomäärärahoja.
- ☒ Ehdotus/aloite edellyttää hallintomäärärahoja seuraavasti:

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	Vuosi 2024	Vuosi 2025	Vuosi 2026	Vuosi 2027	YHTEENS Ä
--	---------------	---------------	---------------	---------------	--------------

Väliaikaiset toimihenkilöt – perusskenaario (talousarvioesitys 2022) ⁸⁹	10,524	10,524	10,524	10,524	42,095
Väliaikaiset toimihenkilöt – lisäys perusskenaarioon verrattuna (kumulatiivinen)	0,900	2,423	3,254	3,600	10,178
Väliaikaiset toimihenkilöt – YHTEENSÄ ⁹⁰	11,424	12,947	13,778	14,124	52,273
Sopimussuhteiset toimihenkilöt – perusskenaario (talousarvioesitys 2022)	2,540	2,540	2,540	2,540	10,160
Sopimussuhteiset toimihenkilöt – lisäys perusskenaarioon verrattuna (kumulatiivinen)	-	0,037	0,261	0,485	0,784
Sopimussuhteiset toimihenkilöt – YHTEENSÄ	2,540	2,577	2,801	3,025	10,944
Kansalliset asiantuntijat – perusskenaario (vuoden 2022 talousarvioesitys) – ei uusia kansallisia asiantuntijoita	0,078	0,078	0,078	0,078	0,313

Koko henkilöstö YHTEENSÄ	14,042	15,603	16,658	17,228	63,530
---------------------------------	--------	--------	--------	--------	--------

Henkilöstötarpeet (kokoaikaiseksi muutettuna):

	Vuosi 2024	Vuosi 2025	Vuosi 2026	Vuosi 2027
--	---------------	---------------	---------------	---------------

Väliaikaiset toimihenkilöt – perusskenaario (talousarvioesitys 2022)	76	76	76	76
--	----	----	----	----

⁸⁹ Vuoden 2022 talousarvioesityksessä esitetyt henkilöstömäärät olettaen, että määrä pysyy ennallaan vuoteen 2024 asti, laskettuina rahoituslaskelmissa käytettävien keskimääräisten yksikkökustannusten perusteella ja indeksoituina Portugaliin sovellettuun korjauskertoimeen (91,1 %).

⁹⁰ Tässä vaiheessa ei ole mahdollista esittää yksityiskohtaista jakoa väliaikaisen toimihenkilön (AD) ja väliaikaisen toimihenkilön (AST) välillä. Henkilöstökustannukset on arvioitu väliaikaisten toimihenkilöiden keskimääräisten Portugalin korjauskertoimeen (91,1 %) indeksoitujen kustannusten perusteella.

Väliaikaiset toimihenkilöt – lisäys perusskenaarioon verrattuna (kumulatiivinen)	13	22	25	27
Väliaikaiset toimihenkilöt – YHTEENSÄ	89	98	101	103
Sopimussuhteiset toimihenkilöt – perusskenaario (talousarvioesitys 2022)	34	34	34	34
Sopimussuhteiset toimihenkilöt – lisäys perusskenaarioon verrattuna (kumulatiivinen)	-	1	6	7
Sopimussuhteiset toimihenkilöt – YHTEENSÄ	29	38	40	41
Kansalliset asiantuntijat – perusskenaario (talousarvioesitys 2022)	1	1	1	1

YHTEENSÄ	119	137	142	145
----------	-----	-----	-----	-----

Uuteen toimeksiantoon liittyvien tavoitteiden toteuttamiseksi tarvittavat henkilöresurssit on arvioitu yhteistyössä EMCDDA:n kanssa. Arvioissa otetaan huomioon työmäärän odotettavissa oleva kasvu, kun sidosryhmät käyttävät ajan kuluessa enemmän EMCDDA:n palveluja, sekä aika, jonka EMCDDA tarvitsee resurssien hyödyntämiseen, jotta vältetään tilanne, jossa virasto ei pysty täysin käyttämään EU:lta saamaansa rahoitusosuutta ja sitomaan määrärahoja ajoissa. Arvioihin sisältyvät myös virtuaalilaboratorion perustamisesta aiheutuvat kustannukset, mukaan lukien kertaluonteiset aloituskustannukset.

Toimeksiannon tarkistamisesta aiheutuva henkilöstön tarve perustuu pysyviin operatiivisiin tarpeisiin erityisesti viraston yksilöimillä aloilla. Lisähenkilöstön on tarkoitus toimia operatiivisissa tehtävissä, eikä se kasvata henkilöstön määrää hallinnossa vaan edistää toiminnan tehokkuutta:

- Rikostekniset ja toksikologiset tutkijat/kemistit:** Tarvitaan uhkien arviointiin, virtuaalilaboratorioon, huumausaineiden analysointiin, lähtöaineiden analysointiin, tuotantopaikoissa tapahtuvien kuolemantapausten ja myrkytysten profilointiin jne.
- Analyytikot, joilla on asiantuntemusta rikospoliisitoiminnan ja turvallisuuden operatiivisista ja strategisista näkökohdista:** Virastolla on tällaista asiantuntemusta tällä hetkellä erittäin vähän.
- Strategiset ja operatiiviset analyytikot:** Tarvitaan kansainvälisten ja geopolitiittisten analyysien, uhka-arvioiden ja varhaisvaroitusten kehittämiseen sekä EU:n sisäisten että sen ulkoisten uhkien havaitsemiseksi.
- Datatutkijat, -mallintajat ja -analyytikot:** Tarvitaan hallinnoimaan, analysoimaan ja esittämään suurempia ja monimutkaisempia tietomääriä, joita uusien tehtävien yhteydessä kerätään.
- Toimintapolitiikan tuki / politiikan tutkija:** Tarvitaan toimintapolitiikan tuen tehostamiseen ja arviointiin.

- f. **Tekniset hankepääälliköt:** Tarvitaan tiedonkeruusopimusten ja tutkimusten hallinnointiin.
- g. **Kouluttajat, opetussuunnitelmien ja valmiuksien kehittämisen asiantuntijat:** Tarvitaan viraston roolin kasvaessa EU:ssa ja sen ulkopuolella koulutuksen ja valmiuksien kehittämisen osalta.
- h. **IT-tuki, tietokantojen hallinta jne:** Tarvitaan lisää valmiuksia tukea suunniteltuja tietokantoja, IT-infrastruktuuria, järjestelmän turvallisuutta ja sidosryhmäfoorumia, joita tarvitaan mahdollisten uusien toimintojen tarjoamiseksi.
- i. **Tekoälyarkkitehti ja yritystietoanalyttikko:** Tarvitaan auttamaan EMCDDA:n verkkoalustan kehittämisessä ja ylläpitämisessä sekä uusien ratkaisujen, koneoppimisen ja data-analytiikan kehittämisessä.

Tarkistetun toimeksiannon mukaisen henkilöstön kokonaismääräksi ehdotetaan vuoteen 2027 mennessä 145 henkilöä, joista 103 on väliaikaisia toimihenkilöitä, 41 sopimussuhteisia toimihenkilöitä ja 1 kansallinen asiantuntija. Tähän vuoteen 2027 mennessä virastossa työskentelevään 145 työntekijän määrään ei sisälly EU:n talousarvion jaksossa 4.3 erikseen ilmoitettua henkilöstöä, joka on palkattu tilapäisillä avustus- ja rahoitusosuussopimuksilla. Palvelukseenotto on tarkoitus toteuttaa vuoden puolivälissä. Määriä on mukautettu vastaavasti: uuden henkilöstön palkkauskustannusten on arvioitu olevan 50 prosenttia palvelukseenottovuoden keskimääräisistä kustannuksista. Ehdotetun henkilöstölisäyksen katsotaan lisäävän toiminnan tehokkuutta, koska hallinnollisen henkilöstön määrä pysyy ennallaan.

3.2.3.2. Henkilöresurssien arvioitu tarve vastuupääosastossa

- ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä henkilöresursseja.
- ☒ Ehdotus/aloite edellyttää henkilöresursseja seuraavasti:

Arvio kokonaisluvuina (tai enintään yhden desimaalin tarkkuudella)

	Vuosi 2024	Vuosi 2025	Vuosi 2026	Vuosi 2027
• Henkilöstötaulukkoon sisältyvät virat/toimet (virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt)				
20 01 02 01 ja 20 01 02 02 (päätoimipaikka ja komission edustustot EU:ssa)	1	1	1	1
20 01 02 03 (EU:n ulkopuoliset edustustot)				
01 01 01 01 (epäsuora tutkimustoiminta)				
10 01 05 01 (suora tutkimustoiminta)				
• Ulkopuolinen henkilöstö (kokoaikaiseksi muutettuna)⁹¹				
20 02 01 (kokonaismäärärahoista katettavat sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)				
20 02 03 (sopimussuhteiset ja paikalliset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat, vuokrahenkilöstö ja nuoremmat asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa)				
Budjetti- kohdat (täsmen- nettävä) ⁹²	– päätoimi- paikassa ⁹³			
	– EU:n ulkopuolisissa edustustoissa			
01 01 01 02 (epäsuora tutkimustoiminta: sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)				
10 01 05 02 (suora tutkimustoiminta: sopimussuhteiset				

⁹¹ Sopimussuhteiset toimihenkilöt, paikalliset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat, vuokrahenkilöstö ja nuoremmat asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa.

⁹² Toimintamäärärahoista katettavan ulkopuolisen henkilöstön enimmäismäärä (entiset BA-budjettikohdat).

⁹³ Pääasiassa EU:n koheesiopolitiikan rahastoille, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastolle (maaseuturahasto) ja Euroopan meri-, kalatalous- ja vesiviljelyrahastolle (EMFAF).

toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)				
Muu budjettikohta (mikä?)				
YHTEENSÄ	1	1	1	1

Henkilöresurssien tarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetulla pääosaston henkilöstöllä ja/tai pääosastossa toteutettujen henkilöstön uudelleenjärjestelyjen tuloksena saadulla henkilöstöllä sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimea hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä talousarvion puitteissa.

Kuvaus henkilöstön tehtävistä:

Virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt	Edustaa komissiota viraston hallintoneuvostossa. Laatia komission lausunto vuotuisesta työohjelmasta ja valvoa sen täytäntöönpanoa. Valvoa talousarvion toteuttamista. Avustaa virastoa sen toiminnan kehittämisessä EU:n toimintalinjojen mukaisesti, muun muassa osallistumalla asiantuntijakokouksiin.
Ulkopuolinen henkilöstö	<i>Ulkopuolista henkilöstöä ei ole tarkoitus palkata</i>

Kokoaikaiseksi muunnetun henkilöstön kustannusten laskentamenetelmä olisi kuvattava liitteessä V olevassa 3 kohdassa.

3.2.4. Yhteensopivuus nykyisen monivuotisen rahoituskehityksen kanssa

- ☐ Ehdotus/aloite on nykyisen monivuotisen rahoituskehityksen mukainen.
- ☒ Ehdotus/aloite edellyttää monivuotisen rahoituskehityksen asianomaisen otsakkeen rahoitussuunnitelman muuttamista.

Selvitys rahoitussuunnitelmaan tarvittavista muutoksista, mainittava myös kyseeseen tulevat budjettikohdat ja määrät.

Ehdotus sisältää enemmän taloudellisia ja henkilöresursseja EMCDDA:lle kuin monivuotista rahoituskehystä koskeva ehdotus (seloste nro 68). EMCDDA:lle osoitettujen lisävarojen vaikutus talousarvioon kompensoidaan leikkaamalla otsakkeen 4 suunniteltua varainkäyttöä.

- ☐ Ehdotus/aloite edellyttää joustovälineen varojen käyttöön ottamista tai monivuotisen rahoituskehityksen tarkistamista.⁹⁴

Selvitys tarvittavista toimenpiteistä, mainittava myös kyseeseen tulevat rahoituskehityksen otsakkeet, budjettikohdat ja määrät

3.2.5. Ulkopuolisten tahojen rahoitusosuudet

- ☒ Ehdotuksen/aloitteen rahoittamiseen ei osallistu ulkopuolisia tahoja.
- Ehdotuksen/aloitteen rahoittamiseen osallistuu ulkopuolisia tahoja seuraavasti (arvio):

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	Vuosi N	Vuosi N+1	Vuosi N+2	Vuosi N+3	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)			Yhteensä
Rahoitukseen osallistuva taho								
Yhteisrahoituksella katettavat määrärahat YHTEENSÄ								

⁹⁴

Ks. vuosia 2021–2027 koskevan monivuotisen rahoituskehityksen vahvistamisesta 17 päivänä joulukuuta 2020 annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 2093/2020 12 ja 13 artikla.

3.3. Arvioidut vaikutukset tuloihin

- ☒ Ehdotuksella/aloitteella ei ole vaikutuksia tuloihin.
- ☐ Ehdotuksella/aloitteella on vaikutuksia tuloihin seuraavasti:
 - ☐ vaikutukset omiin varoihin
 - ☐ vaikutukset muihin tuloihin
 - ☐ tulot on kohdennettu menopuolen budjettikohtiin

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tulopuolen budjettikohta:	Käytettävissä olevat määrärahat kuluvana varainhoito-vuonna	Ehdotuksen/aloitteen vaikutus ⁹⁵					
		Vuosi N	Vuosi N+1	Vuosi N+2	Vuosi N+3	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)	
Momentti							

Vastaava(t) menopuolen budjettikohta (budjettikohdat) käyttötarkoitukseensa sidottujen sekalaisten tulojen tapauksessa.

Selvitys tuloihin kohdistuvan vaikutuksen laskentamenetelmästä.

⁹⁵ Perinteiset omat varat (tulli- ja sokerimaksut) on ilmoitettava nettomääräisinä eli bruttomäärästä on vähennettävä kantokuluja vastaava 20 prosentin osuus.